รายงานการวิจัย
เรื่อง

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา
ของโรงเรียนสาธิตที่สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัฐพร สุดดี

อาจารย์ภารดี ศรีลัด

สนับสนุนโดย

กองทุนวิจัยคณะครุศาสตร์

ปี 2551

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2558

บทคัดย่อ

เรื่อง **สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตที่สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33**

ผู้วิจัย **ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัฐพร สุดดี**
ผู้ช่วยผู้วิจัย **อาจารย์ภารดี ศรีลัด**

ปีการศึกษา **2551**

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ณ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัย เชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากรได้แก่โรงเรียนสาธิตที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 มีจำนวนทั้งสิ้น 18 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) ผู้ควบคุมทีมกีฬา จำนวน 288 คน 2) ผู้จัดการทีมกีฬาชนิดกีฬาจำนวน 288 คน 3) ผู้ฝึกสอนกีฬาชนิดกีฬาจำนวน 288 คน 4) นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 864 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็นด้านเท่า ๆ กัน 7 ด้าน 1) ด้านนักกีฬา 2) ด้านผู้ฝึกสอน 3) ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา 4) ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม 5) ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม 6) ด้านโภชนาการและสวัสดิการ 7) ด้านงบประมาณ การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามไปตามโรงเรียนสาธิตต่าง ๆ ทั้ง 18 แห่งและนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัย พบว่า สภาพและปัญหาการเตรียมทีมปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตที่สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33

1) ปัญหาการเตรียมทีม ด้านนักกีฬา ที่สำคัญที่สุดคือ นักกีฬาไม่มีความสามารถในการประเมินรู้จุดบกพร่องและแก้ไขตนเอง

2) ปัญหาการเตรียมทีม ด้านผู้ฝึกสอน ที่สำคัญที่สุด คือ ผู้ฝึกสอนไม่มีการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬามาเข้าร่วมการฝึกซ้อม

3) ปัญหาการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ที่สำคัญที่สุด คือ การคัดเลือกตัวนักกีฬาไม่มีการตั้งจุดมุ่งหมาย

4) ปัญหาการเตรียมทีม ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ที่สำคัญที่สุดคือ ความไม่เพียงพอของสถานที่ที่ฝึกซ้อม

5) ปัญหาการเตรียมทีม ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม ที่สำคัญที่สุด คือ ระยะเวลาในการฝึกซ้อม

6) ปัญหาการเตรียมทีม ด้านโภชนาการและสวัสดิการ ที่สำคัญที่สุด คือ การมอบรางวัลให้แก่นักกีฬาผู้ทำคุณประโยชน์ทางด้านกีฬา

7) ปัญหาการเตรียมทีม ด้านงบประมาณ ที่สำคัญที่สุด คือ งบประมาณสนับสนุนจากต้นสังกัด

Conditions and Problems of Sports Teams Preparation of Demonstration Schools Attached to Universities Participants in the 33 rd Satit Samakkee Games.

Nuttaporn Suddee
Paradee Srilad

The purpose of this research was to study the conditions and problems in preparing sports teams of demonstration schools attached to universities participants in the 33 rd Satit Samakkee Games at Ramkhamhaeng University Demonstration Schools**.** This is a survey Research. The populations were 18 schools participants who joined this tournament.

The samplings were divided in 4 groups such as 288 heads of sports teams, 288 teams managers, 288 coaches, and 864 students/competitors. The questionnaires were made by the researchers to survey the conditions and problems in sports teams preparation with Rating Scales in 7 areas such as ; 1) Students/Competitors 2) Coaches 3) Students /Competitors Selection 4) Places and Sports Materials for Training 5) Planning Programme of Training 6) Nutritions and Welfares 7) Budgets.

This researchers distributed the questionnaires to the 18 target schools participants and the results of survey were as follow :

1) Students/Competitors

The most important problem is the students/competitors did not know how to evaluate and improve themselves

2) Coaches

The most important problem is the coaches did not inspire the students / competitors training.

3) Students /Competitors Selection

The most important problem is the selection were running without goals.

4) Places and Sports Materials for Training

The most important problem is the places and sports materials for training were not enough.

5) Planning Programme of Training

The most important problem is the timings of training were not suitable.

6) Nutritions and Welfares

The most important problem is the students/competitors who worked for schools but did not receive the incentive presents.

7) Budgets.

The most important problem is the budget of schools authorized were limited.

กิตติกรรมประกาศ

รายการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการเตรียมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตที่สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์ผู้ควบคุมทีม ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนนักกีฬา ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ ซึ่งมีส่วนสำคัญยิ่งที่ทำให้รายงานการวิจัยโครงการครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี และขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ถมยา ที่ให้ความกรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ แก้ไขในรายงานการวิจัยครั้งนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ที่เห็นความสำคัญของการวิจัย และให้โอกาสแก่ผู้วิจัยในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยทุนสนับสนุนการวิจัยจากกองทุนวิจัยคณะครุศาสตร์ ปี 2551
ผู้วิจัยขอขอบพระคุณยิ่ง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐพร สุดดี
อาจารย์ภารดี ศรีลัด

สารบาญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบาญ	ง
สารบาญตาราง	ฉ – ซ
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญของปัญหาในการวิจัย	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่ได้รับ	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	5

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
การเตรียมทีมเพื่อการแข่งขันกีฬา 6
ปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆในการเตรียมทีมกีฬา 10
บทบาทของผู้จัดการทีม 18
บทบาทของผู้ฝึกสอน 19
บทบาทของนักกีฬา 27
ประวัติและความเป็นมาของกีฬาสาธิตสามัคคี 29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 36

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 40
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 41
การเก็บรวบรวมข้อมูล 42
การวิเคราะห์ข้อมูล 43

บทที่ 4 ผลการวิจัย
ผลการวิจัย 44
ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม 45
ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา เพื่อเตรียมทีม นักกีฬาของโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วม การแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ในด้านต่าง ๆ 52
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ 64

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย
สรุปผลการวิจัย 67
อภิปรายผล 70

เอกสารอ้างอิง 72

ภาคผนวก

แบบสอบถาม สำหรับผู้จัดการทีม ผู้ควบคุมทีม ผู้ฝึกสอน

แบบสอบถาม สำหรับนักกีฬา

สารบาญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม 42

ตารางที่ 2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม 42

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน จำแนกตามเพศ 45

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนักกีฬา จำแนกตามเพศ 45

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน จำแนก ตามสถานภาพที่เข้าร่วมการแข่งขัน 45

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามโรงเรียน 46

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามโรงเรียน 47

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน จำแนกตามอายุ 47

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ 48

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน จำแนกตามวุฒิการศึกษา 48

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับการศึกษา 49

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน จำแนกตามประสบการณ์(ปี)ในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี 49

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ (ปี) ในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี 49

สารบาญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน จำแนกตามประเภทชนิดกีฬา 50

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทชนิดกีฬา 51

ตารางที่ 16 ค่าร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน ที่มีปัญหาการเตรียมทีมด้านนักกีฬา 52

ตารางที่ 17 ค่าร้อยละของนักกีฬาที่มีปัญหาการเตรียมทีม ด้านนักกีฬา 53

ตารางที่ 18 ค่าร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน ที่มีปัญหาการเตรียมทีมด้านผู้ฝึกสอน 54

ตารางที่ 19 ค่าร้อยละของนักกีฬาที่มีปัญหาการเตรียมทีม ด้านผู้ฝึกสอน 55

ตารางที่ 20 ค่าร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน ที่มีปัญหาการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกนักกีฬา 56

ตารางที่ 21 ค่าร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน ที่มีปัญหาการเตรียมทีม ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม 57

ตารางที่ 22 ค่าร้อยละของนักกีฬาที่มีปัญหาการเตรียมทีม ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม 58

ตารางที่ 23 ค่าร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน ที่มีปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม 59

ตารางที่ 24 ค่าร้อยละของนักกีฬาที่มีปัญหาการเตรียมทีม ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม 60

ตารางที่ 25 ค่าร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน ที่มีปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา ด้านโภชนาการและสวัสดิการ 61

สารบาญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 26 ค่าร้อยละของนักกีฬา ที่มีปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา ด้านโภชนาการและสวัสดิการ 62

ตารางที่ 27 ค่าร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน ที่มีปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา ด้านงบประมาณ 63

กิตติกรรมประกาศ

ในการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการเตรียมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตที่สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์ผู้ควบคุมทีม ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน นักกีฬา ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ ซึ่งมีส่วนสำคัญยิ่งที่ทำให้รายงานการวิจัยโครงการครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี และขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ถมยา ที่ให้ความกรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ แก้ไขในรายงานการวิจัยครั้งนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ที่เห็นความสำคัญของการวิจัย และให้โอกาสแก่ผู้วิจัยในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยทุนสนับสนุนการวิจัยจากกองทุนวิจัยคณะครุศาสตร์ ปี 2551 ผู้วิจัยขอขอบพระคุณยิ่ง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐพร สุดดี
อาจารย์ภารดี ศรีลัด

สารบาญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบาญ	(1)
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญของปัญหาในการวิจัย	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่ได้รับ	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
การเตรียมทีมเพื่อการแข่งขันกีฬา	6
ปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆในการเตรียมทีมกีฬา	10
บทบาทของผู้จัดการทีม	18
บทบาทของผู้ฝึกสอน	19
บทบาทของนักกีฬา	27
ประวัติและความเป็นมาของกีฬาสาธิตสามัคคี	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล	42

การวิเคราะห์ข้อมูล 43

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ผลการวิจัย 44

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม 45

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา เพื่อเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ในด้านต่าง ๆ 52

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ 64

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย 67

อภิปรายผล 70

เอกสารอ้างอิง 72

ภาคผนวก

แบบสอบถาม สำหรับผู้จัดการทีม ผู้ควบคุมทีม ผู้ฝึกสอน

แบบสอบถาม สำหรับนักกีฬา

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหาในการวิจัย

การกีฬาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญยิ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดังจะเห็นได้จากประเทศที่มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้พลเมืองในประเทศของตนได้ เล่นกีฬา เนื่องจากกีฬาเป็นกิจกรรมที่มีความจำเป็นยิ่งต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุ ษย์ในทุกเพศ ทุกวัย ให้มีความสมบูรณ์ทั้งสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม กล่าวคือ การกีฬาช่วยให้การพัฒนาด้านสติปัญญาโดยใช้กระบวนการวางแผน การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล การคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างสุขุมรอบคอบมากยิ่งขึ้น ตลอดทั้งมีความถูกต้องแม่นยำอีกด้วย สำหรับการพัฒนาทางด้านร่างกาย จะช่วยให้ร่างกายมีความแข็งแรงสมบูรณ์ มีความสง่าผ่าเผย มีสุขภาพที่ดีและมีการเจริญเติบโตตามวัย ส่วนการพัฒนาการทางด้านจิตใจ จะช่วยให้มีการอดทนอดกลั้น มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา รู้จักแพ้ รู้จักชนะและรู้จักให้อภัย การพัฒนาการทางอารมณ์ การกีฬาจะช่วยทำให้ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬา เป็นผู้ที่มีอารมณ์สดชื่น แจ่มใส ร่าเริง เบิกบานอยู่เสมอ การพัฒนาทางด้านสังคมจะช่วยให้รู้จักเคารพในกฎ กติกา และกฎหมายต่าง ๆ ของบ้านเมืองมีความสามัคคีในหมู่คณะมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดทั้งการเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อสังคมด้วย

การที่จะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าทัด เทียมกับนานาอารยะประเทศได้นั้น จะต้องพัฒนาคนในชาติให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์พร้อมในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์และสังคม ซึ่งในการพัฒนาคนให้มี ความพร้อมนั้น ควรเริ่มต้นที่กระบวนการทางการศึกษาในระดับต่าง ๆ ก่อนคือ ตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึงระดับอุดมศึกษา โดยการหาวิธีการให้การจัดการศึกษาของชาติให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและเกิดผลดี โดยให้ประชาชนได้รับการศึกษาให้ มากที่สุด ในการศึกษาที่ดีนั้น ไม่ ควรจัดการศึ กษาที่มุ่ง ส่งเสริมเฉพาะด้านวิชาการด้านเดียวแต่ควรให้ความสำคัญเท่า ๆ กันทุก ๆ ด้านคือ ด้านพุทธิศึกษา จริยศึกษา พลศึกษา และหัตถศึกษา โดยเฉพาะนักเรียนระดับประถมศึกษาและ ระดับ มัธยมศึกษาเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโต มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะ วัยที่เริ่มก้าวสู่วัยรุ่น ดัง นั้นกิจกรรมที่ควร ส่งเสริมให้มีการทำร่วมกัน จึงเป็นกิจกรรมที่ ช่วย ก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม กิจกรรมนั้น ก็คือกิจกรรมพลศึกษาและกีฬา

การแข่งขันกีฬา ถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของการส่งเสริมกีฬา ซึ่งก่อให้เ กิดประโยชน์ในการพัฒนาบุคคลให้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา และมีความสามัคคี นอกจากจะ

เสริมสร้างบุคคลให้มีร่างกายแข็งแรง มีสมรรถภาพทางกายที่ดีเป็นพื้นฐานแล้ว ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย (2534) ได้พูดถึงในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาว่า การเตรียมความพร้อมของนักกีฬาในทุก ๆ ด้านเพื่อการแข่งขันนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญสูงสุด ทั้งนี้เพราะว่าโอกาสของการที่จะประสบชัยชนะหรือ ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา ไม่ว่าจะมากหรือน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบใหญ่ ๆ 2 ด้านคือ ด้านการเตรียมตัวของ นักกีฬาให้มีความพร้อมสมบูรณ์มากที่สุด ซึ่งรวมถึง การวางแผนตลอดจนการจัดเตรียมโปรแกรมการฝึกซ้อมอย่างถูกต้อง เหมาะสม โดยผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถและมีความรับผิดชอบก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีส่วนช่วยส่งเสริมให้นักกีฬาสามารถพัฒนาสมรรถภาพทางกาย เทคนิค และทักษะการกีฬาให้ก้าวหน้าไปรวดเร็วมากยิ่งขึ้น หากขาดองค์ประกอบใดอย่างใดอย่างหนึ่งก็จะมีปัญหาต่อการเตรียมทีมเพื่อการแข่งขันกีฬาขึ้นได้ วิวัฒน์ จิตตปาลกุล (2541) ได้กล่าวว่า กิจกรรมการแข่งขันกีฬานั้นจะช่วยให้คนในสังคมได้มีการพบปะสังสรรค์ และมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาในครั้งนั้น ๆ ไม่ว่าจะในฐานะผู้แข่งขัน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการแข่งขัน หรือแม้กระทั่งในฐานะผู้ชมก็ตาม นอกจากนั้น การแข่งขันกีฬานี้ยังสามารถที่จะช่วยให้บุคคลเกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ช่วยให้บุคคลเกิดการพัฒนาเทคนิคต่าง ๆ ในการเล่นกีฬาและทราบวัตถุประสงค์ในการแข่งขัน ตลอดจนเป้าหมายในชีวิตของการเป็นนักกีฬาของตนเองอีกด้วย และนอกเหนือจากนี้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันเพื่อการกีฬายังจะทราบถึงข้อดีและข้อบกพร่องของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายในการดำเนินการจัดการแข่งขันเพื่อจะได้นำไปเป็นแบบอย่างตลอดจนสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา การกีฬาของชาติต่อไป ได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ซึ่งได้ดำเนินการตั้งแต่ครั้งแรกในปี พ.ศ.2518 โดยมีโรงเรียนสาธิตได้แก่ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน โดยทั้งสี่โรงเรียนได้ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันภายใต้ข้อตกลงร่วม โดยกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังต่อไปนี้คือ

1. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนและผู้ปกครองได้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการว่ายน้ำ
2. เพื่อส่งเสริมและพัฒนากีฬาว่ายน้ำ
3. เพื่อเสริมสร้างและอบรมให้นักเรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีบุคลิกภาพและมีความประพฤติดี
4. เพื่อส่งเสริมความสามัคคีในหมู่นักเรียน อาจารย์ และผู้เกี่ยวข้อง
5. เพื่อสนับสนุนให้นักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษ มีโอกาสแข่งขันในระดับสูงขึ้น
6. เพื่อส่งเสริมทักษะการทำกิจกรรมร่วมกันของนักเรียน

ในการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี นั้น ทุก สถาบัน ล้วนมีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนามาตรฐานทางการกีฬา แล ะมีความต้องการ ที่จะได้รับชัยชนะใน การแข่งขันโรงเรียนสาธิตต่าง ๆ จึงมีวิธีการดำเนินงานในรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในการเตรียมทีม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้จัดการทีมต้องมีการจัดระบบการบริหารทีมที่ดี ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องเป็นผู้ ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในการฝึกสอ น มีรูปแบบและ รู้จักเทคนิควิธีการเล่น เพื่อสามารถพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้สูงขึ้น จะเห็นได้ว่าผู้ฝึกสอนบางคนมีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ได้เต็มที่เท่าที่ควร และในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้ฝึกสอน มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์น้อย แต่มีนักกีฬาในโรงเรียน ที่จะทำการฝึกสอนเป็นจำนวนมาก ก็อาจจะเป็นสาเหตุที่สามารถ ทำให้นักกีฬาไม่พัฒนาศักยภาพในการเล่นกีฬาให้สูงขึ้นได้ทั้ง ๆ ที่นักกีฬามีความพร้อมที่จะฝึกทักษะ และนอกจากนี้ในการเตรียมทีมนักกีฬายังพบ ว่ามีอุปสรรคอื่น ๆ อีกมาก อาทิ เช่น ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ด้ านโภชนาการ ด้านขวัญและกำลังใจเป็นต้น จึงนับได้ว่า ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวล้วน เป็นอุปสรรคในการเตรียมทีมนักกีฬาที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีให้มีมาตรฐานสูงขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาสาธิตสามัคคี ที่จะร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ระหว่างวันที่ 2 – 8 พฤศจิกายน 2551 ณ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย รามคำแหง เพื่อทราบปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งผลการศึกษาจะช่วยเป็นแนวทางให้โรงเรียนสาธิตสถาบันต่าง ๆ มีในการเตรียมนักกีฬา ให้มีความพร้อมมีศักยภาพสูงในการเข้าร่วมการแข่งขันระดับต่าง ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียน สาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ณ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตต่าง ๆ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33

2. เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตต่าง ๆ เพื่อการปรับปรุงทีมกีฬาของโรงเรียนสาธิตต่างในครั้งต่อไปและในการแข่งขันรายการอื่น ๆ

3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องในการเตรียมทีมนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีครั้งต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตต่าง ๆ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ในด้านต่าง ๆ 7 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านนักกีฬา
1.2 ด้านผู้ฝึกสอน
1.3 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา
1.4 ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม
1.5 ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม
1.6 ด้านโภชนาการและสวัสดิการ
1.7 ด้านงบประมาณ

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ควบคุมทีม ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ระหว่างวันที่ 2 – 8 พฤศจิกายน 2551 ณ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

“สภาพการเตรียมทีม ” หมายถึง ลักษณะสภาวะการเตรียมความพร้อมของทีม โรงเรียนต่าง ๆ ที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีครั้งที่ 33

“ปัญหาการเตรียมทีม ” หมายถึง อุปสรรคหรือข้อจำกัดต่าง ๆ ที่มีต่อการเตรียม ความพร้อมของทีมกีฬาโรงเรียนสาธิตต่าง ๆ ที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีครั้งที่ 33

“กีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33” หมายถึง การแข่งขันกีฬาที่มีนักกีฬาของสถาบันการศึกษาที่สังกัดคณะครุศาสตร์หรือคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 2 – 8 พฤศจิกายน 2551 ณ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

“โรงเรียนสาธิต ” หมายถึง โรงเรียนสาธิตในสังกัดของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของรัฐบาล ที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีครั้งที่ 33

“ผู้ควบคุมทีม ” หมายถึง อาจารย์ในโรงเรียนสาธิตต่าง ๆ ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ดูแลชนิดกีฬาและประเภทกีฬาต่าง ๆ ที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีครั้งที่ 33

“ผู้จัดการทีม ” หมายถึง บุคคลที่โรงเรียนสาธิตต่าง ๆ แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ดูแลชนิด กีฬาและประเภทกีฬาต่าง ๆ ที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีครั้งที่ 33

“ผู้ฝึกสอน” หมายถึง บุคคลที่โรงเรียนสาธิตต่าง ๆ แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาต่าง ๆ ที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีครั้งที่ 33

“นักกีฬา” หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33

กรอบแนวคิดการวิจัย

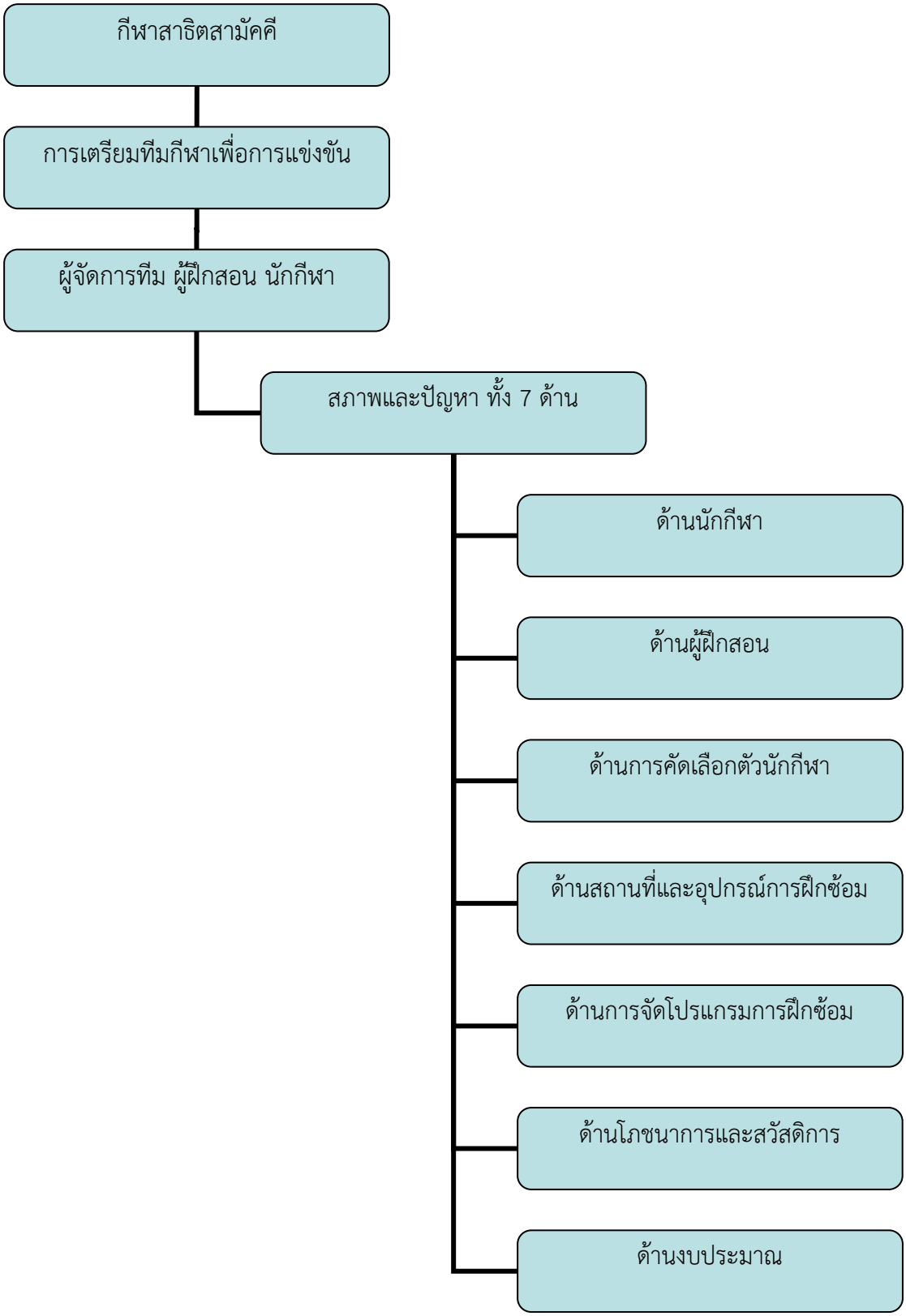
กีฬาสาธิตสามัคคี
การเตรียมทีมกีฬาเพื่อการแข่งขัน
ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน นักกีฬา
สภาพและปัญหา ทั้ง 7 ด้าน
ด้านนักกีฬา
ด้านผู้ฝึกสอน
ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา
ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม
ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม
ด้านโภชนาการและสวัสดิการ
ด้านงบประมาณ

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยครอบคลุมเนื้อหาต่าง ๆ ดังนี้

1. การเตรียมทีมเพื่อการแข่งขัน
2. ปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ในการเตรียมทีมกีฬา
3. บทบาทของผู้จัดการทีม
4. บทบาทของผู้ฝึกสอน
5. บทบาทของนักกีฬา
6. ประวัติและความเป็นมาของกีฬาสาธิตสามัคคี
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเตรียมทีมกีฬาเพื่อการแข่งขัน

การเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับการแข่งขัน เพื่อให้มีความพร้อมที่จะทำการแข่งขันตลอดเวลา ผลของการแข่งขันจะสำเร็จตามวัตถุประสงค์เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับคุณภาพของการเตรียมทีม ซึ่ง เกษม นครเขต (2521) กล่าวว่า ในการเตรีย มทีมกีฬาเพื่อเข้า แข่งขัน มิใช่สิ่งที่ยากเย็นอะไร หากแต่สักว่าทำเพื่อเข้าแข่งขันให้พ้น ๆ หน้าที่ ไปเท่านั้น แต่การเตรียมทีมกีฬาที่มีมาตรฐานสูง เพื่อเข้าแข่งขันนั้นมิใช่ง่าย ซึ่งในการเล่นกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันนั้นต้องการความสามารถของตัวนักกี ฬาและผู้เกี่ยวข้องเป็นพิเศษ ความสามารถที่กล่าวถึงนี้แบ่งออกได้เป็น 2 ชนิดคือ

1.ความสามารถทางด้านเทคนิค ได้แก่ ความสามารถในการปฏิบัติทักษะกีฬาชนิดนั้น ๆ ซึ่งนักกีฬาจะต้องทำการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญเป็นพิเศษ เทคนิคในการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ จะถูกคิดค้นขึ้นโด ยผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย เช่น ตัวนักกีฬาเอง ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันมานานหรือจากผู้ฝึกสอน เป็นต้น เพื่อคิดค้นเทคนิคใหม่ ๆ ที่จะทำให้ตนเองหรือนักกีฬาของตนเองสามารถกระทำการแข่งขันอย่างได้เปรียบคู่ต่อสู้ ก็จะนำมาทดลองปฏิบัติดูจนเห็นว่าทำได้เป็น อย่างดีก็จะนำไปใช้ในการแข่งขัน

2.สมรรถภาพทางกาย ได้แก่ ความสามารถของร่างกายในด้านต่าง ๆ เป็นปัจจัยสำคัญในการเล่นกีฬาแต่ละประเภท ได้แก่ ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต ความอดทนของกล้ามเนื้อ การทำงานประสานสัมพันธ์กันของประสาทและกล้ามเนื้อ ความแข็งแรงของกล้าม เนื้อ ความคล่องแคล่ว

ว่องไว ความอ่อนตัว เป็นต้น ซึ่งนักกีฬาที่จะลงแข่งขันจำเป็นต้องฝึกซ้อมเป็นพิเศษ นอกเหนือจากการฝึกทางด้านเทคนิค

มงคล แฝงสาเคน (2531) ได้กล่าวว่า การเตรียมทีมกีฬาที่มีมาตรฐานสูงเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานั้น ต้องมีการเตรียมทีมดังนี้

1.การจัดหางบประมาณ เพื่อการเตรียมทีมนักกีฬา

2.การเตรียมแผนการคัดเลือกนักกีฬา

3.การจัดหาอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก และวัสดุสิ้นเปลืองต่าง ๆ ทางการกีฬา เช่น อุปกรณ์ ตู้เก็บของและสิ่งอื่น ๆ

4.การดำเนินการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่เหมาะสม เทคนิคต่าง ๆ

5.การสร้างสมรรถภาพทางกีฬา ได้แก่ การฝึกซ้อมทักษะ เทคนิคต่าง ๆ

6.การวางแผนการป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬา เช่น การให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา การเตรียมอุปกรณ์ เครื่องป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา

7.การสร้างสมรรถภาพทางกาย และบำรุงรักษาสภ าพจิตใจของนักกีฬา ตลอดจนการให้อาหาร การพักผ่อนและอื่น ๆ

8.การสร้างคุณลักษณะของการกีฬา ได้แก่ความมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย

9.การตรวจค้นหาความบกพร่องทั้งทางร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการบำบัดทางการแพทย์

10.การศึกษา กฎ กติกา การแข่งขัน การเตรียมทีมใ ห้สอดคล้องกับกฎ กติกา ของการแข่งขัน

11.การศึกษาลักษณะของนักกีฬาแต่ละบุคคลในทุก ๆ ด้าน

12.การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้นักกีฬาทุก ๆ ด้าน

13.การศึกษาชั้นเชิง การสอดแนม

14.การขนส่งนักกีฬาไปยังสถานที่ทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน

15.การศึกษาสภาวะต่าง ๆ ของสนามแข่ งขัน เช่นสภาพสนาม ส ภาพภูมิอากาศ ทิศทางลม สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อันมีผลต่อการแข่งขัน

ชัยชนะ เหมหอมเงิน (2553) กล่าวไว้ว่า การเตรียมนักกีฬา จำเป็นต้องได้รับความมือร่วมใจจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา นอกจากนี้ องค์กรต่าง ๆ ที่ให้การสนับสนุนก็เป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้การเตรียมทีมกีฬานั้น ๆ ประสบผลสำเร็จได้มากน้อยเพียงใด เพราะการเตรียมทีมมิได้กระทำเพื่อไปแข่งขันแต่วัตถุประสงค์หลักเพื่อชนะการแข่งขัน จึงจำเป็นต้องมีมาตรฐานสูงในการเตรียมทีมเสมอ

ภารกิจของการ เตรียมทีมทั้งหมดที่กล่าวข้างต้น เป็นเรื่องที่น่าหนักใจสำหรับบุคคลผู้รับผิดชอบเป็นอย่างยิ่ง เพราะมีผู้ร่วมงานต้องอุทิศเวลา กำลังกาย กำลังใจ ความคิดสร้างสรรค์ หรือแม้กระทั่งกำลังทรัพย์ เพื่อให้ทุกสิ่งทุกอย่างสัมฤทธิ์ผลและการเตรียมทีมให้พร้อมก่อนถึงช่ว งฤดูการแข่งขันนั้น ย่อมต้องพบกับปัญหา และอุปสรรคมากมาย ประสบการณ์ ความสามารถ ความอดทนและความมานะพยายามของผู้ฝึกสอนและผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากที่จะต้องนำมาใช้ในการเตรียมทีม ซึ่งถ้าหากการดำเนินการต่าง ๆ ผ่านช่วงนี้ไปได้ก็จะเป็นแรง เสริมอีกด้านหนึ่งที่ก่อให้เกิดกำลังใจที่จะสร้างทีมและนำทีมของตนเข้าสู่สนามแข่งขัน ในทางตรงกันข้ามหากไม่สามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในช่วงการเตรียมทีมได้เป็นอย่างดีแล้ว ก็เป็นเครื่องชี้ได้ว่าแนวโน้ม ความสำเร็จของทีมย่อมเป็นไปได้น้อยมาก เมื่อเปรียบเที ยบกับคู่แข่งขัน อื่น ๆ ที่อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์พร้อมในทุก ๆ ด้านมากกว่า

นอกจากนี้ ธวัช วีระศิริวัฒน์ (2538) ได้กล่าวถึงการเตรียมทีมเพื่อการแข่งขันไว้ดังนี้

การเตรียมทีมนักกีฬา เพื่อการแข่งขันเป็นงานที่จะต้องกระทำอย่างต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา ถึงแม้ฤดูกาลแข่งขันจะสิ้นสุดลง ผู้ฝึกสอนจะต้องเริ่มวางแผนเพื่อการเตรียมทีมของตนในการแข่งขันในฤดูกาลแข่งขันต่อไป ภาระของผู้ฝึกสอนกีฬาจึงเป็นงานที่ไม่มีวันสิ้นสุดจะต้องวางแผนในการปรับปรุงและพัฒนาทีมของตนเองให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป จึงทำให้ผู้ฝึกสอนต้องมีภารกิจที่ต้องปฏิบัติ ต้องใช้พลังกายและพลังความคิดอยู่ตลอดเวลา สิ่งที่สำคัญที่ต้องพิจารณาในการเตรียมทีม ได้แก่

1.การประเมินผลการดำเนินงานที่ผ่านมา เพื่อที่จะหาข้อสรุปที่เป็นปัญหา ข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงก่อนที่จะดำเนินงานในการเตรียมทีมเพื่อแข่งขันต่อไป

2.การคัดเลือกตัวนักกี ฬา เพื่อหานักกีฬาที่ดีที่สุดมาร่วมทีม เพราะนักกีฬาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างทีมนักกีฬา ถ้าได้นักกีฬาที่ดีมาร่วมทีมกีฬาโอกาสที่จะทำให้ทีมประสบผลสำเร็จจะมีมาก

3.การเตรียมคณะผู้ฝึกสอน เพื่อมาช่วยดูแลนักกีฬา โดยการสรรหาบุคคลที่ดี มีความสามารถมาทำหน้าที่ต่าง ๆ ในทีม

4.การเตรียมวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อทำให้การฝึกซ้อมเป็นไปด้วย ความเรียบร้อยราบรื่น และทำให้นักกีฬาฝึกซ้อมได้อย่างเต็มที่

5.การเตรียมงบประมาณ โดยการวางแผนการใช้งบประมาณเพื่อสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายอย่างเพียงพอ

6.การควบคุมการฝึก ซ้อม เพื่อให้นักกีฬามีความพร้อมที่จะทำการแข่งขันในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านทักษะความสามารถทางกีฬา ด้านสมรรถภาพทางร่างกายและด้านจิตใจ เป็นต้น

7.การอุ่นเครื่องของทีม เพื่อหาประสบการณ์ตรงให้กับนักกีฬาและเพื่อหาข้อดีหรือข้อบกพร่องของทีม และของนักกีฬาแต่ละคน เพื่อการพัฒนาทีมให้ดีขึ้นก่อนการแข่งขันจริง

8.การเลือกหัวหน้าทีม เพื่อมาทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้ฝึกสอนในการควบคุมดูแลนักกีฬา ตามที่ผู้ฝึกสอนมอบหมายหัวหน้าทีมจึงเป็นจุดรวมทางด้านจิตใจในการเตรียมความพร้อมในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

9.การประสานงานกับผู้ปกครองนักกีฬาเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีและร่วมมือกับผู้ฝึกสอนในการส่งเสริมและพัฒนานักกีฬา ทำให้ผู้ปกครองมีความมั่นใจและสบายใจ ที่จะอนุญาตให้นักกีฬามาอยู่และฝึกซ้อมภายใต้การดูแลของผู้ฝึกสอน

10. การศึกษาบทบาทของผู้ฝึกสอน เพื่อความเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนทั้งก่อนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขัน และภายหลังการแข่งขัน เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้ฝึกสอน ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

นอกจากนี้ อนันต์ อัตชู (2536) ได้กล่าวถึง การจัดตั้งทีม ควรคำนึงถึงหลักต่อไปนี้ คือ

1. การเลือกผู้เล่น (Selection of the Team) ผู้ฝึกสอนจะต้องเลือกผู้เล่นที่มีความประสงค์และเต็มใจที่จะเล่นในทีม และความหวังที่จะนำทีมไปสู่ชัยชนะ การประกาศหาผู้เล่นและคัดเลือกตัวจะต้องทำอย่างกว้างขว้างมีการประกาศทางสื่อมวลชน โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ตามสโมสรต่าง ๆ โรงเรียนและสถาบันการศึกษา โดยประกาศให้ทราบทั่วกันประ มาณ 1-2 เดือน เมื่อได้ผู้ที่เราต้องการแล้วจะต้องคัดเลือกให้ได้มากกว่า 2-3 เท่า แล้วจึงนัดให้มีการประชุมร่วมกัน เพื่อชี้แจงรายละเอียดในกรณีที่จะมาอยู่ร่วมกัน และฝึกร่วมกัน ซึ่งได้แก่ กฎ ระเบียบการฝึก ความตั้งใจ การแต่งกาย และอื่น ๆ อีก ซึ่งจะต้องทำความตกลงและเป็นที่เข้าใจตรงกัน

2. การฝึกหัด (Practice Session) การกำหนดการฝึกจะต้องทำแผนการฝึกตลอดทั้งปี และการฝึกการแข่งขัน 3 เดือน และก่อนการแข่งขัน 1 เดือน แต่ละสัปดาห์และการฝึกประจำวัน การฝึก

นักกีฬาทุกคน และผู้ฝึกสอนจะต้องมาตรงเวลานัดหมาย ถ้านักกีฬาคนใดคนหนึ่ งไม่สามารถมาได้ จะต้องบอกให้ผู้ฝึกสอนทราบล่วงหน้าถึงความจำเป็น การอบอุ่นร่างกายนับว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งในการฝึกแต่ละครั้ง การฝึกจะต้องฝึกให้เกิดทักษะ เกิดความแข็งแรง ความอดทน ความเร็ว และมีความมั่นใจในความสามารถของนักกีฬา การฝึกจะต้องค่อย ๆ เพิ่มความเ ข้ม ความหนัก และความจริงจัง ประมาณว่าเมื่อใกล้ก่อนการแข่งขัน ความสามารถของนักกีฬาจะสูงสุดและพร้อมที่จะเข้าแข่งขัน ผู้ฝึกสอนมีหน้าที่รับผิดชอบให้แผนการฝึกเป็นไปด้วยดี ให้ความสนใจ ให้แรงจูงใจ ให้ทีมมีความรักกัน สามัคคีกันเป็นอย่างดี

3. รู้ถึงศักยภาพ (Determining Players Potentials) ในขณะที่ทำการฝึก ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความอดทนเพราะว่า นักกีฬาบางคนแสดงความสามารถเด่นออกมาได้ช้า แต่เมื่อแสดงให้เห็นแล้วจะมีความสามารถสูงสุดในเวลาอันรวดเร็วและความสามารถจะอยู่นานและจะลดลงช้า ดังนั้น ผู้ฝึกสอนควรจะมีหลักในการดูศักยภา พของนักกีฬาว่าจะมีศักยภาพหรือไม่ ควรจะดูในด้านจิตใจ ทัศนคติความรักในกีฬานั้น ๆ ความทุ่มเท ความเสียสละ การพัฒนาร่างกาย อายุ สุขภาพอนามัย ลักษณะหน้าตา ไหวพริบ การอยู่ร่วมกับเพื่อนภายในทีม การปรับตัวในสังคมและการพัฒนาทักษะในกีฬานั้น ๆ รวมทั้งความประพฤติ เช่น การเที่ยว การดื่มสุรา สูบบุหรี่ และอื่น ๆ อย่างไรก็ตามศักยภาพของนักกีฬาที่สำคัญที่สุด คือ จิตใจ ทัศนคติ ทักษะ ความฉลาด ไหวพริบ และสมรรถภาพทางกาย ดังนั้น ถ้านักกีฬามีคุณลักษณะครบดังกล่าวแล้ว ก็นับว่านักกีฬาเหล่านั้นมีศักยภาพที่จะเป็นนักกีฬาที่ดีได้ในอนาคต

4. การตัดตัวผู้เล่น (Cutting the Squad) การตัดตัวนักกีฬาเพื่อจะให้เป็นผู้เล่นในทีมขั้นสุดท้ายนั้น มีความจำเป็นที่จะต้องทำเพราะจะต้องให้จำนวนผู้เล่นตัวจริงและตัวสำรองได้ จำนวนจำกัดตามกติกาของกีฬาแต่ละประเภท ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ยากลำบากเพราะจะต้องตัดตัวผู้เล่นให้เหลือจำนวนตามกติกาดังนั้นจึงต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบถึงตำแหน่งต่าง ๆ ที่จะต้องมีสำรองไว้เพื่อว่าเมื่อนักกีฬาเจ็บป่วยขณะทำการแข่งขัน หรือขณะที่ทีมต้องตกเป็นฝ่ายรับจึงต้องมีผู้เล่นสำรองมาเสริม และถ้าเป็นฝ่ายรุกก็จัดตำแหน่งผู้เล่นใดมาช่วยบ้าง สิ่งเหล่านี้จะต้องคำนึงถึงและแต่ละตำแหน่งแต่ละคนที่จะคัดเลือกนั้น สามารถเล่นกันได้ดีหรือประสานงานกันได้ดีเพียงใด มีข้อดี ข้อเสียอย่างไร สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวจะต้องคำนึงถึง

ปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ในการเตรียมทีมกีฬา

ธวัช วีระศิริวัฒน์ (2538) ได้กล่าวถึงปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ในการเตรียมทีมกีฬา ไว้ว่า การสร้างทีมกีฬาจะประสบผลสำเร็จได้นั้น จะต้องประกอบด้วยนักกีฬาที่มีความสามารถรอบด้านเป็นเลิศ ทั้งความสามารถทางทักษะ สมรรถภาพทางกาย ทางจิตใจ และทางสติปัญญา มีคุณลักษณะของ

การเป็นนักกีฬาที่ดี สามารถปฏิบัติตามคำสอ น แผนการเล่น วิธีการเล่นและเป็นไปเป้าหมายที่ผู้ฝึกสอนกำหนดไว้เป็นอย่างดี ซึ่งจะทำให้โอกาสที่จะเป็นผู้ชนะย่อมมีขึ้น ผลที่จะตามมาก็จะเกิดเป็นวัฏจักร คือ ทีมประสบผลสำเร็จ นักกีฬาประสบผลสำเร็จ และผู้ฝึกสอนประสบผลสำเร็จ ทำให้นักกีฬาที่มีความสามารถจากแหล่งอื่น ๆ อยากประสบความสำเร็จบ้าง ทำให้นักกีฬาพยายามสมัครเข้ามาเล่นภายใต้การควบคุมทีมของผู้ฝึกสอนดังกล่าว เปิดโอกาสให้ผู้ฝึกสอนมีตัวเลือกในการคัดเลือกตัวนักกีฬาได้มากขึ้น ทำให้ทีมดังกล่าวมีนักกีฬาชั้นยอดมาร่วมทีมอยู่เสมอ

ดังนั้น หน้าที่หลักสำคัญของผู้ฝึกสอน ได้แก่ การคัดเลือกตัวนักกีฬาเข้ามาร่วมทีม การคัดเลือกตัวนักกีฬาเป็นงานที่มีความละเอียดอ่อน ต้องปฏิบัติด้วยความสุขุมรอบคอบ พิจารณาความก้าวหน้าและความสามารถไปจนถึงอนาคต นักกีฬาที่มีความสามารถในปัจจุบันดี แต่เมื่อได้รับกาคัดเลือกมาแล้ว อาจทำให้ผู้ฝึกสอนผิดหวังได้ หรือบางคนมีฝีมือการเล่นไม่แน่นอน เล่นดีเป็นบางวัน บางเวลา ดังที่เรียกว่า เล่นแบบผีเข้าผีออก วันที่คัดเลือกตัวเขาเกิดเล่นได้ดีขึ้นมาก็อาจเป็นไปได้

การคัดเลือกตัวนักกีฬาจึงต้องมีหลักและวิธีการที่กำหนดไว้อย่างมีระบบระเบียบ สิ่งที่ควรพิจารณาในการคัดเลือกตัวนักกีฬามีดังต่อไปนี้ คือ

1. การประชาสัมพันธ์ เพื่อให้นักกีฬาจากแหล่งต่าง ๆ สมัครเข้ามาคัดเลือกเป็นนักกีฬาอย่างทั่วถึง ผู้ฝึกสอนจะต้องประสานงานและดำเนินการประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวาง เกี่ยวกับรายละเอียดในการรับสมัครและสิ่งที่ต้องพิจารณาในการคัดเลือกตัวเป็ นนักกีฬาโดยใช้สื่อประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบ ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ป้ายประกาศ หรือทำหนังสือติดต่อไปยังหน่วยงานองค์กรหรือสถาบันต่าง ๆ เป็นต้น การประชาสัมพันธ์ต้องทำล่วงหน้า เพื่อให้มีโอกาสเผยแพร่ข่าวการคัดเลือกอย่างทั่วถึง และเพื่อให้ผู้ฝึกสอนมีเวลา เตรียมการในการประชุมชี้แจงกับผู้สมัครคัดเลือกเป็นเวลานาน ทำให้มีความรอบคอบยิ่งขึ้น

2. การชี้แจงหลักและวิธีการคัดเลือก ผู้ฝึกสอนจะต้องชี้แจงหลักและวิธีการคัดเลือกนักกีฬาที่ทำให้ผู้สมัครมีความเข้าใจในรายละเอียดต่าง ๆ เช่น ช่วงเวลาของการฝึกซ้อมเพื่อการคัดเ ลือก สถานที่ฝึกซ้อม ตลอดจนคุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์ที่จะได้รับการพิจารณา เป็นต้น

3. การพิจารณาศักยภาพของผู้เล่น การคัดเลือกตัวนักกีฬา ผู้ฝึกสอนจะต้องมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาศักยภาพของผู้สมัครเพื่อรับการคัดเลือกอย่างถูกต้องและยุติธรรมโดยการกำหนดคุณสมบัติที่เห มาะสมกับประเภทของชนิดกีฬาที่ต้องการคัดเลือก การกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวจะต้องได้มาจากการพิจารณาร่วมกันกับทีมผู้ฝึกสอน และอาจนำหลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการคัดเลือก ร่วมกับการพิจารณาคุณลักษณะประจำตัวของนักกีฬาเหล่านั้น ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวได้แก่

3.1 ด้านสุขภาพ การพิจารณาด้านสุขภาพ เป็นสิ่งสำคัญพื้นฐานในการคัดเลือกตัวนักกีฬาอนาคตทางการกีฬาขึ้นอยู่กับการมีสุขภาพที่ดี หากนักกีฬามีสุขภาพไม่ดีหรือมีอาการบาดเจ็บแฝงติดตัวมา จะเป็นปัญหาทำให้ประสิทธิภาพของทีมด้อยลงไป ดังนั้นหากเป็นไปได้ควรจัดแพทย์มาตรวจสุขภาพของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกด้วย

3.2 ด้านสมรรถภาพทางร่างกาย โดยการพิจารณาสมรรถภาพทั่วไปและสมรรถภาพทางกายพิเศษเฉพาะนักกีฬา โดการทดสอบสมรรถภาพทางกายตามวิธีการของศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพิจารณาความแตกต่างของสมรรถภาพทางกายของผู้สมัครแต่ละคน

3.3 ด้านทักษะการกีฬา โดยการเปิดโอกาสให้ผู้รับการคัดเลือกได้แสดงความสามารถตามรูปแบบของตนอย่างเต็มที่ เพื่อผู้ฝึกสอนจะได้ศึกษาค้นคว้าหาความสามารถพิเศษของเขาและเมื่อร่วมฝึกซ้อมตามรูปแบบที่ผู้ฝึกสอนกำหนดก็สามารถปฏิบัติได้ สามารถปรับปรุงการเล่นตามที่ ผู้ฝึกสอนกำหนดให้ได้ เป็นต้น

3.4 ด้านจิตใจ โดยการสังเกตสภาพจิตใจโดยทั่วไป ได้แก่ ความตั้งใจ การอุทิศตน ความมานะพยายามในการปรับปรุงตนเอง ความเอาจิรงเอาจังกับการฝึกซ้อม อุทิศตนเสียสละ มีความหนักแน่นทางอารมณ์ สามารถอดทนอดกลั้นต่อคำวิพากษ์วิจารณ์รอบด้าน ต้องอดทนฟัง คำสั่งจากผู้ฝึกสอน ความมุมานะพยายามเป็นคุณสมบัติเบื้องต้นที่จะนำไปสู่การเป็นนักกีฬาที่ดีมีอนาคตเพราะงานการฝึกซ้อมกีฬาเป็นงานที่หนัก ต้องใช้เวลา และต้องยอมละทิ้งความสะดวกสบายต่าง ๆ ได้ นักกีฬาที่แพ้ใจตนเองมีโอกาสยาก ที่จะพาตนเองไปสู่ยอดนักกีฬาได้

3.5 ด้านสติปัญญา โดยการสังเกตการรับรู้ เรียนรู้ทักษะและวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้ฝึกสอนถ่ายทอดให้ แล้วสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเกมการเล่นอย่างเหมาะสม ดังคำกล่าวที่ว่าเล่นด้วยสมองเล่นด้วยปัญญาและความชาญฉลาด

3.6 ด้านมนุษยสัมพันธ์ โดยการพิจารณาและสังเกตความสามารถทางด้านมนุ ษยสัมพันธ์บุคลิกภาพ การแสดงออก การพูด มีลักษณะของความเป็นมิตร สามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข สามารถครองใจเพื่อนร่วมทีมได้ ทำให้ทีมมีความสามัคคี มีความพร้อมเพรียงในการฝึกซ้อม ซึ่งจะทำให้ทีมไปสู่ชัยชนะได้ โดยชนะทั้งฝีมือและชนะใจของทุก ๆ คน

4. การตัดตัว หลังจากที่ได้ใช้เวลาในการฝึกซ้อมและการพิจารณาศักยภาพของผู้สมัครที่คัดเลือกตัวมาแล้ว ผู้ฝึกสอนจะต้องตัดสินว่า ผู้สมัครที่ได้รับการคัดเลือกคนใด จะเป็นนักกีฬาร่วมทีม

เช่น การตัดตัวนักกีฬาวอลเล่ย์บอล จะต้องยุติได้ว่า ใครจะเป็นผู้เล่นใน 12 คน ตามระเบียบกติกาการแข่งขัน โดยผู้ฝึกสอนจะต้องประกาศรายชื่อผู้เล่นดังกล่าวเพื่อให้มาอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของตนเอง งานพิจารณาตัดตัวนักกีฬา เป็นงานที่ลำบากที่สุดงานหนึ่งของผู้ฝึกสอน เพราะผู้ฝึกสอนมักเกิดความวิตกกังวลว่าการตัดสินใจของตนจะผิดพลาด ตลอดจนตองเผชิญหน้ากับผู้ที่ มีความสมหวังและผิดหวัง โดยเฉพาะผู้ที่ผิดหวัง ถูกคัดชื่อออก ต้องให้กำลังใจ เห็นอกเห็นใจด้วยความจริงใจ ให้ผู้ที่ตัดตัวออกมีความรู้สึกว่าอยากจะสมัครเข้ารับการคัดเลือกตัวอีกถ้ามีโอกาส การประกาศผลการตัดตัวจะต้องทำด้วยความรอบคอบ มีหลักเกณฑ์ที่ทุกคนยอมรับในผลการประกาศนั้น

สถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม

สนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม เป็นปัจจัยที่ทำให้การทำทีมกีฬาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จะเห็นได้ว่าสนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์การฝึกซ้อมเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ สนามและอุปกรณ์การฝึกซ้อมถ้าเป็นไปได้ก็จะต้องให้เหมือนกับสนา มแข่งขันจริง หรือให้คล้ายกับสนามแข่งขันจริงมากที่สุดและมีให้เพียงพอแก่การฝึกซ้อม ถ้านักกีฬาไม่มีสนามฝึกซ้อมก็จะต้องไปขอยืมหรือเช่าสนาม ซึ่งจะต้องไม่สะดวกและเสียเงินมาก ถ้าสนามฝึกซ้อมมี แต่ขนาดและสภาพไม่ได้มาตรฐาน พอไปแข่งขันจริง ๆ ก็ปรับตัวไม่ได้เช่นกัน ถ้าเราไม่มีสนามมาตรฐานก็จะต้องไปเช่าหรือยืมสนามที่เป็นมาตรฐานเล่นเป็นครั้งคราวและพาไปแข่งขันนอกสถานที่ให้มากหน่อยเพื่อจะช่วยทำให้นักกีฬามีประสบการณ์การแข่งขันและเคยชินกับสภาพสนามหลาย ๆ แบบ

วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและใช้ในการเตรียมทีมการฝึกซ้อมและแข่งขัน เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการฝึกซ้อมจะดำเนินไปได้ด้วยดีต้องอาศัยวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ สนามแข่งขัน ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีคุณภาพมีความทันสมัยและมีจำนวนมากเพียงพอต่อการใช้ มีประสิทธิภาพในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

ผู้ฝึกสอนจะต้องพิจารณาจัดหาอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้สำหรับทีมกีฬาและสำหรับผู้เล่นแต่ละคน เช่น

1. ชุดแข่งขัน เช่น เสื้อ กางเกง รองเท้า ถุงเท้า และเครื่องป้องกัน
2. อุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกฟุตบอล ลูกวอลเล่ย์บอล ไม้ตีลูกเทนนิส ลูกขนไก่ ฯลฯ
3. สนามฝึกซ้อมตามแต่ละประเภทกีฬา
4. เครื่องเวชภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น ชุดร่วมยาประจำทีม ยาถูนวด สเปรย์ยาชา ผ้าพันแผล ผ้าม้วน เป็นต้น
5. อาคารที่พัก เช่น ห้องนอน ห้องพักผ่อน ห้องน้ำ ห้องส้วม ห้องรับแขก เป็นต้น

ในการจัดด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะ ดวกต่าง ๆ ที่ใช้ในการเตรียมทีมควรยึดหลักดังต่อไปนี้

1.จัดให้มีอุปกรณ์สำหรับการฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ สำหรับการฝึกซ้อม และแข่งขันยี่ห้อเดียวกันกับผู้จัดแข่งขันกำหนด

2.จัดให้มีสนามฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ สำหรับการฝึกซ้อม และได้มาตรฐาน มีสภาพเหมือนกับสนามที่ใช้ในการแข่งขันจริง ๆ

3.จัดให้มีบัญชีรายชื่ออุปกรณ์ที่ใช้เตรียมทีมที่เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

4.จัดให้มีอาคารพักผ่อนอย่างเป็นสัดส่วน สะดวกสบายและถูกสุขลักษณะ เช่น ห้องน้ำ ห้องส้วม ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ห้องพักผ่อน ห้องรับแขก เป็นต้น

5.จัดให้มีชุดแข่งขัน หรือเครื่องแต่งกายที่มีขนาดและมีความเหมาะสมกับขนาดของนักกีฬา

6. จัดให้มีเครื่องป้องกันอาการบาดเจ็บต่าง ๆ ที่มีคุณภาพ เช่น สนับแข้ง สนับเข่า ถุงมือหน้ากาก ฟันยาง ฯลฯ เป็นต้น

7.จัดให้มีเครื่องเวชภัณฑ์ต่าง ๆ อย่างเพียงพอ เช่น จัดหายาสามัญประจำบ้านที่จำเป็นที่ คาดว่านักกีฬาอาจต้องใช้เมื่อเจ็บป่วยไม่สบาย เช่น ยาถูนวดและผ้าพันแผล เป็นต้น

8.จัดให้มีสถานที่เก็บอุปกรณ์การฝึกซ้อมตามประเภท และชนิดกีฬาต่าง ๆ ด้วยความเรียบร้อยมีความสะดวกในการเบิกอุปกรณ์ สนามให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยและปลอดภัยอยู่เสมอ

9.จัดให้มีการสำรวจอุปกรณ์ สนาม ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยและปลอดภัยอยู่เสมอ

10. จัดให้มีการทำความสะอาด และซ่อมแซมอุปกรณ์ให้เรียบร้อยก่อนนำไปเก็บ

การฝึกซ้อมนักกีฬา

การฝึกซ้อมนักกีฬาเป็นหัวใจในการเตรียมทีม คณะผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องมีการประชุมปรึกษาหารือวางแผนในการฝึกซ้อมนักกีฬาใ ห้มีสมรรถนะ ในการแข่งขันทั้งสมรรถนะทางทักษะ

สมรรถภาพทางกายและจิตใจพร้อมก่อนทำการแข่งขัน โดยการจัดหาแบบฝึกที่มีคุณภาพในการพัฒนาทักษะนักกีฬาและควบคุมดูแลการฝึกซ้อมตามแบบฝึกที่จัดหามา ให้นักกีฬามีการพัฒนาความสามารถที่สูงขึ้นจนถึงขีดสุดของแต่ละบุคคล ต้องคำนึงถึงอยู่เสมอว่าผลของการฝึกซ้อมขึ้นอยู่กับคุณภาพและปริมาณของการฝึก ภายใต้ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกร่างกายของผู้ฝึก

ประเภทของการฝึกซ้อมแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. การฝึกเทคนิค แยกออกเป็น 2 แบบคือ

1.1เทคนิคพื้นฐาน คือ ท่าทางหรือการเคลื่อนไหวที่มีประสิท ธิภาพมากที่สุด โดยประหยัดกำลังมากที่สุด ซึ่งในกีฬาแต่ละประเภทกำหนดไว้ หรือมีแบบฉบับอยู่

1.2เทคนิคพลิกแพลง คือ การฝึกซ้อมเทคนิคเฉพาะประเภทกีฬา ต้องอาศัยความสามารถเฉพาะตัว ไหวพริบ พรสวรรค์ และประสบการณ์จากการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน

หลักเกณฑ์ของการฝึกเทคนิค คือ การทำซ้ำบ่อย ๆ ในท่าที่ได้ผลมากที่สุด ข้อที่ควรคำนึง คือ ตัวผู้ฝึก อายุ รูปร่าง สมรรถภาพทางกายว่าเหมาะสมหรือไม่ โดยเริ่มจากง่ายไปหายาก เบาไปหาหนัก ช้าไปหาเร็ว น้อยไปหามาก และต้องไม่ฝึกเทคนิคเมื่อร่างกายเกิดความเมื่อยล้าแล้ว

2. การฝึกสมรรถภาพทางกาย ใน กีฬาบางประเภทไม่ต้องการเทคนิคมาก ผลการแข่งขันเกือบจะขึ้นอยู่กับสมรรถภาพทางกายอย่างเดียว แต่ในกีฬาที่ต้องใช้เทคนิคมาก การมีสมรรถภาพทางกายที่ดีจะช่วยให้นักกีฬาผู้นั้นสามารถปฏิบัติตามเทคนิคที่ได้รับการฝึกมาอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ จึงสามารถกล่าวได้ว่า การ ฝึกสมรรถภาพทางกายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักกีฬาทุกประเภท และกีฬาแต่ละประเภทต้องการสมรรถภาพทางกายมากน้อยแตกต่างกัน ผู้ฝึกสอนจะต้องเลือกการฝึกสมรรถภาพทางกายให้ตรงกับความต้องการของกีฬานั้น ๆ

สุวิมล ตั้งสัจจพจน์ (2529) กล่าวว่า ในการฝึกซ้อมเพื่อเข้าแข่งขัน ถ้ามี ฤดูการแข่งขันที่ค่อนข้างแน่นอน จะต้องแบ่งการฝึกซ้อมออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. ระยะเตรียมตัว (5-7 เดือน) เป็นการฝึกสมรรถภาพทางกายทั่วไป และฝึกเทคนิคโดยเริ่มจากง่ายไปหายาก เบาไปหาหนัก น้อยไปหามาก จนมีสมรรถภาพทางกายถึงขีดสุดในการตอนท้ายของระยะ

2. ระยะแข่งขัน (2-4 เดือน) เป็นการรักษาสมรรถภาพสูงสุดไว้ให้ได้ตลอดฤดูการแข่งขัน ปริมาณการฝึกสมรรถภาพทางกายจะต้องลดลงบ้าง (20 – 30 %) เพราะมีการแข่งขันมาแทน แต่การฝึกเทคนิคจะต้องทำต่อไป ระยะนี้ไม่ควรเปลี่ยนเทคนิคพื้นฐาน

3. ระยะพัก (1-2 เดือน) เมื่อสิ้นสุดฤดูการแข่งขันจะต้ องให้นักกีฬาพักเพื่อผ่อนคลายความเคร่งเครียด แต่เป็นการพักผ่อนแบบที่มีการออกกำลังกายบ้าง เพื่อรักษาสมรรถภาพความสมบูรณ์ไว้ ไม่ให้ลดลงมาก อาจเปลี่ยนไปเล่นกีฬาอื่นบ้าง โดยให้เล่นเพื่อความสนุกสนานและออกกำลังกายเบา ๆ

ในการดูแลการฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอนจะต้องดูแลนัก กีฬาอย่างใกล้ชิดจะต้องมีแบบฟอร์มการประเมินผลการฝึกซ้อมว่ามีการพัฒนาและความก้าวหน้ามากน้อยเพียงใด ควรจัดเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬา โดยบรรจุรายละเอียดที่เป็นประโยชน์ต่อทีมของตน เช่น ประวัตินักกีฬา บันทึกสุขภาพนักกีฬา แบบทดสอบทักษะ แบบทดสอบสมรรถภาพ ทางกาย ตารางการฝึกซ้อม ซึ่งจะทำให้ทราบผลพัฒนาและความก้าวหน้าของนักกีฬาแต่ละคนหรือข้อบกพร่องตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

การประเมินผลการฝึกซ้อมควรกระทำเป็นระยะ โดยสม่ำเสมอ นอกจากจะทำให้ทราบถึงขีดความสามารถของนักกีฬา แล้ว ยังเป็นการกระตุ้นให้นักกีฬามุมานะพยายามในการฝึกซ้อม เพื่อเปรียบเทียบความสามารถของตนเองให้ดียิ่งขึ้นกับผลการประเมินครั้งก่อน

โภชนาการ

อนันต์ อัตชู (2536) ได้กล่าวถึงโภชนาการ ไว้ว่า มีงานวิจัยจำนวนมากและทฤษฎีที่เกี่ยวกับอาหารนักกีฬาที่ว่า อาหารนักกีฬ านั้น อาหารหลัก ได้แก่ คาร์โบไฮเดรต ซึ่งเป็นอาหารที่ย่อยง่าย ให้พลังงานได้รวดเร็ว และใช้ออกซิเจนในการเผาผลาญน้อยกว่าส่วนไขมันก็เป็นอาหารที่จำเป็นสำหรับนักกีฬาเช่นเดียวกันแต่รองมาจากคาร์โบไฮเดรต เนื่องจากการเผาไขมันให้เป็นพลังงานนั้นจะต้องใช้ออกซิเจนมาก แต่ ช้ากว่าคาร์โบไฮเดรตการให้พลังงานของไขมันแก่กล้ามเนื้อก็เป็นพลังงานในระดับต่ำกว่าคาร์โบไฮเดรตอีกอย่างหนึ่ง คาร์โบไฮเดรตที่เหลือจากการใช้เป็นพลังงานแล้วจะเก็บไว้ในรูปของไกลโคเจน ก็สามารถเปลี่ยนเป็นไขมันได้ ส่วนอาหารประเภทโปรตีนนั้นมีความจำเป็นสำหรับนักกีฬาในการบำรุงซ่อมแซมร่างกาย เนื้อเยื่อ และเสริมสร้างน้ำย่อยต่าง ๆ ให้อยู่ในนสภาพดีอยู่เสมอ

อย่างไรก็ตาม อาหารหลักสำหรับนักกีฬาที่จำเป็น คือ คาร์โบไฮเดรต จากคาร์โบไฮเดรตก็ย่อยเป็นกลูโคส (Glucose) และจากกลูโคสก็จะเป็นไกลโคลเจน ซึ่งจะเก็บไว้ในตับหรือกล้ามเนื้อ

สำหรับในกล้ามเนื้อนั้นจะสามารถนำมาใช้ให้เกิดพลังงานได้เร็วขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นพลังงานในการทำงานของกล้ามเนื้อต่อไป วิธีการที่จะทำให้กล้ามเนื้อเก็บไกลโคเจนได้มากขึ้น ได้แก่

1. จะต้องออกกำลังกายให้หนักจนเหนื่อยมากที่สุด กล่าวคือ ซ้อมให้หนัก ๆ ซ้อมเต็มที่จนเหนื่อยที่สุด เพื่อจะให้ร่างกายและกล้ามเนื้อใช้พลังงานที่เก็บสะสมไว้ให้หมดหรือให้เหลือน้อยที่สุด

2. อาหารมื้อแรกหลังจากการฝึกหนัก ควรจะเป็นอาหารที่รับประทานปกตินั่นเอง แต่จะต้องมีอาหารประเภทโปรตีนมากกว่าปกติเล็กน้อย เพื่อไปเสริมสร้างร่างกายในส่วนที่สึกหรอ ไป สร้างน้ำย่อยและโครงสร้างของเนื้อเยื่ออื่น ๆให้คงสภาพเดิม

3. อาหารมื้อต่อ ๆ ไปก็เป็นอาหารปกติที่เคยรับประทานอยู่เช่นกันแต่จะต้องเป็นอาหารประเภทคาร์โบไฮเดรตสูงกว่าปกติเล็กน้อย และรับประทานอาหารประเภทคาร์โบไฮเดรตให้มากในมื้อต่อไปจนกระทั่งถึงวันแข่งขัน

4. ในช่วงก่อนการแข่งขัน หลังการฝึกหนัก จะต้องมีเวลาพัก 1 วัน วิธีดังกล่าวนี้มีการวิจัยที่ทำให้เชื่อว่าเมื่อจะเพิ่มไกลโคเจนได้มากกว่าเดิมประมาณ 20 % แล้วจะทำให้ร่างกายทำงานได้ดีขึ้น วิธีการนี้จะต้องระวังว่าหลังการฝึกซ้อมอย่างหนักแล้ว อย่าพักนาน 3 – 4 วัน หรือ 7 วัน เพราะจะทำให้น้ำหนักตัวเพิ่มขึ้น เพราะกีฬาบางประเภทอาจจะเป็นปัญหาในเมื่อมีน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้น ผู้ฝึกจะต้องระวังเรื่องการกินอยู่ของนักกีฬาอยู่เสมอ ไม่ควรเปลี่ยนรายการอาหารที่นักกีฬาเคยรับประทาน เพราะจะทำให้ระบบย่อยและระบบขับถ่ายเปลี่ยนไป อาจจะทำให้ท้องเสียได้เมื่อนักกีฬาท้องเสีย แรงและกำลังของนักกีฬาก็จะหมดไป อาหารที่รับประทานควรจะเป็นอาหารที่นักกีฬาชอบและเคยรับประทานอยู่แล้ว ควรให้มีอาหารครบทุกหมู่ กล่าวคือ มีโปรตีน ไขมัน คาร์โบไฮเดรต เกลือแร่ ผัก ผลไม้ และขนมหวาน เป็นต้น ระวังอย่าให้นักกีฬาหิวหรืออิ่มจนเกินไป รับประทานอาหารให้เป็นเวลาและมีเวลารับประทานอาหารอย่างเพียงพอ ไม่รีบร้อนจนเกินไปเพราะอาจจะทำให้ระบบย่อยทำงานไม่ดีเท่าที่ควร

นอกจากอาหารที่กล่าวมาแล้ว น้ำก็เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับนักกีฬาเพราะว่าร่างกายของเราส่วนใหญ่เป็นน้ำ 70 % ถ้าร่างกายขาดน้ำแล้วการระบายความร้อน สมการและ ปฏิกิริยาทางเคมีในร่างกายก็เสียไปหมด การกระหายน้ำก็จะเกิดขึ้น เลือดจะมีความเข้มข้นมากขึ้นจะ ทำให้ความสามารถของนักกีฬาลดน้อยลงไป ดังนั้น การดื่มน้ำให้เพียงพอแก่ความต้องการของร่างกายในขณะออกกำลังกาย จึงมีความจำเป็น จึงมีหลักอ ยู่ว่าให้ดื่มน้ำเมื่ออยากจะดื่มและไม่ดื่มให้ มากเกินไปเพราะจะทำให้ร่างกายปรับอุณหภูมิ ของร่างกายอีก ซึ่งจะต้องเสียพลังงานส่วนหนึ่งไป ควรจะดื่มน้ำปกติที่สะอาด ถ้าเป็นการออกกำลังกายนาน ๆ หรือเล่นกีฬาประเภทต้องใช้เวลานานร่างกายจะ

เสียเหงื่อมาก การดื่มน้ำเป็นระยะ ๆ ก็ยิ่งมีความจำเป็น และควรจะมีเกลือผสมให้ได้สัดส่วนกับการที่ร่างกายสูญเสียเกลือไปด้วย

อาหารมื้อก่อนแข่งขัน (The Pregame Meal) จัดว่าเป็นอาหารมื้อที่สำคัญมื้อหนึ่ง เพราะเนื่องจากถ้าอาหารมื้อนี้เป็นอาหารซึ่งย่อยยากไม่ค่อยถูกปาก หรือเป็นอาหารที่นักกีฬาไม่ ชอบแล้วจะทำให้มีผลกระทบต่อสภาพร่างกายได้ อีกประการหนึ่งถึงแม้เป็นอาหารที่ชอบแต่จะต้องไม่รับประทานมากเกินไป ควรจะต้องรับประทานก่อนการแข่งขัน อย่างน้อย 2 – 3 ชั่วโมง ปกติแล้วควรจะเป็น 3 – 4 ชั่วโมงก่อนการแข่งขัน ทั้งนี้เพื่อให้อาหารถูกย่อยให้หมดไป จะได้ไม่เ หลืออยู่ในกระเพาะไม่ต้องเสียเลือดและออกซิเจนในการช่วยย่อยอาหาร ประเภทของอาหารก็มีผลเช่นกัน ถ้ารับประทานอาหารประเภทไขมันสูง ก็ใช้เวลาในการย่อยนานและย่อยยาก ถ้ารับประทานอาหารประเภทโปรตีนสูง การย่อยอาหารก็ต้องการน้ำมากและเสียพลังงานในการย่อยมากเช่นเดียวกัน ดั งนั้น อาหารมื้อก่อนการแข่งขันก็ควรจะเป็นประเภทคาร์โบไฮเดรตสูง มีโปรตีนบ้างมี ไขมันเล็กน้อย (ถ้าจะมี) อันที่จริงแล้วไขมันในอาหารประเภทโปรตีนและคาร์โบไฮเดรตก็มีพอเพียงสำหรับความต้องการของร่างกายอยู่แล้วจึงไม่จำเป็นจะต้องรับประทานไขมันเพิ่มเป็นพิเศษแต่อย่างใ ด อาหารประเภทพวกสลัด อาหารรสจัด เช่น เผ็ดจัด หรืออาหารชนิดที่รับประทานแล้วเกิดแก๊สมาก เช่น ถั่วลิสง หรืออาหารประเภทคั่วควรหลีกเลี่ยง จงอย่าลืมว่า ให้รับประทานให้พออิ่มเท่านั้น อย่ารับประทานมากเกินไป ควรเป็นอาหารที่ย่อยง่ายถูกปากนักกีฬาและนักกีฬาคุ้นเคยกับอาหารชนิดนั้น ๆ ด้วย

อาหารและเครื่องดื่มขณะที่มีการแข่งขัน อาหารนั้นไม่มีความจำเป็นเลย ในขณะที่ทำการแข่งขันและประกอบกิจกรรมอื่น ๆ ส่วนสำหรับเครื่องดื่มต่าง ๆ ขณะแข่งขันก็ไม่มีความจำเป็นเช่นเดียวกัน ยกเว้น น้ำ ซึ่งมีความจำเป็นมากเพราะน้ำจะช่วยระบายความร้อน เป็นตัวละลาย และทำให้ปฏิกิริยาทางเคมีในร่างกายที่เกิดขึ้นลดความเข้มข้นลง ถ้าน้ำในร่างกายลดน้อยลงก็จะมีผลต่อการทำงานของร่างกายได้ เครื่องดื่มที่มีเกลือแร่ก็มีความจำเป็นสำหรับนักกีฬาที่ใช้ความอดทน ทำงานนาน ๆ ต่อเนื่องกันและเสียเหงื่อมาก นักกีฬาประเภทนี้มีควา มจำเป็นที่จะต้องดื่มน้ำที่มีเกลือแร่ผสมอยู่ ในสัดส่วนที่พอดี ส่วนเครื่องดื่มอื่น ๆ ที่มีความเชื่อว่าจะให้พลังงานแก่ร่างกายนั้น ความจริงแล้วไม่มีประโยชน์และไม่มีผลต่อร่างกายแต่เป็นเพียงความเชื่อเท่านั้น แต่อาจจะมีผลในด้านจิตใจทำให้นักกีฬามีความมั่นใจและรู้สึกกระปรี้กระเปร่าขึ้นก็นับว่าเป็นผลดีกับนักกีฬาในด้านจิตใจมากกว่า

สวัสดิการ

อนันต์ อัตชู (2536) ได้กล่าวถึงเรื่องสวัสดิการ ไว้ดังนี้ในเรื่องของสวัสดิการนั้น มิได้หมายความว่าจะต้องให้เงินให้ทอง หรือบ้าน ที่อยู่อาศัยเหมือนกับประเทศหรือสมาคมกีฬาที่ร่ำรวย แต่ในประเทศไทยเราก็ควรหมายถึง การดูแลเรื่องความเป็นอยู่ของนักกีฬา การมีอาชีพ การ

รักษาพยาบาล เมื่อได้รับความเจ็บป่วย ควรให้นักกีฬามีความมั่นคงในด้านสวัสดิการทางสังคม พอสมควร อย่าให้นักกีฬาต้องเดือดร้อน ในด้านการเงินการเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกซ้อมและครอบครัวเดือนร้อน แต่ถ้าทีมหรือสมาคมใดมีเงินมาก ก็ควรจะต้องจุนเจือนักกีฬาตามสมควร นอกจากเรื่องวัตถุแล้ว ในด้านขวัญและกำลังใจ ในด้านความรู้สึก ผู้ฝึกสอนและคณะจะต้องมีความเอาใจใส่เป็นพิเศษเช่นกัน ดูแลนักกีฬาให้ได้รับความอบอุ่นและสบายใจที่จะอยู่ในทีมของเรา

งบประมาณ

ธวัช วีระศิริวัฒน์ (2538) ได้กล่าวถึงงบประมาณ ไว้ดังนี้ การจัดเตรียมงบประมาณหมายถึง การวางแผนและการจัดงบประมาณการเงินในการใช้จ่ายในการจัดเตรียมทีม โดยรอบคอบและรัดกุม

วิธีการบริหารงบประมาณ ควรดำเนินงานในลักษณะวงจรงบประมาณ (Budget Cycle) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. การจัดเตรียมขออนุมัติงบประมาณ
2. การพิจารณาความดีความชอบ
3. การใช้จ่ายงบประมาณ
4. การตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณ

งบประมาณหรือเงิน เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการเตรียมทีมกีฬา ผู้ฝึกสอนจะต้องวางแผนในการจัดเตรียมงบประมาณที่ใช้ในการเตรียมทีมและการแข่งขันอย่างละเอียดรอบคอบเพื่อให้มีงบประมาณสำหรับค่าใช้จ่ายอย่างเพียงพอในทุก ๆ ด้าน มีงบประมาณสำรองใช้ในกรณีเร่งด่วน รวมทั้งการจัดหาผู้สนับสนุนจากบริษัท มูลนิธิ ห้างร้าน หรือสมาคมต่าง ๆ เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจและแรงจูงใจต่อนักกีฬาในทีมด้วย

บทบาทและหน้าที่ผู้จัดการทีม

ในการวางโปรแกรมการฝึกซ้อมของนักกีฬาแต่ละประเภทนั้น จะแตกต่างกันออกไป ตลอดจนระยะเวลาในการเตรียมทีมนักกีฬาและการเตรียมทีมนั้นเป็นอิสระของแต่ละทีมที่จะกำหนดไว้ ทั้งนี้เพราะขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหาร หรือผู้จัดการทีมที่ให้การสนับสนุนซึ่งมีส่วนช่วยในการผลักดันอันจะส่งผล

กระทบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬาให้ดีขึ้นหรือเลวลงได้เหมือนกัน ซึ่ง ชาติชาย อิสรัมย์(2525)ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ผู้จัดการทีมไว้ดังนี้ ผู้จัดการทีม (Team Manager) เป็นผู้ที่มีอำนาจสูงสุดในทีม ทำหน้าที่บริหารทีม อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในทีม ทำหน้าที่ตัดสินปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในทีม รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในทีม หากมีกรณีที่ต้องทักท้วงการตัดสินของคณะกรรมการผู้ตัดสินก็เป็นหน้าที่ของผู้จัดการทีม นอกจากนั้นผู้จัดการทีมยังเป็นสื่อกลางประสานงานกับทุก ๆ คน ภายในและนอกทีม และ มงคล แฝงสาเคน(2531) ได้ให้ความหมายและหน้าที่ของผู้จัดการทีมไว้ว่า ผู้จัดการทีมเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดในทีมกีฬาทุกชนิด เพราะผู้จัดการทีมเป็นผู้บริหาร และเป็นผู้วางแผนนโยบายหลักในการสนับสนุน โดยมีหน้าที่ดังนี้

1.พิจารณานโยบายของทีมร่วมกับคณะกรรมการกีฬานั้น ๆ เพื่อเป็นนโยบายในการทำงานให้ทีมกีฬามีสมรรถภาพสูง

2.ร่วมมือกับผู้รับผิดชอบอื่น ๆ วางแผนดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายที่วางไว้

3.การจัดการเกี่ยวกับเรื่องการเงินของทีม

4.การจัดการเกี่ยวกับเรื่องจัดการ ปรับปรุง และดูแลวัสดุอุปกร ณ์ เครื่องอำนวยความสะดวกทางการกีฬา

5.จัดการเกี่ยวกับเรื่องขนส่งนักกีฬา

6.อำนวยความสะดวกสบายต่าง ๆ ให้กับนักกีฬาและผู้รับผิดชอบอื่น ๆ

7.ดำเนินงานที่เกี่ยวกับการพิจารณาหาตัวนักกีฬาร่วมกับผู้รับผิดชอบคนอื่น ๆ

8.ติดต่อประสานงานทางธุรกิจต่าง ๆ

9.ส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นภายในทีม

สรุปได้ว่า ผู้จัดการทีมเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญมากที่สุดในทีม เพราะเป็นผู้บริหารที่ต้องให้การบริการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในทีม ให้ทีมสามารถดำเนินการฝึกซ้อมและแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้จัดการทีมจึงเปรียบเสมือนแม่บ้านและพ่อบ้านไปพร้อม ๆ กัน

บทบาทและหน้าที่ผู้ฝึกสอน

ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ที่มีอำนาจเต็มในการควบคุมดำเนินเกี่ยวกับการสอนและการฝึกซ้อม ทั้งในระหว่างการฝึกและการแข่งขันสำหรับแนวความคิดของผู้ฝึกสอนกีฬาแต่ละคนอาจมีความแตกต่างกันเพราะสาเหตุหลายประการ เช่นการศึกษา พื้นฐานของครอบครัว สภาพแวดล้อมและที่สำคัญวิธีในการสอน ปัจจัยเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการประสบความสำเร็จในการเป็นผู้ฝึกสอน ดังนั้นจึงมีผู้ให้ความหมายและบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอนไว้ดังนี้

สืบสาย บุญวีระบุตร (2539) กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน (Coach) ไว้ดังนี้ บทบาทของการเป็นผู้ฝึกสอน มีหลากหลายตามระดับของการเรียนรู้ ความสามารถ เพศ วัย และจุดมุ่งหมายในการฝึกกีฬา ความต้องการของนักกีฬา และแม้แต่บุคลิกภาพนักกีฬาหรือแม้แต่บุคลิกภาพผู้ฝึกสอน ย่อมทำให้บทบาทและพฤติกรรมผู้ฝึกสอน แตกต่างกัน

บทบาทของการเป็นผู้ฝึกสอน จึงไม่ใช่บทบาทใดบทบาทหนึ่งเพียงอย่างเดียว หากต้องมีหลายบทบาทเพื่อการพัฒนานักกีฬาและความสามารถนักกีฬาไปพร้อมกัน ดังนั้นบทบาทผู้ฝึกสอนจึงควรเป็นหลายอย่างดังนี้

1.ผู้ฝึกสอน เป็นแม่แบบ(As a Role Model) ผู้ฝึกสอน เป็นผู้มีอิทธิพลมากที่สุดทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่อนักกีฬา โค้ชจะถ่ายทอดจัดปรับและส่งผ่านปรัชญา ค่านิยม ทัศนคติ การรับรู้ตนเองทั้งต่อการแข่งขันกีฬาและการกีฬาโดยรวมตลอดจนการดำเนินชีวิตของการกีฬา

2.ผู้ฝึกสอน เป็นแรงจูงใจ(As a Motivator) ผู้ฝึกสอน ควรมีบทบาทเป็นแรงจูงใจเพื่อให้นักกีฬามุ่งมั่นในการฝึกซ้อม เพื่อพัฒนาทักษะ และความสามารถในการเล่นกีฬา บทบาทเป็นแรงจูงใจของโค้ชจึงมีความจำเป็นและความสำคัญต่อนักกีฬาอย่างยิ่ง

3.ผู้ฝึกสอน เป็นแหล่งเรียนรู้ (As a Resource Person) ซึ่งแน่นอนที่สุด ผู้ฝึกสอน ต้องใฝ่หาความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถนักกีฬา ที่สำคัญที่สุดคือความรู้ ความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬานั้น ๆ ทั้งด้านสมรรถภาพ กลวิธี (Technique) กลยุทธ์ (Tactic) และการวิเคราะห์ความสามารถนักกีฬาเพื่อการปรับปรุง แก้ไขให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพปลอดภัยในเวลาอันสั้น

4.ผู้ฝึกสอน ที่รู้บทบาทหน้าที่ (Roles and Rights) ผู้ฝึกสอนที่ดีควรมีการศึกษาหรือมีข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการแข่งขันกีฬาของนักกีฬา เพื่อจะให้ทราบและกำหนดบทบาทของตนได้ถูกต้อง

5.ผู้ฝึกสอน ที่เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้ งด้านแรงจูงใจ ความพยายาม อารมณ์ ความสามารถในการเรียนรู้ ความฉลาด และความคิด ตลอดจนทักษะ สมรรถภาพร่างกาย และสมรรถภาพจิต ซึ่งมีผลต่อการเล่นกีฬาทั้งสิ้น

การที่จะเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีและมีความสามารถนั้น จะต้องมีบทบาทในการฝึกสอนแก่นักเทนนิสแต่ละคนที่แตกต่างกันเพื่อสามารถที่จะพัฒนานักเทนนิสนั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากที่สุด และที่สำคัญที่สุดคือ ความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงของผู้ฝึกสอน รับรู้บทบาทและหน้าที่ของตนเอง ตลอดจนสร้างให้นักกีฬารู้ บทบาท หน้าที่ และความมุ่งมั่น เพื่อจุดมุ่งหมายในการสร้างคนให้เป็นคนดี ดังนั้น ผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพควรประกอบด้วยลักษณะสำคัญ ๆ ดังนี้

สุพิตร สมาหิโต(2534) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน ไว้ดังนี้

1.ต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของงานที่ตนทำ

2.สามารถหาวิธีที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยเป็ นวิธีการที่สะดวกประหยัดและมีประสิทธิภาพที่สูงสุดที่สำคัญคือ ไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่นแต่กลับเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมอีกด้วย

3.สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์แข่งขัน

4.ต้องอุทิศเวลา แรงกาย แรงใจ ให้กับนักกีฬาและทีม

5.ทำงานอย่างมีระบบตามขั้นตอน โดยมีแผนการดำเนินงานไว้ล่วงหน้า มีการพัฒนาระบบการทำงานให้ดีขึ้นตลอดเวลา

6.มีความมั่นคงทางอารมณ์ไม่หวั่นไหวง่าย มีเหตุมีผลและมีความเป็นธรรมกับนักกีฬาทุกคน โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง

7.เป็นคนกลางที่จะประสานความสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยเฉพาะในหมู่นักกีฬาหรือทีมกีฬา

8.ต้องพัฒนาปรับปรุงแก้ไขตนเองอยู่เสมอ โดยการศึกษาค้นคว้าทดลองวิธีการใหม่ ๆ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้กับนักกีฬาของตนเองให้พัฒนาทักษะให้ดียิ่งขึ้น

ปรัชญาฝึกสอน (Philosophy of Coaching)

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541) กล่าวว่า การเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีควรมีปรัชญาในการฝึกกีฬาเพื่อยึดถือเป็นหลักเกณฑ์ หรือเป็นแนวทางในการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนที่มีปรัชญา มีความรู้ความชำนาญ เกี่ยวกับกีฬาที่ตนฝึกสอนอยู่และมีความเข้าใจในตัวนักกีฬานั้น จะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความเชื่อมั่นในตัวเองเพราะสิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ในกรณีที่ผู้ฝึกสอนไม่มีปรัชญาไว้เป็นแนวทางการปฏิบัติ บางครั้งผู้ฝึกสอนอาจเดินหลงทางไปหรือไม่สามารถเดินไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ปรัชญาเป็นความเชื่อหรือหลักการที่ชี้นำไปสู่แนวทางปฏิบัติ ซึ่งปรัชญาของผู้ฝึกสอนควรมีดับขั้นตอน ต่อไปนี้

1.ปรัชญาของชีวิต (Philosophy of Life) หมายถึง ผู้ฝึกสอนต้องรู้ว่าตนเองเป็นใคร มีลักษณะพื้นฐานของนิสัยใจคออย่างไร รู้ว่าตนเองมีความรู้สึกกับคนทั่วๆ ไปอย่างไร รู้จักการใช้อำนาจของตนที่มีอยู่ได้ถูกต้องเพียงใด

2.ปรัชญาของผู้ฝึกสอน (Philosophy of Coaching) หมายถึง ผู้ฝึกสอนต้องมีความตั้งใจ อดทน เสียสละต่อการฝึกสอน ผู้ฝึกสอนต้องไม่สอนนักกีฬาในสิ่งที่ตนเองไม่รู้ ไม่หลอกลวงนักกีฬา เมื่อเกิดความผิดพลาดควรยอมรับในความผิดพลาดนั้น ๆ

3.ปรัชญาของนักกีฬา (Philosophy of Sport) หมายถึง ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ ความสามารถในกีฬาที่ตนเป็นผู้ฝึกอย่างดี และแม่นยำถูกต้อง ควรรู้ว่าฝึกกีฬาประเภทนี้เพื่ออะไร มีเป้าหมายในการฝึกกีฬาอย่างไร

ความหมายของผู้ฝึกสอนกีฬา

การฝึกสอนกีฬา (Coaching) ได้มีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้ความหมายโดยทั่วไปของผู้ฝึกสอน ดังที่ เจริญ กระบวนรัตน์ (2545) กล่าวว่า การฝึกสอนกีฬา การเตรียมความพร้อมให้กับใครบางคน หรือบางกลุ่มเพื่อจุดประสงค์ทางการกีฬา ดังนั้น การฝึกสอนกีฬา หมายถึง การจัดเตรียมความพร้อมหรือการให้ความช่วยเหลือนักกีฬาเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มเพื่อพัฒนาเสริมสร้างสมรรถภาพและขีดความสามารถให้กับนักกีฬา

สนธยา สีละมาด(2547) กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอน (Coach) หมายถึง การให้คำสอนหรือคำแนะนำ ผู้ฝึกสอน (Coach) เป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากต่อทีมหรือนักกีฬา ถ้าเรานำมาเปรียบเทียบกับส่วนต่าง ๆ ในร่างกาย ผู้ฝึกสอนก็เช่นกันทำหน้าที่ควบคุมทั้งเกี่ยวกับการฝึกซ้อมและการเตรียมทีม เตรียมตัวนักกีฬาให้พร้อมอยู่เสมอและให้อยู่ในสภาวะที่สมบูรณ์ รวมทั้งการปรับปรุงและหานักกีฬามาเสริ

สอดคล้องกับ ชลัช ภิรมย์ (2539) กล่าวคือ ผู้ฝึกสอนเป็นบุคคลที่มีความรู้เข้าใจและมีความรอบรู้เกี่ยวกับเรื่องของการกีฬาประเภทนั้น ๆ ยิ่งไปกว่านั้นต้องชำนาญและกว้างขวางพอต่อกีฬาที่ทำ มีอำนาจบทบาทในการควบคุมดูแลประสานงานและกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆต่อนักกีฬาและทีม

ผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่วางแผนกำหนดตัวผู้เล่นลงแข่งขันและแก้ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการเล่นของนักฟุตบอลในทีมที่ตนรับผิดชอบทั้งในด้านการฝึกซ้อม การเก็บตัวและการแข่งขัน ซึ่งมีผู้ช่วยผู้ฝึกสอนเป็นผู้ช่วยเหลือในครั้งนี้ด้วย เพื่อเตรียมทีมไว้ลงสนามแข่งขัน

สรุปได้ว่า ผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากทีมและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดภายในทีมให้ทำหน้าที่ในการเตรียมทีมทั้งในด้านการคัดเลือกตัวผู้เล่น การวางแผนการฝึกซ้อม การวางแผนการแข่งขันและการแก้ไขปัญหาทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน เพื่อทำการแข่งขันในรายการต่าง ๆ

พฤติกรรมของผู้ฝึกสอน

พฤติกรรม (Behavior) คือการกระทำหรือการแสดงออกของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อการอยู่รอด ซึ่งมีความต้องการทางด้านจิตใจเป็นตัวเสริม เช่นความต้องการความรัก ความอบอุ่น จัดเป็นความต้องการภายใน

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539) กล่าวถึงพฤติกรรมของผู้ฝึกสอน(Behavior of the Coach) ว่า พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนมีอิทธิพลต่อนักกีฬา เพราะพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนสามารถกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬาขยันซ้อมและตั้งใจแสดงความสามารถในการแข่งขันอย่างเต็มที่ พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนแบ่งออกเป็น5 แบบ คือ

1.แบบฝึกและการสอน (Training and Instruction) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่มุ่งพัฒนาความสามารถของนักกีฬา เน้นการฝึกหัดทั้งสมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางใจ และทักษะพร้อมทั้งมีการกำหนดหน้าที่ของนักกีฬา และการประสานงานภายในทีมไว้อย่างชัดเจน

2.แบบประชาธิปไตย (Democratic Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่ยอมให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายวิธีการฝึกซ้อม ยุทธวิธีในการฝึกซ้อมและเกมการแข่งขัน

3.แบบอัตตาธิปไตย (Autocratic Coaching Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่มีความเป็นเผด็จกา รในการตัดสินใจ เน้นความเป็นระเบียบวินัยมาก ทำงานอย่างเป็นระบบและขั้นตอน เน้นการฝึก และการใช้อำนาจของความเป็นผู้นำในการออกคำสั่ง

4.แบบสังคมสงเคราะห์ (Social Support Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่ชอบช่วยเหลือสงเคราะห์นักกีฬา เมื่อนักกีฬามีความทุ กข์ใจในทุก ๆ เรื่อง สร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดี และมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกทุกคนภายในทีม

5.แบบให้แรงเสริมทางบวก (Positive Feedback or Rewarding Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนชอบให้เสริมแรงทางบวกกับนักกีฬาโดยวิธีการให้รางวัลหรือการชมเชย

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ฝึกสอน

เจริญ กระบวนรัตน์ (2545) กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอนไว้ว่า

1.การเป็นครูผู้ฝึกสอนที่ดี หมายถึง การเป็นผู้ที่ความพร้อมในด้านความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดเทคนิค ทักษะ ในแต่ละขั้นตอนของการฝึกกีฬาชนิดหรือประเภท**นั้น** ๆ ได้อย่างถูกต้องชัดเจน เข้าใจง่าย สามารรถประยุกต์ใช้วิธีการฝึกได้ในทุกสถานการณ์ที่จะเอื้อให้เกิดประโยชน์และเป็นผลดีกับนักกีฬา

2.เป็นนักจิตวิทยาที่เข้าถึงอารมณ์ ความรู้สึกของนักกีฬา ควรเป็นผู้ที่สร้างความสนิทสนมเป็นกันเองกับนักกีฬาของตนและผู้ร่วมงาน ตลอดจนสร้างความมีชีวิตชีวา

3.เป็นนักสรีรวิทยาที่รอบรู้ ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นผู้ที่กำหนดการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬา ซึ่งการฝึกซ้อมที่หนักและต่อเนื่องเป็นระบบเท่านั้น คือหนทางที่นำนักกีฬาไปสู่เป้าหมายที่ต้องการไม่ว่าจะเป็นทางด้านเทคนิค ทักษะ หรือความแข็งแรง ความเร็ว ความอดทน การประสานงานของระบบประสาท กล้ามเนื้อ และความอ่อนตัว อันเป็นองค์ประกอบหลักของสมรรถภาพทางกายที่สำคัญของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนนักกีฬาทุกคนจะต้องเข้าใจหลักทฤษฎีการฝึก และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับร่างกาย เป็นผลมาจากการฝึกและจะต้องมีความรู้

4.เป็นนักพูดที่ดีในการทำหน้าที่ควบคุมนักกีฬานั้น พ่อ แม่ เจ้าหน้าที่ประจำทีม ผู้บริหารกีฬา ผู้ฝึกสอน ตลอดจนสื่อมวลชนทุกแขนงจะต้องทำความเข้าใจและให้ความเป็นธรรมกับนักกีฬา การพูดหรือเขียนสิ่งใดควรจะเป็นไปในทางสร้างสรรค์มากกว่าที่จะสร้างความกดดันบีบคั้นให้เกิดความรู้สึกท้อหมดกำลังใจ เพื่อจะช่วยกระตุ้นหรือเป็นแรงใจทำให้นักกีฬาเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในสิ่งที่เขากำลังกระทำอยู่ และมีกำลังใจที่จะกระทำต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

5. ทำตัวให้เป็นนักสืบบางโอกาส บางครั้งหรือบางเวลาผู้ฝึกสอนกีฬาจำเป็นต้องทำหน้าที่สืบหา ข้อมูลบางอย่างด้วยตนเอง เพื่อสืบหาเหตุที่มาของปัญหาและวิธีการแก้ไข

6.ทำตัวเป็นนักแสดงให้เข้าบรรยากาศเพื่อให้เข้ากับเหตุการณ์หรือบรรยากาศในช่วงเวลานั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสิทธิภาพควรจะมีไหวพริบปฏิภาณรู้ว่าช่วงเวลาใดควรจะปรับเปลี่ยนนิสัยตนเองชั่วคราวเพื่อให้เกิดผลดีกับทีมหรือนักกีฬา

7. เป็นนักเผด็จการในบางเวลาในบางโอกาส ผู้ฝึกสอนกีฬาจำเป็นต้องทำตัวเหมือนนักเผด็จการแต่มีมนุษยธรรม เพราะอาจจะมีบางกรณีจะต้องตัดสินใจลงไปโดยที่ไม่อาจรอปรึกษาใครได้ อย่างไรก็ตามการตัดสินใจในลักษณะดังกล่าวนี้ ผู้ฝึกสอนควรจะได้ไตร่ตรองโดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก

เทคนิคของผู้ฝึกสอน

ประโยค สุทธิสง่า (2542) ได้ให้เทคนิคของการฝึกสอนไว้ดังนี้

1.ต้องมีตารางการฝึกซ้อมซึ่งผู้สอนจำเป็นต้องเตรียมไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นหลักในการฝึกที่ดี

2.การแต่งกายของผู้ฝึกสอนต้องสะอาด เหมาะสมกับสภาพกาล

3.ต้องตรงต่อเวลาในการนัดหมายตามตารางฝึกซ้อมและถึงสนามก่อนเวลาฝึก สำรวจอุปกรณ์และสถานที่ให้พร้อม

4.เป็นผู้นำในการฝึก ผู้ฝึกสอนต้องเป็นใหญ่ในสนามแต่ผู้เดียว การฝึกจึงจะเป็นผล

5.สัญญาณนกหวีดต้องเด็ดขาด หนักแน่น

6.มีความสนุกสนานในการควบคุมหรือแนะนำหรือสอนนักฟุตบอล ให้สีหน้าแสดงออก

7.ต้องมีความอดทนเพราะต้องจำเจอยู่กับผู้เล่นและสนามตลอดปี ซึ่งผู้ฝึกสอนจะต้องพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ และพร้อมที่จะแก้ปัญหา

องค์ประกอบของผู้ฝึกสอน

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนเป็นจำนวนมากมีความต้องการที่จะเป็นผู้สอนที่ดี และประสบความสำเร็จ องค์ประกอบสำคัญ ๆ ที่จะทำให้ผู้ฝึกสอนประสบความสำเร็จ มีดังต่อไปนี้

1.แรงจูงใจ (Motivation) ผู้ฝึกสอนต้องมีแรงจูงใจที่ต้องการจะเป็นผู้ฝึกสอนอย่างจริงใจ นอกจากนั้นผู้ฝึกสอนต้องมีความเสียสละ และการทำงานทุกอย่างต้องมีการวางแผนที่ดีเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในบางครั้งผู้ฝึกสอนจำเป็นต้องอยู่ห่างจากครอบครัวเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน เพื่อการเก็บตัวและฝึกซ้อมนักกีฬา

2.มีความรู้เกี่ยวกับการกีฬา (Knowledge of Your Sport) ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ความเข้าใจในยุทธวิธีต่าง ๆ ของประเภทกีฬาที่ตนฝึกสอนอยู่ สามารถอธิบายและสาธิตทักษะต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

3.มีปรัชญา (Philosophy) ผู้ฝึกสอนควรมีหลักการ ความเชื่อและมีความมั่นคงทางจิตใจ

4.เป็นผู้ฝึกสอนที่ดี (Be a Good Teacher) ผู้ฝึกสอนควรศึกษาค้นคว้าเทคนิคใหม่ ๆ ในกีฬาที่ตนกำลังฝึกสอนอยู่ และพยายามตั้งใจทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

5.เป็นผู้จัดการที่ดี (Be Organized) ผู้ฝึกสอนควรรู้จักการวางแผน การตั้งงบประมาณการบริหารงาน และการประเมินผล

6.มีความคิดเป็นทางบวก (Be Positive) ผู้ฝึกสอนควรสร้างทัศนคติที่เป็นทางบวกให้แก่นักกีฬา และควรให้ผลย้อนกลับแก่นักกีฬาในทางบวกเสมอ

7.บุคลิกลักษณะ (Personality) ผู้ฝึกสอนควรมีบุคลิกลักษณะเป็นตัวของตัวเอง และรู้จักศึกษาถึงบุคลิกลักษณะของผู้ฝึกสอนคนอื่น ๆ ที่เคยประสบความสำเร็จมาแล้ว

8.รู้จักเตรียมความพร้อมเพื่อความสำเร็จ (Preparation Success) ผู้ฝึกสอนควรมีการเตรียมความพร้อมในการสร้างทีม โดยยึดหลัก 6’s ดังต่อไปนี้

8.1 ทักษะ (Skill) ผู้ฝึกสอนควรมีความรู้และทักษะที่ดีและถูกต้องในประเภทกีฬาที่ตนฝึกสอน

8.2 ยุทธวิธี (Strategy) ผู้ฝึกสอนควรศึกษายุทธวิธีการเล่นแปลกใหม่อยู่เสมอ

8.3 ความเร็ว (Speed) ผู้ฝึกสอนควรมีการตัดสินใจที่รวดเร็วในการทำงาน มีความคล่องแคล่วว่องไว

8.4 ความแข็งแรง (Strength) ผู้ฝึกสอนต้องมีความแข็งแรง สุขภาพร่างกายดี เพื่อพร้อมรับกับทุกสถานการณ์

8.5 ความอดทน (Stamina) ผู้ฝึกสอนต้องมีความอดทน เสียสละ ต่อการฝึกซ้อมกีฬา

8.6 ควบคุมความเครียด (Stress Control) ผู้ฝึกสอนควรต้องศึกษาวิธีการควบคุมความเครียดให้แก่ตนเองและนักกีฬา

9.ความรู้เกี่ยวกับโภชนาการ (Teach Your Athletes about Proper Nutrition) ผู้ฝึกสอนต้องให้ความรู้เรื่องหลักโภชนาการแก่นักกีฬา โดยแนะนำการรับประทานตั้งแต่ช่วงการฝึกซ้อม ก่อตนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขัน และหลังการแข่งขัน

10. ไม่ทำตัวมากกว่าเป็นผู้ฝึกสอน (Don’t over Coach) ผู้ฝึกสอนไม่ควรทำตัวให้วุ่นวายเกินไป การสื่อสารที่ซ้ำซ้อน อาจทำให้นักกีฬาและคนรอบข้างเกิดความสับสน

11. กำหนดเป้าหมาย (Set Goals) ผู้ฝึกสอนควรกำหนดเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงและนักกีฬาสามารถปฏิบัติได้

12. พัฒนาความสามารถส่วนบุคคล (Strive for Individual Improvement) ผู้ฝึกสอนควรเข้าใจในความสามารถและความแตกต่างระหว่างนักกีฬาแต่ละคน

13. ชนะและแพ้ (Winning and Losing) ผู้ฝึกสอนต้องเตรียมความพร้อมเสมอสำหรับผลการแข่งขัน ไม่ว่าจะชนะหรือแพ้ แต่สิ่งสำคัญต้องพยายามให้นักกีฬาเล่นอย่างเต็มความสามารถ

บุคลิกลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดี

เจษฎา เจียระไน (2530) กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนที่ดีควรจะมีคุณลักษณะดังนี้

1.มีความเข้าใจเกี่ยวกับร่างกายมนุษย์

2.มีความรู้ทันสมัยเกี่ยวกับหลักวิธีการฝึกและการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายแก่นักกีฬา

3.มีความสามารถในการวิเคราะห์ท่าทางสไตล์ของผู้เล่น

4.มีความสามารถในการใช้คนให้เกิดประโยชน์สูงสุด

5.มีจริยธรรมและเชื่อถึงคุณค่าของการแข่งขัน

6.รู้จักพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง

7.มีปรัชญาเป็นของตนเอง

8.อุทิศตน กระตือรือร้น และมีความคิดริเริ่ม

9.มีเป้าหมาย

10.ต้องสร้างวินัยในทีม

11.มีจิตวิทยา

12.ไม่เห็นแก่ตัว

13.มีมนุษยสัมพันธ์

14.มีความรับผิดชอบต่อผู้เล่น ชุมชน สังคม และต้นสังกัด

15.ต้องมีความรู้ และถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เล่น

16.มีความเป็นผู้นำ

17.มีนักกีฬาที่ดี

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541) กล่าวว่า บุคลิกลักษณะของผู้ฝึกสอนเป็นสิ่งสำคัญมากต่อนักกีฬา เพราะนักกีฬามักจะเลียนแบบบุคลิกลักษณะของผู้ฝึกสอนของตนเอง เพราะฉะนั้นผู้ฝึกสอนจึงควรพัฒนาบุคลิกลักษณะของตนเอง เพื่อเป็นตัวอย่างแก่นักกีฬาต่อไป บุคลิก ลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอน มีดังต่อไปนี้

1.ผู้ฝึกสอนต้องให้ความใส่ใจที่ต้องการจะประสบความสำเร็จ

2.ผู้ฝึกสอนต้องมีลักษณะการเป็นผู้นำที่มีความสามารถ

3.ผู้ฝึกสอนต้องความยุติธรรม

4.ผู้ฝึกสอนต้องมีความมุ่งมั่น รักความก้าวหน้า

5.ผู้ฝึกสอนต้องมีความรับผิดชอบ

6.ผู้ฝึกสอนต้องมีอารมณ์มั่นคงแจ่มใส และรู้จักการควบคุมอารมณ์

7.ผู้ฝึกสอนต้องตัดสินใจได้เร็ว ทันต่อเหตุการณ์

8.ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ในหลักการบริหารที่ดี

9.ผู้ฝึกสอนต้องมีความเชื่อมั่นในตนเอง

10.ผู้ฝึกสอนต้องมีความรอบรู้ในเกมการแข่งขันของกีฬาประเภทนั้น ๆ

11.ผู้ฝึกสอนต้องรู้จักวิธีการสื่อสารที่เหมาะสม

12.ผู้ฝึกสอนต้องรู้จักการสร้างความสามัคคีภายในทีม

บทบาทและหน้าที่นักกีฬา

พีระพงษ์ บุญศิริ (2535) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่นักกีฬาไว้ดังนี้

1.ความรับผิดชอบต่อตนเอง หน้าที่ ที่รับผิดชอบและทีม

2.รู้จักประสานด้านต่าง ๆ เช่น การประสานการฝึก การเล่น

3.รู้จักสร้างสุขภาพส่วนบุคคลให้อยู่ในสภาพพร้อมทุกระยะ

4.ศึกษาให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมกีฬาที่เล่นให้ลึกซึ้ง

5.รู้จักพัฒนาด้านบุคลิกต่าง ๆ อย่างเหมาะสม คือ พัฒนาตนเอง พัฒนาด้านสังคม

6.สร้างสมรรถภาพความแข็งแรงและสภาพส่วนตัวอยู่เสมอ

7.ฝึกลักษณะการเป็นผู้นำที่เหมาะสมกับสถานะ

แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

เทเวศร์ พิริยะพฤนท์(2529) กล่าวไว้ว่า ต้องคำนึงถึงแรงจูงใจเพราะนักกีฬา ที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีขึ้นนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬาคนนั้น ๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจมีวินัยในตนเอง ขยันยันแข็งในการฝึกซ้อม

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534) กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จว่า นักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมาธิดี เชื่อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด มีแรงจูงใจมาก ดังนั้น พลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับนักกีฬาของตนเอง

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2534) สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมตัวด้านจิตวิทยาก่อนการแข่งขัน โดยนำเสนอปัจจัยในการเตรียมตัวนักกีฬาด้านจิตวิทยาเพื่อเข้าทำการแข่งขันให้ได้ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1.ควรให้แรงเสริมและผลย้อนกลับที่เหมาะสมแก่นักกีฬาในความสามารถทำได้ซึ่งการใช้แรงเสริมที่สามารถทำได้โดยง่ายคือ คำชมเชย และคำกล่าวที่เป็นลักษณะสร้างสรรค์ของผู้ฝึก เป็นต้น ส่วนผลย้อนกลับทำได้โดยที่ผู้ฝึกบอกผลที่นักกีฬาสามารถทำได้

2.ควรใช้แรงจูงใจโดยการที่ครูผู้ฝึกสอนจะต้องรู้จักการสร้างสภาพการฝึกซ้อมเป็นที่น่าสนใจ มีความสนุกสนาน มีความท้าทาย และสภาพการฝึกซ้อมก็ต้องคล้ายคลึงกับการแข่งขันจริง เพื่อให้นักกีฬาสามารถยืนหยัดฝึกซ้อมให้ได้มากที่สุดและดีที่สุด

3.ควรจะเพิ่มความลดความตื่นเต้น และความฮึกเหิมในการแข่งขันให้เหมาะสม และถูกต้อง เช่น การนั่งสมาธิ และการสะกดจิต

4.การจัดสภาพการฝึกซ้อมให้คล้ายคลึงกับสภาพการแข่งขันจริงให้มากที่สุด

5.ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจถึงความแตกต่างของนักกีฬาแต่ละคนเป็นสำคัญ

6.ผู้ฝึกซ้อมควรจะหาทางช่วยเหลือนักกีฬาให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีมโนทัศน์ที่ถูกต้อง โดยการจัดสภาพการณ์ให้นักกีฬามีประสบการณ์ในความสำเร็จหรือประสบการณ์ที่ดีในการฝึกซ้อมและการให้แรงเสริม

7.การใช้ความเชื่อมั่นบางอย่างให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม เช่น ความเชื่อว่าได้สูดออกซิเจนก่อนการฝึกซ้อม จะทำให้มีความรู้สึกว่ามีกำลังวังชาขึ้น

8.ควรเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทำให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม

9.ผู้ฝึกสอนควรมีรูปแบบเป็นผู้นำที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม เช่น ผู้นำแบบประชาธิปไตย และผู้นำแบบอัตตาธิปไตย

10.โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมควรจะเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักกีฬาโดยที่โปรแกรมการฝึกซ้อม และวิธีการฝึกซ้อมที่นักกีฬาเห็นว่าสามารถที่จะเป็นไปได้และปฏิบัติได้

11.การใช้แรงจูงใจที่เกิดจากการเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่ดีและเป็นที่พึงปรารถนา เช่น ความรู้สึกภาคภูมิใจในการเล่นกีฬาและเป็นนักกีฬา หรือการเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬา

12.ผู้ฝึกสอนควรจะมีความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างผู้ฝึกสอน และผู้ดูและความสามารถที่นักกีฬาสามารถทำได้ โดยการมีครูฝึกช้อมจะทำให้นักกีฬาได้ใช้ความพยายามมากกว่าการฝึกช้อมคนเดียว

13.การควบคุมระดับความกังวลใจ และการลดความเครียดในตัวนักกีฬา

14.สุขภาพจิตของนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฐมพยาบาลทางจิตและอารมณ์ของนักกีฬาหลังการแข่งขัน

การสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534) ได้กล่าวถึงการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาไว้ว่า

1.ให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์แห่งการประสบความสำเร็จอย่างทั่วถึงกันในการกีฬา การจัดสภารพแวดล้อมในการกีฬาควรจัดให้นักกีฬาได้รับความสำเร็จ ซึ่งทำให้เพิ่มแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น

2.ให้นักกีฬามีโอกาสรับผิดชอบในการตั้งกฎเกณฑ์ในการตัดสินใจ ทำให้นักกีฬา มีโอกาสควบคุมความประพฤติของตนเองและเกิดความรู้สึกว่าได้ประสบความสำเร็จ

3.ให้คำชมเชยทั้งคำพูดและท่าทางและควรใช้บ่อย ๆ ให้นักกีฬาได้รับรู้ถึงการมีส่วนช่วยเหลือทีม เน้นบทบาทความสำคัญของแต่ละคนที่มีต่อความสำเร็จของทีมและทำให้นักกีฬา

4.การตั้งจุดมุ่งหมาย ต้องเป็นจุดมุ่งหมายที่เป็นจริงและสามารถทำได้ด้วย ความพยายาม มีการประเมิน มีการปรับปรุง ว่านักกีฬาได้บรรลุจุดมุ่งหมายแค่ไหน

5.มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการฝึก ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้การฝึกช้อมเกิดความสนุกสนาน ทำให้นักกีฬาได้ค้นพบสิ่งใหม่ ๆ

6.การทำให้เกิดความสนุกสนาน เกิดความสมดุลระหว่างความสามารถของนักกีฬากับความยากง่ายของการฝึก ท้าทาย ความสามารถ เกิดอยากลองอยากช้อม และอยากแข่งขัน

ประวัติและความเป็นมาของกีฬาสาธิตสามัคคี

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2558) การแข่งขันกีฬา “สาธิต – สามัคคี” มีจุดเริ่มต้นมาจากการแข่งขันว่ายน้ำ “สาธิตสามัคคี” เมื่อปี พ.ศ.2518 ได้มีการหารือกันระหว่างอาจารย์พลศึกษาของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โรงเรียนสา ธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน แล้วสรุปแนวความคิดข้อเสนอแนะ ที่จะจัดให้มีการแข่งขันว่ายน้ำระหว่างโรงเรียนเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ฉันท์พี่น้องร่วมสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยด้วยกัน และยังก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาบุคลิกภาพ ทั้งทางร่างกายจิตใจและลักษณะนิสัยที่ดีมีอุดมการณ์เป็นนักกีฬาที่ดี ตลอดจนเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการว่ายน้ำในระดับที่สูงขึ้นอีกด้วย

โรงเรียนสาธิตทั้งสี่โรงเรียนจึงต่างเห็นพ้ องต้องกันในหลักการที่จะจัดให้มีการแข่งขันว่ายน้ำในระดับโรงเรียนโดยเรียกชื่อว่า การแข่งขันว่ายน้ำสาธิต - สามัคคี โดยมีอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนสาธิตทั้งสี่แห่ง คือ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงเรียนสาธิตมหาวิท ยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรและโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินวิโรฒ ปทุมวัน เป็นคณะกรรมการอำนวยการถาวร ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันทุกปี มีคณะกรรมการอำนวยการแข่งขันและคณะกรรมการจัดการแข่งขันจากคณาจารย์ ของทุกโรงเรียนที่ส่งชื่อมา เพื่ อทำงานร่วมกันทุกกิจกรรม ดำเนินงานและจัดการแข่งขันให้เป็นไปภายใต้ข้อตกลงร่วม โดยกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังต่อไปนี้คือ

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนและผู้ปกครองได้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการว่ายน้ำ
2. ส่งเสริมและพัฒนากีฬาว่ายน้ำ
3. เสริมสร้างและอบรมให้นักเรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีบุคลิกภาพและความประพฤติดี
4. ส่งเสริมความสามัคคีในหมู่นักเรียน อาจารย์ และผู้เกี่ยวข้อง
5. สนับสนุนให้นักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษ มีโอกาสแข่งขันในระดับสูงขึ้น
6. ส่งเสริมทักษะการทำกิจกรรมร่วมกันของนักเรียน

ปีการศึกษา 2518

การแข่งขันว่ายน้ำ “สาธิต – สามัคคี” ครั้งที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน มีโรงเรียนสาธิตที่เข้าร่วม 4 แห่ง คือ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศ รีนครินทรวิโรฒ ประสาน

มิตร และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน โดยการแข่งขันว่ายน้ำสาธิตสามัคคี ครั้งแรกนี้ ใช้สระว่ายน้ำจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นสถานที่แข่งขัน

ปีการศึกษา 2520

การแข่งขันว่ายน้ำสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทย าลัยเกษตรศาสตร์ เป็นเจ้าภาพ มีโรงเรียนสาธิตที่เข้าร่วมการแข่งขัน 4 แห่ง เช่นเดียวกับครั้งแรก ในการแข่งขันครั้งนั้น เริ่มมีเพลงมาร์ช “สาธิต – สามัคคี” เป็นครั้งแรก เนื้อร้อง – ทำนอง ประพันธ์โดย อาจารย์ระลึก สัทธาพงศ์ อาจารย์พลศึกษาของโรงเรียนในขณะนั้น เรียบเรียงเสียงประสานโดย คุณพิมพ์ปฏิภาณ พึ่งธรรมจิตต์ ขับร้องนำหมู่โดย คุณนิทัศน์ ละอองศร และ คุณศรีสุดา เริงใจ บรรเลงโดยวงดนตรี จิตราทัศน์ พร้อมด้วยดาวรุ่งจิตราทัศน์ ใช้สระว่ายน้ำจุฬาภรณวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นสถานที่แข่งขัน

ปีการศึกษา 2521

จัดการแข่งขันว่ายน้ำสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เป็นเจ้าภาพร่วม กัน ยังคงมีโรงเรียนสาธิตเข้าร่วมการแข่งขันครบทั้ง 4 แห่ง เช่นเดิม การแข่งขันครั้งนี้ใช้ สระว่ายน้ำโอ ลิมปิก กรมพลศึกษา สนามกีฬาแห่งชาติเป็นสถานที่แข่งขัน

ปีการศึกษา 2522

การแข่งขันว่ายน้ำสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าภาพ มีโรงเรียน สาธิตทั้ง 4 แห่งเข้าร่วมการแข่งขันอย่างครบถ้วน การแข่งขันครั้งนี้ใช้สร ะว่ายน้ำจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นสถานที่แข่งขัน

ปีการศึกษา 2523

การแข่งขันว่ายน้ำสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นเจ้าภาพทำการแข่งขัน มีโรงเรียนสาธิตทั้ง 4 แห่งเข้าร่วมการแข่งขันอย่างครบถ้วน ใช้ สระว่ายน้ำจุฬาภรณวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นสถานที่แข่งขัน

ปีการศึกษา 2524

การแข่งขันว่ายน้ำกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 6 ใช้ชื่อว่าการแข่งขันว่ายน้ำ “สาธิต – สามัคคี” เฉลิมฉลอง 200 ปี กรุงรัตนโกสินทร์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ ประสานมิตร เป็นเจ้าภาพทำการแข่งขัน และในการแข่งขันครั้งนี้ คณะกรรมการอำนวยการถาวร เห็นสมควรให้โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ

โรงเรียนมัธยมสาธิตรามคำแหง มหาวิทยาลัยรามคำแหง เข้าร่วมการแข่งขันด้วยและในการแข่งขันครั้งนี้ เริ่มมีการประกวดกองเชียร์เป็นครั้งแรก ด้วยความอุปการะถ้วยรางวัลจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยถือว่าเป็นถ้วยเกียรติยศของท่านอธิการบดีมหาวิทยาลัย ต้นสังกัดของโรงเรียนที่เป็นเจ้าภาพเป็นรางวัลที่ 1 เจ้าภาพปีต่อไปเป็นรางวัลที่ 2 และรางวัลที่ 3 ตามลำดับ และท่านที่ปรึกษาคณะกรรมการอำนวยการแข่งขันฯ (นายสุวรรณ ดาราวงษ์) เอื้อเฟื้อโล่รางวัลชมเชย ใช้สระจุฬาภรณวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นสถานที่แข่งขัน

ปีการศึกษา 2525

การแข่งขันว่ายน้ำสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 7 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าภาพ มีโรงเรียนสาธิตที่เข้าร่วมการแข่งขัน รวมทั้งสิ้น 6 โรงเรียน คือนอกจากเจ้าภาพแล้ว ยังประกอบด้วยโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาส ตร์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยใช้สระจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นสถานที่แข่งขัน

ปีการศึกษา 2526

การแข่งขันว่ายน้ำสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 8 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นเจ้าภาพทำการแข่งขัน ถือเป็นการเติบโตขึ้นอีกครั้งหนึ่งของการแข่งขัน เนื่องด้วยคณะกรรมการจัดการแข่งขันได้มีมติเชิญโรงเรียนสาธิตที่มีชื่อเสียงในภูมิภาคเข้าร่วมการแข่งขันว่ายน้ำอีก 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ”มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน (ชื่อในขณะนั้น) และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยใช้ใช้สระจุฬาภรณวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์เป็นสถานที่แข่งขัน

ปีการศึกษา 2527

การแข่งขัน ว่ายน้ำสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 9 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นเจ้าภาพการแข่งขันครั้งนี้ มีโรงเรียนสาธิตเข้าร่วมการแข่งขั นรวมทั้งสิ้น 8 โรงเรียน และเมื่อการประชุมประเมินผลการแข่งขันเสร็จสิ้น ได้มีมติ เป็นเอกฉันท์รับหลักการให้เพิ่มการแข่งขันกีฬาประเภทอื่น ๆ และกรีฑาเข้าไว้ในการแข่งขันครั้งนี้ด้วย ทั้งนี้เพื่อเพิ่มพูนและขยายประโยชน์จากการจัดการแข่งขันให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และเพื่อร่วมเฉลิมฉลองปีเยาวชนสากลสนองปณิธานแห่งปฏิญาณขององค์การสหประชาชาติที่ว่า “ร่วมแรงแข็งขัน ช่วยกันพัฒนา ใฝ่หาสันติ ” ไปพร้อมกันด้วย โดยโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพถือเป็นการจัดการแข่งขันในโอกาสพิเศษซึ่งไม่ผูกพันถึงการจัดการแข่งขันครั้งต่อ ๆ ไป

ปีการศึกษา 2528

การแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 10 เฉลิมฉลองปีเยาวชนสากล 2528 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เป็นเจ้าภาพ ทำการแข่งขัน มีโรงเรียนสาธิตที่เข้าร่วมการแข่งขันในครั้งนี้ รวมทั้งสิ้น 9 แห่ง มีโรงเรียนได้รับเชิญเข้าร่วมการแข่งขันเพิ่มขึ้นอีก 1 โรงเรียน คือ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม มีกีฬาอื่นๆ อีก 9 ชนิดกีฬาคือ ว่ายน้ำ กรีฑา ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เทนนิส ปิงปอง ตะกร้อ แบดมินตัน (แบดมินตันมีส่งเข้า แข่งขันไม่ครบ 4 โรงเรียนจึงงดการแข่งขัน) โดยใช้สนามกีฬาศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย – ญี่ปุ่น) เป็นสถานที่แข่งขัน

ปีการศึกษา 2529

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 11 มีโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าภาพ โดยการขยายการแข่งขันกีฬาออกเป็น 2 วัน คือ ว่ายน้ำ แข่งขันใน แรก ณ สระวิสุทธารมณ์ในบริเวณสนาม กรีฑาสถานแห่งชาติ และกรีฑา แข่งขันในวัน ที่สอง ณ สนามกีฬาจุฬาลงกรณ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีโรงเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน 9 โรงเรียน มีการแข่งขันกรีฑาและกีฬาอื่น ๆ 8 ชนิดกีฬา ได้แก่ ว่ายน้ำ กรีฑา ฟุตบ อล วอลเลย์บอล บาสเกตบอล แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส และเทนนิส

ปีการศึกษา 2530

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 12 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นเจ้าภาพ การแข่งขันครั้งนี้มีโรงเรียนสาธิตเข้าร่วมการแข่งขัน 9 โรงเรียนเช่นเดิม และในการแข่งขันครั้งนี้ได้มีพิธีเปิดในช่วงต้นเดือนสิงหาคม ณ สระว่ายน้ำจุฬาภรณวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จัดการแข่งขันทั้งเทอมต้นและเทอมปลาย มีการแข่งขัน ทั้งหมด 9 ชนิดกีฬา โดยงดกีฬาเซปักตะกร้อแต่ได้บรรจุกีฬาแฮนด์บอลแทน

ปีการศึกษา 2531

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 13 มีโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา บางแสน เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน มีโรงเรียนสาธิตเข้าร่วมแข่งขัน ทั้งหมด 9 โรงเรียน โดยจัดการแข่งขัน ณ สนามกีฬาของมหาวิทยาลัย และสนามแบดมินตันของเทศบางเมืองชลบุรีมีการแข่งขันกรีฑา สนามกีฬากลางมหาวิท ยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ชลบุรี มีกีฬาที่แข่งขันทั้งสิ้น 12 ประเภท โดยเพิ่มกีฬาเซปักตะกร้อ กีฬาหมากกระดาน กีฬาเปตอง

ปีการศึกษา 2532

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 14 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน โดยจัดการแข่งขันติดต่ อกัน 6 วัน มีการแข่งขันกีฬาทั้งสิ้น 11 ประเภท ณ สนามกีฬามหาวิทยาลัยรามคำแหง สนามกีฬาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โรงยิมฯ 2 และสนามการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยในการแข่งขันครั้งนี้เริ่มมีการประกวดเชียร์ เพื่อช่วยสร้างสีสัน

ปีการศึกษา 2533

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 15 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน มีโรงเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน 10 โรงเรียน และทำการแข่งขันทั้งสิ้น 11 ชนิด โดยโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เข้าร่วมการแข่งขันด้วย

ปีการศึกษา 2534

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 16 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน มีโรงเรียนเข้าแข่งขัน ทั้งหมด 10 โรงเรียน แข่งขันกีฬา 11 ชนิด ได้แก่ ฟุตบอล วอลเลย์บอล บาสเกตบอล เซปักตะกร้อ เทนนิส เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน เปตอง หมากกระดาน กรีฑา และว่ายน้ำ ณ สนามกีฬาศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย – ญี่ปุ่น)

ปีการศึกษา 2535

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 17 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน มีโรงเรียนเข้าร่วมแข่งขัน ทั้งสิ้น 10 โรงเรียน แข่งขันกีฬา 12 ชนิด ได้แก่ ฟุตบอล แฮนด์บอล เทนนิส เซปักตะกร้อ เปตอง บาสเกตบอล วอลเลย์บอล แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส หมากกระดาน กรีฑา และกีฬาว่ายน้ำ โดยใช้สนามกีฬาแห่งชาติ (สนามศุภชลาศัย) เป็นสถานที่แข่งขัน

ปีการศึกษา 2536

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 18 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน คณะกรรมการอำนวยการ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ ให้ทดลองใช้ข้อบังคับการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ครั้งที่ 18 (จากเดิมใช้ ข้อตกลงร่วมการแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี”) มีโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเข้าร่วมเข้าแข่งขัน 10 โรงเรียน แข่งขันกีฬา 13 ชนิด ได้แก่ กรีฑา กีฬาว่ายน้ำ กอล์ฟ ตะกร้อ เทนนิส เทเบิลเทนนิส บาสเกตบอล แบดมินตัน เปตอง ฟุตบอล วอลเลย์บอล หมากกระดาน และแฮนด์บอล โดยใช้ สนามกีฬามหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นสถานที่แข่งขัน

ปีการศึกษา 2537

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 19 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขันกีฬาทั้งสิ้น 13 ประเภทกีฬา และมีโรงเรียนสาธิตที่เข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 9 โรงเรียน นอกจากนี้ที่ประชุมคณะกรรมการอำนวยการจัดการแข่งขั นมีมติให้เพิ่มกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน โดยใช้กิจกรรมศิลปะสามัคคี

ปีการศึกษา 2538

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 20 มีโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา บางแสน เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน นอกจากนี้ที่ประชุมคณะกรรมการอำนวย การจัดการแข่งขันมีมติให้เพิ่มกิจกรรมพิเศษขึ้นอีกหนึ่งกิจกรรม คือ กิจกรรมสามัคคีดนตรีไทย เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสาธิตหันมาให้ความสำคัญของศิลปะและวัฒนธรรมไทย

ปีการศึกษา 2539

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 21 มีโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาส ตร์เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน โดยมีโรงเรียน สาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสนเข้าร่วมการแข่งขัน โดยใช้สนามอินทรีย์จันทรสถิตย์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นสถานที่จัดการแข่งขัน

ปีการศึกษา 2540

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 22 มีโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน โดยโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แบ่งออกเป็น ฝ่ายประถม และฝ่ายมัธยม โดยใช้สระว่ายน้ำ จุฬาภรณวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นสถานที่จัดการแข่งขัน

ปีการศึกษา 2541

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 23 มีโรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ในการแข่งขันครั้งนี้มีโรงเรียนสาธิตที่เพิ่มเข้ามาคือ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม และการแข่งขันครั้งนี้มีการ่วมฉลองปีส่งเสริมการท่องเที่ยวทั่วไทย

ปีการศึกษา 2542

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 24 มีโรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ในการแข่งขันครั้งนี้มีโรงเรียนสาธิตที่เพิ่มเข้ามาคือ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) และการแข่งขันครั้งนี้เป็นจุดเริ่มต้นให้มี การตั้งชื่อการแข่งขันกีฬา เพื่อให้เป็นอัตลักษณ์ของการแข่งขัน และเห็นแนวคิด สัญลักษณ์ จึงใช้ชื่อว่า เฉิงดอยเกมส์

ปีการศึกษา 2543

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 25 มีโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม และฝ่ายมัธยม) เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน มีการแข่งขันทั้งสิ้น 13 ชนิดกีฬา และมีโรงเรียนสาธิตที่เข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 15 โรงเรียน ในการแข่งขันครั้งนี้ ที่ประชุมคณะกรรมการอำนวยการได้ริเริ่มให้มี คำขวัญ และสัญลักษณ์นำโชคอย่างเป็นทางการ

ปีการศึกษา 2544

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 26 มีโรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน แต่ในการแข่งขันครั้งนี้มีการจัดแข่งขันเพียง 8 ประเภทกีฬา และใช้สนามกีฬาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และสระว่ายน้ำ วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดยะลา เป็นสถานที่จัดการแข่งขัน

ปีการศึกษา 2545

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 27 มีโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันครั้งนี้ มีโรงเรียนเข้าร่วมแข่งขัน ทั้งสิ้น 15 โรงเรียน และมีแข่งขันกีฬา 13 ชนิดกีฬา ทั้งนี้ในการ แข่งขันนับเป็นปีแรกที่ให้มีการออกแบบและใช้ตราสัญลักษณ์ประจำการแข่งขัน เพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์ของงานกีฬา

ปีการศึกษา 2546

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 28 มีโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นเจ้าภาพในการแข่งขันครั้งนี้ และในจัดการแข่งขันทั้งสิ้น 14 ชนิดกีฬา โดยเพิ่มกีฬาซอฟท์บอล เข้าอีก 1 ชนิดกีฬา ทั้งนี้ที่ประชุมคณะกรรมการอำนวยการได้จัดกิจกรรมเพิ่มเติม คือ การออกร้าน จำหน่ายสินค้าที่ระลึก และการทัศนศึกษานอกสถานที่ โดยใช้สนามกีฬามหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นสถานที่แข่งขัน

ปีการศึกษา 2547

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 29 มีโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าภาพในการแข่งขัน และมีการเพิ่มเติม ชนิดกีฬาฮอกกี้ อีกหนึ่งชนิดกีฬา รวมทั้งสิ้น 15 ประเภทกีฬาที่ทำการแข่งขัน และมีโรงเรียนสาธิตที่เข้าร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น 15 โรงเรียน ทั้งนี้มีการปรับป รุงเพลงมาร์ชกีฬาสาธิตสามัคคี ด้วยการปรับเปลี่ยนทำนอง และจังหวะใหม่ โดยใช้สนามกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและสนามกีฬาใกล้เคียงบริเวณกรีฑาสถานแห่งชาติเป็นสถานที่จัดการแข่งขัน

ปีการศึกษา 2548

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 30 มีโรงเรียนสาธิต แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันครั้งนี้ มีโรงเรียนสาธิตที่เข้าร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น 15 โรงเรียน และที่ประชุมคณะกรรมการอำนวยการมีมติให้เพิ่มอีก 1 ชนิดกีฬา คือ กีฬาลีลาศ โดยใช้สนามกีฬากลางมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสนเป็นสถานที่จัดการแข่งขัน

ปีการศึกษา 2549

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 31 มีโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันครั้งนี้ มีโรงเรียนสาธิตที่เข้าร่วมการแข่งขัน 15 โรงเรียน และมีการแข่งขันทั้งสิ้น 16 ชนิดกีฬา โดยใช้สนามกีฬามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขนเป็นสถานที่จัดการแข่งขัน

ปีการศึกษา 2550

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 32 มีโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันครั้งนี้ มีโรงเรียนสาธิตที่เข้าร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น 16 โรงเรียน เนื่องจากได้รับโรงเรียนอนุบาลสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และจัดการแข่งขันทั้งสิ้น 16 ชนิดกีฬา โดยใช้สนามกีฬามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นสถานที่จัดการแข่งขัน

ปีการศึกษา 2551

การแข่งขันกีฬา “สาธิตสามัคคี” ครั้งที่ 33 มีโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันครั้งนี้ ที่ประชุมได้มีมติรับ โรงเรียนเข้าร่วมในการแข่งขันเพิ่มอีก 2 โรงเรียนคือ โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยนเรศวร และโรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการแข่งขันครั้งนี้มีโรงเรียนสาธิตที่เข้าร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น 18 โรงเรียน และจัดการแข่งขันทั้งสิ้น 16 ชนิดกีฬา โดยใช้สนามกีฬามหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นสถานที่จัดการแข่งขัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วีณา ศรีวิวัฒน์ (2546) ได้ทำการวิจัยปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬายิมนาสติกเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันยิมนาสติกชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 23 โดยใช้แบบสอบถามกับคณะกรรมการบริหาร จำนวน 57 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 30 คน และนักกีฬาจำนวน 76 คน รวมทั้งสิ้น 163 คน การแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ ผลการศึกษา พบว่า

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬายิมนาสติก เพื่อเข้าร่วมก ารแข่งขันยิมนาสติกชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 23 ด้านสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม ในความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารสโมสร มีปัญหาระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 58.37 ในความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน มีปัญหาระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 59.39 ในความคิดเห็นของ นักกีฬา มีปัญหาระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 55.26

ปัญหา การเตรียมทีมยิมนาสติกลีลา เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันยิมนาสติกชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 23 ด้านการฝึกซ้อม ในความคิดเห็นของกรรมการบริหารสโมสร มีปัญหาระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 61.40 ในความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน มีปัญหาน้อย คิดเป็นร้อยละ 58.33 ในความคิดเห็นของนักกีฬา มีปัญหาระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 46.27

ปัญหาการเตรียมทีมยิมนาสติกลีลา เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันยิมนาสติกชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 23 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ ในความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารสโมสร มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 46.32 ในความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน มีปัญหาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 59.21

ปัญหาการเตรียมทีมยิมนาสติกลีลา เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันยิมนาสติกชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 23 ด้านการจัดการ ในความคิดเห็นคณะกรรมการบริหารสโมสร มี ปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 62.66 ในความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 54.29 ในความคิดเห็นของนักกีฬา มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 46.80

วิวัฒน์ บุญจับ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของสถาบันอุดมศึ กษาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ ศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและเอกชน ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 1,000 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2544

เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านการพิจารณาตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ค่า “ที” (t - test) โดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel 97

ผลการวิจัยพบว่า สถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและเอกชนมีสภาพความพร้อมของการเตรียมทีมด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้ านการฝึกซ้อม ด้านโภชนาการ ด้านสวัสดิการ และด้านงบประมาณ อยู่ในระดับมาก ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาภาครัฐอยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกด้าน ส่วนภาคเอกชนอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านสวัสดิการ ด้านงบประมาณ แล ะอยู่ในระดับน้อยคือ ด้านการฝึกซ้อม ด้านโภชนาการ ผลการเปรียบเทียบพบว่า สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาภาครัฐและเอกชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประจักษ์ ทองแจ่ม (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการเตรียมทีมวอลเล่ย์บอลหญิง เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 33 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนและนักกีฬาในสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐและเอกชนที่ส่งทีมวอลเล่ย์บอลหญิงเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้ง ที่ 33 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา จังหวัดนครปฐม ในกลุ่มทีมที่ได้เข้ารอบ ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 44 คน และนักกีฬาจำนวน 132 คน รวมทั้งสิ้น 176 คน ทีมที่ตกรอบคัดเลือก ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอ น จำนวน 30 คน และนักกีฬา จำนวน 100 คน รวมทั้งสิ้น 130 คน รวมทั้งหมด 306 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจก แจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1) ด้านนักกีฬา

ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 57.40 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 37.98 แต่นักกีฬาคิดว่ามีสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 55.77 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.58 ทีมที่เข้ารอบ คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 85.5 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 66.03 แต่ทีมที่ตกรอบ คิดว่าสภาพการเตรียมทีม ไม่มีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 93.39 และระดับปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 71.03

2) ด้านผู้ฝึกสอน

ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 76.71 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ใน ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 58.74 แต่นักกีฬาคิดว่ามีสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสมมาก คิดเป็นร้อยละ 75.57 และระดับปัญหาการเตรียมทีม

อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 56.03 ทีมที่เข้ารอบ คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 89.67 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 65.49 แต่ทีมที่ตกรอบ คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 90.13 และระดับปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 69.08

3) ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา

ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน คิดว่าสภ าพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 87.91 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 73.21 แต่นักกีฬาคิดว่ามีสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 90.94 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 64.05 ทีมที่เข้ารอบ คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 90.7 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 66.92 และทีมที่ตกรอบ คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 90.22 และระดับปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 65.45

4) ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม

ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 87.21 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 70.61 แต่นักกีฬาคิดว่ามีสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 86.16 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 61.37 ทีมที่เข้ารอบ คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 85.64 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 62.55 และทีมที่ตกรอบ คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็ นร้อยละ 79.44 และระดับปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 65.32

5) ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 59.58 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อ ยละ 48.43 แต่นักกีฬาคิดว่ามีสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 68.32 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.27 ทีมที่เข้ารอบ คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 65.35 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 48.95 และทีมที่ตกรอบ คิดว่ามีสภาพการเตรียมทีม ไม่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 67.39 และระดับปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.87

6) ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก

ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน คิดว่า สภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 51.71 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.08 แต่นักกีฬาคิดว่ามีสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 52.11 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.53 ทีมที่เข้ารอบ คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 75.78 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 53.08 และทีมที่ตกรอบ คิดว่ามีสภาพการเตรียมทีม ไม่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 79.68 และระดับปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 56.53

เอกชัย นุชลำยอง (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนพิการที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเฟสปิกเกมส์ ครั้งที่ 8 ณ เมืองปูซาน ประเทศเกาหลีใต้ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ทราบสภาพและปัญหาด้านต่าง ๆ ในการเตรียมทีมนักกีฬาคนพิการที่ เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเฟสปิกเกมส์ ครั้งที่ 8 ณ เมืองปูซาน ประเทศเกาหลีใต้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักกีฬา จำนวน 87 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 33 คน คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 19 คน รวมทั้งสิ้น 139 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

ผลการศึกษาพบว่า ควา มคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนพิการที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเฟสปิกเกมส์ ครั้งที่ 8 ณ เมืองปูซาน ประเทศเกาหลีใต้ มีดังนี้

1) ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ตามความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และกรรมการบริหาร พบว่ามีปัญหาน้อย และในรายข้อ นักกีฬามีความคิดเห็นว่ายังขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี

2) ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และกรรมการบริหาร พบว่ามีปัญหาน้อยและในรายข้อที่มีปัญหามาก ได้แก่ อุปกรณ์การฝึกซ้อมไม่เพียงพอ ไม่สะดวกในการใช้สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดว กในการฝึกซ้อม ตลอดจนการเดินทางไปสนามฝึกซ้อม

3) ด้านการฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และกรรมการบริหาร พบว่ามีปัญหาน้อยและในรายข้อที่มีปัญหามาก ได้แก่ เวลาในการฝึกซ้อมต่อวันและต่อสัปดาห์

4) ด้านงบประมาณและสวัสดิการ ตามความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ ฝึกสอน และกรรมการบริหาร พบว่ามีปัญหามาก และในรายข้อที่มีปัญหามาก ได้แก่ค่าเบี้ยเลี้ยง การดูแลรักษาพยาบาล ชุดกีฬาที่ใช้ฝึกซ้อมไม่เหมาะสม อาหารไม่เพียงพอ ไม่ถูกหลักโภชนาการ ห้องน้ำไม่

เหมาะสมกับความพิการ สิ่งอำนวยความสะดวก รางวัลที่ได้รับจากการแข่งขัน ตลอดจ นการเอาใจใส่และการติดตามผลของผู้ที่เกี่ยวข้อง

5) ด้านการเรียน การทำงาน และหน่วยงานต้นสังกัด ตามความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และกรรมการบริหาร พบว่ามีปัญหาน้อย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เชิงสำรวจ (Survey Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ โรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 มีจำนวนทั้งสิ้น 18 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดย

1.1 ผู้ควบคุมทีมกีฬาชนิดกีฬาละ 1 คน จำนวน 16 ชนิดกีฬา 18 โรงเรียน ร้อยละ 100 โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) รวมจำนวนทั้งสิ้น 288 คน

1.2 ผู้จัดการทีมกีฬาชนิดกีฬาละ 1 คน จำนวน 16 ชนิดกีฬา 18 โรงเรียน ร้อยละ 100 โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) รวมจำนวนทั้งสิ้น 288 คน

1.3 ผู้ฝึกสอนกีฬาชนิดกีฬาละ 1 คน จำนวน 16 ชนิดกีฬา 18 โรงเรียน ร้อยละ 100 โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) รวมจำนวนทั้งสิ้น 288 คน

1.4 นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน เนื่องจากนักกีฬาที่เข้าร่วมโครงการ มีขนาดกลุ่มประชากรจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงทำการสุ่มตัวอย่าง แบบเป็นระบบ (Systematic Sampling) ร้อยละ 2 จะได้จำนวนนักกีฬาแต่ละชนิดกีฬา ๆละ 3 คน จำนวน 16 ชนิด โรงเรียนละ 48 คน เมื่อรวมนักกีฬาทั้ง 18 โรงเรียน จะมีนักกีฬารวมทั้งสิ้น 864 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เครื่องมือที่ใช้ใน เก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อ ศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนั กกีฬาของ

โรงเรียนสาธิตที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ณ โรงเรียนสาธิตมห าวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check - List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมนักกีฬา ซึ่งแบ่งออกเป็นด้านเท่า ๆ กัน 7 ด้านดังนี้

1. ด้านนักกีฬา
2. ด้านผู้ฝึกสอน
3. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา
4. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม
5. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม
6. ด้านโภชนาการและสวัสดิการ
7. ด้านงบประมาณ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายเปิด (Opened – End Questionairs)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเตรียมทีมนักกีฬาและสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องและผู้รับผิดชอบในการเตรียมทีมนักกีฬา และปัญหาการฝึกซ้อมเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือวิจัยต่อไป

2. ศึกษาขอบข่ายของเนื้อหาและรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา

3. ศึกษาแบบสอบถามจากรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องและสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหา

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภ าพของเครื่องมือในด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้วิธีการของ Rovinelli และ Hambleton แล้วนำมาคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Consistency) ซึ่งกำหนดเกณฑ์การพิจารณาไว้ว่า ถ้าค่าเฉลี่ยของความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่าเป็นแบบสอบถามที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเพราะสามารถวัดวัตถุประสงค์ในเชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้จริง แต่ถ้าค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 0.5 แสดงว่าเป็นแบบสอบถามที่ควรตัดทิ้งหรือแก้ไข และจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

รายการ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
1.ด้านนักกีฬา	0.98
2.ด้านผู้ฝึกสอน	0.80
3.ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา	0.84
4.ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม	0.85
5.ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม	0.86
6.ด้านโภชนาการและสวัสดิการ	0.82
7.ด้านงบประมาณ	0.92

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ควบคุมทีม ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา จำนวน 20 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาปรับปรุงในด้านภาษาที่ผู้ตอบไม่เข้าใจให้ชัดเจนดียิ่งขึ้น

6. นำแบบสอบถาม มาทำการวิเคราะห์หาความเที่ยง (Reliability)ของเครื่องมือด้วยวิธีของ Cronbach’s โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา ได้ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามในแต่ละด้านตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม

รายการ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา
1.ด้านนักกีฬา	0.85
2.ด้านผู้ฝึกสอน	0.95
3.ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา	0.95
4.ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม	0.94
5.ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม	0.83
6.ด้านโภชนาการและสวัสดิการ	0.84
7.ด้านงบประมาณ	0.85

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ถึงผู้บริหารของโรงเรียนสาธิต 18 แห่ง โดยขอความร่วมมือให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยส่ง แบบสอบถามไปตามโรงเรียนสาธิตต่าง ๆ ทั้ง 18 แห่งให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม หลังจากนั้นเก็บคืนแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อมาดำเนินการต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ไปวิเคราะห์ ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป มีรายละเอียดในกรวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละตอนดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

2. นำข้อมูลที่ได้จาก แบบสอบถาม ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล แต่ละด้านโดยแจกแจงความถี่ของข้อมูลแต่ละข้อแล้วหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดความหมายของการประเมินค่าความต้องการเป็นคะแนนแต่ละอันดับดังนี้

5 หมายความว่า มากที่สุด
4 หมายความว่า มาก
3 หมายความว่า น้อย
2 หมายความว่า น้อยที่สุด
1 หมายความว่า ไม่มี

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยแต่ละข้อ เพื่อจัดอันดับความสำคัญของสภาพและปัญหา โดยถือเกณฑ์ในการประมาณค่า ดังนี้ ประคอง กรรณสูตร (2542)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	ความหมาย
4.50-5.00	มากที่สุด
3.50-4.49	มาก
2.50-3.49	น้อย
1.50-2.49	น้อยที่สุด
1.00-1.49	ไม่มี

3. แบบสอบถาม ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และแจกแจงความถี่ แล้วนำเสนอตามลำดับความถี่ในแต่ละเรื่อง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ณ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ณ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านต่าง ๆ 7 ด้าน คือ

1. ด้านนักกีฬา
2. ด้านผู้ฝึกสอน
3. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา
4. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม
5. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม
6. ด้านโภชนาการและสวัสดิการ
7. ด้านงบประมาณ

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนคน	ร้อยละ
ชาย	182	66.9
หญิง	90	33.1
รวม	272	100.0

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน ส่วนใหญ่ จำนวน 182 คน เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 66.9 และจำนวน 90 คน เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 33.1

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนักกีฬา จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนคน	ร้อยละ
ชาย	208	62.8
หญิง	123	37.2
รวม	331	100.0

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาส่วนใหญ่ จำนวน 208 คน เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 62.8 เป็นเพศชาย และจำนวน 123 คน เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 37.2

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน จำแนกตามสถานภาพที่เข้าร่วมการแข่งขัน

สถานภาพ	จำนวนคน	ร้อยละ
ผู้จัดการทีม	76	27.9
ผู้ควบคุมทีม	76	27.9

ผู้ฝึกสอน	120	44.1
รวม	272	100.0

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอนส่วนใหญ่ จำนวน 120 คน มีสถานภาพเป็นผู้ฝึกสอน คิดเป็นร้อยละ 44.1 รองลงมาคือ ผู้จัดการทีม และผู้ควบคุมทีม จำนวน 76 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 27.9

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวนคน	ร้อยละ
สาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา	21	7.7
สาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา	19	7.0
สาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น	6	2.2
สาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม	20	7.4
สาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม	8	2.9
สาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	6	2.2
สาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา	30	11.0
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ฝ่ายประถม	10	3.7
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง	22	8.1
สาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม	28	10.3
ประถมสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม	30	11.0
สาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร	8	2.9
สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน	11	4.0
สาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ปัตตานี)	2	0.7
อนุบาลสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	0	0
สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม)	22	8.1
สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	21	7.7
มัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยนเรศวร	8	2.9
รวม	272	100.0

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน ส่วนใหญ่ จำนวน 30 คน เท่า ๆ กัน สังกัดโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพาและโรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม คิดเป็นร้อยละ 11.0 รองลงมาคือ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวนคน	ร้อยละ
สาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา	22	6.6
สาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา	20	6.0
สาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น	4	1.2
สาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม	21	6.3
สาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม	11	3.3
สาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	7	2.1
สาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา	36	10.9
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ฝ่ายประถม	13	3.9
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง	25	7.6
สาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม	24	7.3
ประถมสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม	27	8.2
สาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร	23	6.9
สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน	16	4.8
สาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ปัตตานี)	3	0.9
อนุบาลสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	0	0
สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม)	26	7.9

สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	26	7.9
มัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยนเรศวร	27	8.2
รวม	331	100.0

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 36 คน สังกัดโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา คิดเป็นร้อยละ 10.9 รองลงมาคือโรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม และโรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 เท่ากัน

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวนคน	ร้อยละ
น้อยกว่า 21 ปี	24	8.8
21 – 30 ปี	116	42.6
31 – 40 ปี	72	26.5
41 – 50 ปี	35	12.9
51 ปีขึ้นไป	25	9.2
รวม	272	100.0

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอนส่วนใหญ่ จำนวน 116 คน มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.6 รองลงมาคืออายุ 31 – 40 ปี จำนวน72 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวนคน	ร้อยละ
น้อยกว่า 9 ปี	4	1.2
9 – 11 ปี	83	25.1
12 – 14 ปี	94	28.4
15 – 17 ปี	118	35.6
มากกว่า 17 ปี	32	9.7
รวม	331	100.0

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 118 คน มีอายุระหว่าง 15 – 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมาคืออายุ 12 – 14 ปี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	จำนวนคน	ร้อยละ
ระดับมัธยมศึกษา	22	8.1
อนุปริญญา	3	1.1
ปริญญาตรี	133	48.9
ปริญญาโท	113	41.5
สูงกว่าปริญญาโท	1	0.4
รวม	272	100.0

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอนส่วนใหญ่ จำนวน 133 คน มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 48.9 รองลงมาคือวุฒิการศึกษาปริญญาโท จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนคน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	104	31.4
มัธยมศึกษา	227	68.6
รวม	331	100.0

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 227 คน ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 68.6 และนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน จำแนกตามประสบการณ์(ปี) ในการเข้าร่วมร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี

ประสบการณ์	จำนวนคน	ร้อยละ
1 ปี	75	27.6
2 ปี	29	10.7
3 ปี	41	15.1
4 ปี	32	11.8
5 ปีขึ้นไป	95	34.9
รวม	272	100.0

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า ผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน ส่วนใหญ่ จำนวน 95 คน มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมาคือมีประสบการณ์ 1 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์(ปี) ในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี

ประสบการณ์	จำนวนคน	ร้อยละ
1 ปี	124	37.5
2 ปี	77	23.3
3 ปี	59	17.8
4 ปี	31	9.4
5 ปีขึ้นไป	40	12.1
รวม	331	100.0

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 124 คน มีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาคือมีประสบการณ์ 2 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน จำแนกตามประเภทชนิดกีฬา

ชนิดกีฬา	จำนวนคน	ร้อยละ
กรีฑา	15	5.5
กอล์ฟ	12	4.4
ซอฟท์บอล	6	2.2
เซปักตะกร้อ	9	3.3
เทนนิส	20	7.4
เทเบอลเทนนิส	27	9.9
บาสเกตบอล	26	9.6
แบดมินตัน	20	7.4
เปตอง	21	7.7
ฟุตบอล	17	6.3
ว่ายน้ำ	29	10.7
หมากกระดาน	33	12.1
ฮอกกี้	3	1.1
แฮนด์บอล	5	1.8
ลีลาศ	19	7.0
วอลเล่ย์บอล	10	3.7
รวม	272	100.0

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอนส่วนใหญ่ จำนวน 33 คน มีส่วนร่วมในกีฬาหมากกระดาน คิดเป็นร้อยละ 12.1 รองลงมาคือกีฬาว่ายน้ำ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทชนิดกีฬา

ชนิดกีฬา	จำนวนคน	ร้อยละ
กรีฑา	31	9.4
กอล์ฟ	14	4.2
ซอฟท์บอล	7	2.1
เซปักตะกร้อ	16	4.8
เทนนิส	25	7.6
เทเบอลเทนนิส	28	8.5
บาสเกตบอล	27	8.2
แบดมินตัน	28	8.5
เปตอง	20	6.0
ฟุตบอล	22	6.6
ว่ายน้ำ	31	9.4
หมากกระดาน	35	10.6
ฮอกกี้	3	0.9
แฮนด์บอล	6	1.8
ลีลาศ	24	7.3
วอลเล่ย์บอล	14	4.2
รวม	331	100.0

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 35 คน เข้าร่วมแข่งขันในกีฬาหมากกระดาน คิดเป็นร้อยละ 10.6 รองลงมาคือกีฬากรีฑาและว่ายน้ำ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 เท่ากัน

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา เพื่อเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิต
สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ในด้านต่าง ๆ

1. ด้านนักกีฬา

ตารางที่ 16 ค่าร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอนที่มีปัญหาการเตรียมทีม
ด้านนักกีฬา

ที่	รายการ	ระดับความถี่ (ค่าร้อยละ) ของปัญหา				
		มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่มี
1	นักกีฬาให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของการเป็นตัวแทนโรงเรียน	65 (23.9)	43 (15.8)	40 (14.7)	58 (21.3)	66 (24.3)
2	นักกีฬาสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบ	50 (18.4)	58 (21.3)	45 (16.5)	66 (24.3)	52 (19.1)
3	นักกีฬามีความสามัคคีภายในทีม	71 (26.1)	47 (17.3)	29 (10.7)	65 (23.9)	60 (22.1)
4	นักกีฬามีความอดทนในการฝึกซ้อม	73 (26.8)	58 (21.3)	45 (16.5)	51 (18.8)	45 (16.5)
5	นักกีฬามีความรับผิดชอบและตรงเวลา	75 (27.6)	54 (19.9)	44 (16.2)	51 (18.8)	48 (17.6)
6	นักกีฬามีความสามารถในการประเมินรู้จุดบกพร่องและแก้ไขตนเอง	77 (28.3)	39 (14.3)	36 (13.2)	54 (19.9)	65 (23.9)
7	นักกีฬามีความเสียสละและช่วยเหลือผู้อื่น	64 (23.5)	46 (16.9)	48 (17.6)	64 (23.5)	50 (18.4)
8	นักกีฬามีความมุ่งมั่นและขยันทุ่มเทในการฝึกซ้อม	58 (21.3)	49 (18.0)	47 (17.3)	67 (24.6)	51 (18.8)
9	นักกีฬาเข้าใจบทบาทหน้าที่ในตำแหน่งของตนเองและเพื่อนร่วมทีม	68 (25.0)	48 (17.6)	40 (14.7)	65 (23.9)	51 (18.8)
10	นักกีฬามีความมุ่งมั่นที่จะได้รับชัยชนะ	37 (13.6)	54 (19.9)	68 (25.0)	66 (24.3)	47 (17.3)

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีมด้านนักกีฬา ที่พบมากที่สุด คือ นักกีฬาไม่มีความสามารถในการประเมินรู้จุดบกพร่องและแก้ไขตน เอง

คิดเป็นร้อยละ 28.3 รองลงมาคือ นักกีฬาไม่มีความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลา คิดเป็นร้อยละ 27.6 และนักกีฬาไม่มีความอดทนในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 26.8

ตารางที่ 17 ค่าร้อยละของนักกีฬาที่มีปัญหาการเตรียมทีม ด้านนักกีฬา

ที่	รายการ	ระดับความถี่ (ค่าร้อยละ) ของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1	นักกีฬาให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของการเป็นตัวแทนโรงเรียน	34 (10.3)	51 (15.4)	28 (8.5)	80 (24.2)	138 (41.7)
2	นักกีฬาสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบ	22 (6.6)	54 (16.3)	40 (12.1)	119 (36.0)	96 (29.0)
3	นักกีฬามีความสามัคคีภายในทีม	31 (9.4)	47 (14.2)	36 (10.9)	92 (27.8)	125 (37.8)
4	นักกีฬามีความอดทนในการฝึกซ้อม	26 (7.9)	53 (16.0)	50 (15.1)	107 (32.3)	95 (28.7)
5	นักกีฬามีความรับผิดชอบและตรงเวลา	16 (4.8)	57 (17.2)	60 (18.1)	117 (35.3)	81 (24.5)
6	นักกีฬามีความสามารถในการประเมินรู้จุดบกพร่องและแก้ไขตนเอง	17 (5.1)	52 (15.7)	79 (23.9)	99 (29.9)	84 (25.4)
7	นักกีฬามีความเสียสละและช่วยเหลือผู้อื่น	18 (5.4)	50 (15.1)	57 (17.2)	91 (27.5)	115 (34.7)
8	นักกีฬามีความมุ่งมั่นและขยันทุ่มเทในการฝึกซ้อม	30 (9.1)	54 (16.3)	41 (12.4)	93 (28.1)	113 (34.1)
9	นักกีฬาเข้าใจบทบาทหน้าที่ในตำแหน่งของตนเองและเพื่อนร่วมทีม	30 (9.1)	44 (13.3)	40 (12.1)	96 (29.0)	121 (36.6)
10	นักกีฬามีความมุ่งมั่นที่จะได้รับชัยชนะ	35 (10.6)	47 (14.2)	30 (9.1)	60 (18.1)	159 (48.0)

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาส่วนใหญ่มีปัญหาการเตรียมทีมด้านนักกีฬาที่พบมากที่สุด คือ นักกีฬาไม่มีความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะ คิดเป็นร้อยละ 10.6 รองลงมาคือ นักกีฬาไม่ให้ความ

สำคัญและเห็นคุณค่าของการเป็นตัวแทนโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 10.3 และนักกีฬาไม่มีความสามัคคีภายในทีม คิดเป็นร้อยละ 9.4

2. ด้านผู้ฝึกสอน

ตารางที่ 18 ค่าร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอนที่มีปัญหาการเตรียมทีม ด้านผู้ฝึกสอน

ที่	รายการ	ระดับความถี่ (ค่าร้อยละ) ของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1	ผู้ฝึกสอนมีความรู้และประสบการณ์	45 (16.5)	68 (25.0)	28 (10.3)	51 (18.8)	80 (29.4)
2	ผู้ฝึกสอนมีมนุษยสัมพันธ์ และรู้จักสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อนักกีฬา	64 (23.5)	58 (21.3)	20 (7.4)	39 (14.3)	91 (33.5)
3	ผู้ฝึกสอนปฏิบัติตามกฎ ระเบียบวินัย	60 (22.1)	59 (21.7)	20 (7.4)	35 (12.9)	98 (36.0)
4	ผู้ฝึกสอนปฏิบัติต่อนักกีฬาทุกคนด้วยความเสมอภาค	64 (23.5)	61 (22.4)	16 (5.9)	39 (14.3)	92 (33.8)
5	ผู้ฝึกสอนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่	71 (26.1)	50 (18.4)	22 (8.1)	38 (14.0)	91 (33.5)
6	ผู้ฝึกสอนมีการสอนเทคนิคใหม่ๆในการฝึกซ้อมทักษะ	53 (19.5)	61 (22.4)	34 (12.5)	40 (14.7)	84 (30.9)
7	ผู้ฝึกสอนมีการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬามาเข้าร่วมการฝึกซ้อม	74 (27.2)	62 (22.8)	31 (11.4)	46 (16.9)	59 (21.7)

8	ผู้ฝึกสอนมีการสอนคุณธรรม จริยธรรม ให้กับนักกีฬา	62 (22.8)	61 (22.4)	19 (7.0)	43 (15.8)	87 (32.0)
9	ผู้ฝึกสอนนำนักกีฬาไปอุ่นเครื่องเพื่อหาประสบการณ์และสามารถแก้เกมในการฝึกซ้อมทีมหรือแข่งขัน	67 (24.6)	56 (20.6)	15 (5.5)	39 (14.3)	95 (34.9)
10	ผู้ฝึกสอนเสียสละ อุทิศตนในการทำหน้าที่ผู้ฝึกสอน	61 (22.4)	50 (18.4)	36 (13.2)	48 (17.6)	77 (28.3)

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีมด้านผู้ฝึกสอน ที่พบมากที่สุด คือ ผู้ฝึกสอนไม่มีการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬามาเข้าร่วมการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 27.2 รองลงมาคือ ผู้ฝึกสอนไม่มีความตั้งใจในการปฏิบัติงานและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 26.1 และผู้ฝึกสอนไม่นำนักกีฬาไปอุ่นเครื่องเพื่อหาประสบการณ์และสามารถแก้เกมในการฝึกซ้อมทีมหรือแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 24.6

ตารางที่ 19 ค่าร้อยละของนักกีฬาที่มีปัญหาการเตรียมทีม ด้านผู้ฝึกสอน

ที่	รายการ	ระดับความถี่ (ค่าร้อยละ) ของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1	ผู้ฝึกสอนมีความรู้และประสบการณ์	36 (10.9)	37 (11.2)	31 (9.4)	72 (21.8)	154 (46.5)
2	ผู้ฝึกสอนมีมนุษยสัมพันธ์ และรู้จักสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อนักกีฬา	30 (9.1)	43 (13.0)	25 (7.6)	73 (22.1)	160 (48.3)
3	ผู้ฝึกสอนปฏิบัติตามกฎ ระเบียบวินัย	30 (9.1)	47 (14.2)	18 (5.4)	79 (23.9)	157 (47.4)
4	ผู้ฝึกสอนปฏิบัติต่อนักกีฬาทุกคนด้วยความเสมอภาค	36 (10.9)	43 (13.0)	27 (8.2)	68 (20.5)	157 (47.4)
5	ผู้ฝึกสอนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่	33 (10.0)	42 (12.7)	37 (11.2)	87 (26.3)	132 (39.9)
6	ผู้ฝึกสอนมีการสอนเทคนิคใหม่ ๆ ในการฝึกซ้อม	37	44	36	83	138

	ทักษะ	(11.2)	(13.3)	(10.9)	(25.1)	(41.7)
7	ผู้ฝึกสอนมีการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬามาเข้าร่วมการฝึกซ้อม	38 (11.5)	40 (12.1)	25 (7.6)	70 (21.1)	158 (47.7)
8	ผู้ฝึกสอนมีการสอนคุณธรรม จริยธรรม ให้กับนักกีฬา	34 (10.3)	42 (12.7)	27 (8.2)	75 (22.7)	153 (46.2)
9	ผู้ฝึกสอนนำนักกีฬาไปอุ่นเครื่องเพื่อหาประสบการณ์และสามารถแก้เกมในการฝึกซ้อมทีมหรือแข่งขัน	30 (9.1)	38 (11.5)	41 (12.4)	69 (20.8)	147 (44.4)
10	ผู้ฝึกสอนเสียสละ อุทิศตนในการทำหน้าที่ผู้ฝึกสอน	32 (9.7)	43 (13.0)	22 (6.6)	74 (22.4)	160 (48.3)

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาส่วนใหญ่มีปัญหาการเตรียมทีมด้านผู้ฝึกสอนที่พบมากที่สุด คือ ผู้ฝึกสอนไม่มีการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬาให้นักกีฬามาร่วมฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 11.5 รองลงมาคือ ผู้ฝึกสอนไม่มีเทคนิคการสอนใหม่ ๆ ในการฝึกซ้อมทักษะ คิดเป็นร้อยละ 11.2 และผู้ฝึกสอนไม่มีความรู้หรือประสบการณ์และผู้ฝึกสอนไม่ปฏิบัติต่อนักกีฬาทุกคนด้วยความเสมอภาค คิดเป็นร้อยละ 10.9 เท่ากัน

3. ด้านการคัดเลือกนักกีฬา

ตารางที่ 20 ค่าร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอนที่มีปัญหาการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกนักกีฬา

ที่	รายการ	ระดับความถี่ (ค่าร้อยละ) ของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1	มีการตั้งจุดมุ่งหมายในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	53 (19.5)	64 (23.5)	31 (11.4)	65 (23.9)	59 (21.7)

2	มีการวางแผนการคัดเลือกนักกีฬาอย่างเป็นระบบ	44 (16.2)	70 (25.7)	43 (15.8)	53 (19.5)	62 (22.8)
3	การประชาสัมพันธ์ / ประกาศรับสมัครนักกีฬา	51 (18.8)	69 (25.4)	29 (10.7)	40 (14.7)	83 (30.5)
4	การปฏิบัติงานของกรรมการคัดเลือกตัวนักกีฬา	41 (15.1)	65 (23.9)	47 (17.3)	60 (22.1)	59 (21.7)
5	การประชุมชี้แจงกับผู้ปกครองในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	43 (15.8)	61 (22.4)	46 (16.9)	58 (21.3)	64 (23.5)
6	การกำหนดวัน เวลา คัดเลือกนักกีฬา	42 (15.4)	67 (24.6)	41 (15.1)	56 (20.6)	66 (24.3)
7	การประกาศผลการคัดเลือกนักกีฬา	40 (14.7)	63 (23.2)	37 (13.6)	56 (20.6)	76 (27.9)
8	การใช้แบบทดสอบทักษะ / สมรรถภาพทางกายในการคัดเลือก	39 (14.3)	57 (21.0)	52 (19.1)	50 (18.4)	74 (27.2)
9	การใช้เกณฑ์มาตรฐานในการคัดเลือกนักกีฬา	42 (15.4)	57 (21.0)	47 (17.3)	54 (19.9)	72 (26.5)
10	การเปิดโอกาสให้นักกีฬาหน้าใหม่เข้าร่วมการคัดเลือก	36 (13.2)	78 (28.7)	39 (14.3)	60 (22.1)	59 (21.7)

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีมด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ที่พบมากที่สุด คือ ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬาไม่มีการตั้งจุดมุ่งหมาย คิดเป็นร้อยละ 19.5 รองลงมาคือ ไม่มีการประชาสัมพันธ์ / ประกาศรับสมัครนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 18.8 และไม่มีการวางแผนการคัดเลือกนักกีฬาอย่างเป็นระบบ คิดเป็นร้อยละ 16.2

4. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม

ตารางที่ 21 ค่าร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอนที่มีปัญหาการเตรียมทีม ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม

ที่	รายการ	ระดับความถี่ (ค่าร้อยละ) ของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1	ความเพียงพอของสถานที่ที่ใช้ฝึกซ้อม	68 (25.0)	70 (25.7)	44 (16.2)	49 (18.0)	41 (15.1)
2	มาตรฐานของสถานที่ที่ใช้ฝึกซ้อม	50 (18.5)	75 (27.7)	51 (18.8)	48 (17.7)	47 (17.3)
3	สถานที่ฝึกซ้อมมีอากาศถ่ายเทสะดวก และมีแสงสว่างเพียงพอ	54 (19.9)	57 (21.0)	49 (18.0)	48 (17.6)	64 (23.5)
4	การขอใช้สถานที่ในการฝึกซ้อม	47 (17.3)	74 (27.2)	30 (11.0)	59 (21.7)	62 (22.8)
5	จำนวนของอุปกรณ์ฝึกซ้อม	40 (14.7)	68 (25.0)	37 (13.6)	55 (20.2)	72 (26.5)
6	มาตรฐานของอุปกรณ์ฝึกซ้อม	21.0 (57)	24.4 (66)	14.4 (39)	15.1 (41)	25.1 (68)
7	การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม	44 (16.2)	66 (24.3)	39 (14.3)	58 (21.3)	65 (23.9)
8	การสนับสนุนเครื่องแต่งกายและอุปกรณ์การฝึกซ้อม	42 (15.4)	58 (21.3)	45 (16.5)	51 (18.8)	76 (27.9)
9	มีพาหนะรับ-ส่งนักกีฬาระหว่างฝึกซ้อม	48 (17.6)	56 (20.6)	53 (19.5)	40 (14.7)	75 (27.6)
10	มีความปลอดภัยในขณะฝึกซ้อม	54 (19.9)	59 (21.7)	32 (11.8)	44 (16.2)	83 (30.5)

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีมด้านการสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ที่พบมากที่สุด คือ ความไม่เพียงพอของสถานที่ที่ใช้ฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมาคือ สถานที่ที่ใช้ฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 21.0 และสถานที่ฝึกซ้อมไม่มีอากาศถ่ายเทสะดวก มีแสงสว่างเพียงพอ และไม่มีความปลอดภัยขณะฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 19.9 เท่ากัน

ตารางที่ 22 ค่าร้อยละของนักกีฬาที่มีปัญหาการเตรียมทีม ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม

ที่	รายการ	ระดับความถี่ (ค่าร้อยละ) ของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1	ความเพียงพอของสถานที่ที่ใช้ฝึกซ้อม	41 (12.4)	50 (15.1)	54 (16.3)	76 (23.0)	110 (33.2)
2	มาตรฐานของสถานที่ที่ใช้ฝึกซ้อม	40 (12.1)	42 (12.7)	36 (10.9)	80 (24.2)	133 (40.2)
3	สถานที่ฝึกซ้อมมีอากาศถ่ายเทสะดวก และมีแสงสว่างเพียงพอ	38 (11.5)	40 (12.1)	65 (19.6)	88 (26.6)	100 (30.2)
4	การขอใช้สถานที่ในการฝึกซ้อม	35 (10.6)	56 (16.9)	56 (16.9)	83 (25.1)	101 (30.5)
5	จำนวนของอุปกรณ์ฝึกซ้อม	29 (8.8)	42 (12.7)	60 (18.2)	90 (27.3)	109 (33.0)
6	มาตรฐานของอุปกรณ์ฝึกซ้อม	28 (8.5)	55 (16.6)	47 (14.2)	90 (27.2)	111 (33.5)
7	การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม	29 (8.8)	50 (15.1)	63 (19.0)	95 (28.7)	94 (28.4)
8	การสนับสนุนเครื่องแต่งกายและอุปกรณ์การฝึกซ้อม	30 (9.1)	58 (17.5)	53 (16.0)	86 (26.0)	104 (31.4)
9	มีพาหนะรับ-ส่งนักกีฬาระหว่างฝึกซ้อม	26 (7.9)	62 (18.7)	70 (21.1)	94 (28.4)	79 (23.9)
10	มีความปลอดภัยในขณะฝึกซ้อม	33 (10.0)	61 (18.4)	70 (21.1)	74 (22.4)	93 (28.1)

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาส่วนใหญ่ มีปัญหาการเตรียมทีมด้านการสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ที่พบมากที่สุด คือ ความไม่เพียงพอของสถานที่ที่ใช้ฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 12.4 รองลงมาคือ สถานที่ที่ใช้ฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 12.1 และสถานที่ฝึกซ้อมไม่มีอากาศถ่ายเทสะดวก มีแสงสว่างเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 11.5

5. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม

ตารางที่ 23 ค่าร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอนที่มีปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม

ที่	รายการ	ระดับความถี่ (ค่าร้อยละ) ของปัญหา				
		มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่มี
1	การวางแผน การเตรียมการฝึกซ้อม ความต่อเนื่องในการฝึก	48 (17.6)	73 (26.8)	37 (13.6)	44 (16.2)	70 (25.7)
2	ระยะเวลาในการฝึกซ้อม	55 (20.2)	64 (23.5)	40 (14.7)	46 (16.9)	67 (24.6)
3	การฝึกซ้อมเทคนิค	39 (14.3)	64 (23.5)	49 (18.0)	59 (21.7)	61 (22.4)
4	การฝึกซ้อมทักษะ	39 (14.3)	67 (24.6)	48 (17.6)	58 (21.3)	60 (22.1)
5	การฝึกทักษะส่วนบุคคลเฉพาะตำแหน่งและการซ้อมทีมรวม	40 (14.7)	64 (23.5)	51 (18.8)	51 (18.8)	66 (24.3)
6	การฝึกเทคนิคการเล่นเกี่ยวกับกติกา	38 (14.0)	66 (24.3)	44 (16.2)	53 (19.5)	71 (26.1)
7	มีการใช้แรงจูงใจในระหว่างฝึกซ้อม	45 (16.5)	62 (22.8)	48 (17.6)	48 (17.6)	69 (25.4)
8	การฝึกซ้อมทักษะที่ยาก	34 (12.5)	74 (27.2)	52 (19.1)	60 (22.1)	52 (19.1)
9	การผ่อนคลายความตึงเครียดจากการซ้อม	44 (16.2)	63 (23.2)	67 (24.6)	45 (16.5)	53 (19.5

10	การจัดทีมแข่งขันเพื่อทดสอบความพร้อม	38 (14.0)	65 (23.9)	53 (19.5)	53 (19.5)	63 (23.2)

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีมด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม ที่พบมากที่สุด คือ ระยะเวลาในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 20.2 รองลงมาคือ การวางแผน การเตรียมทีมการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 17.6 และไม่มีการใช้แรงจูงใจในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ16.5

ตารางที่ 24 ค่าร้อยละของนักกีฬาที่มีปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา
ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม

ที่	รายการ	ระดับความถี่ (ค่าร้อยละ) ของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1	การวางแผน การเตรียมการฝึกซ้อม ความต่อเนื่องในการฝึก	25 (7.6)	53 (16.0)	45 (13.6)	88 (26.6)	120 (36.3)
2	ระยะเวลาในการฝึกซ้อม	34 (10.3)	42 (12.7)	45 (13.6)	86 (26.0)	124 (37.5)
3	การฝึกซ้อมเทคนิค	24 (7.3)	46 (13.9)	62 (18.7)	98 (29.6)	101 (30.5)
4	การฝึกซ้อมทักษะ	18 (5.4)	56 (16.9)	50 (15.1)	95 (28.7)	112 (33.8)
5	การฝึกทักษะส่วนบุคคลเฉพาะตำแหน่งและการซ้อมทีมรวม	26 (7.9)	43 (13.0)	69 (20.8)	97 (29.3)	96 (29.0)
6	การฝึกเทคนิคการเล่นเกี่ยวกับกติกา	23 (6.9)	58 (17.5)	36 (10.9)	98 (29.6)	116 (35.0)
7	มีการใช้แรงจูงใจในระหว่างฝึกซ้อม	23 (6.9)	43 (13.0)	74 (22.4)	92 (27.8)	99 (29.9)
8	การฝึกซ้อมทักษะที่ยาก	27	47	55	96	106

		(8.2)	(14.2)	(16.6)	(29.0)	(32.0)
9	การผ่อนคลายความตึงเครียดจากการซ้อม	24 (7.3)	49 (14.8)	68 (20.6)	94 (28.5)	95 (28.8)
10	การจัดทีมแข่งขันเพื่อทดสอบความพร้อม	26 (7.9)	47 (14.2)	55 (16.6)	81 (24.5)	122 (36.9)

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาส่วนใหญ่ มีปัญหาการเตรียมทีม ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม ที่พบมากที่สุด คือ ระยะเวลาในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 10.3 รองลงมาคือ การฝึกซ้อมทักษะที่ยาก คิดเป็นร้อยละ 8.2 และการฝึกทักษะส่วนบุคคลเฉพาะตำแหน่งและการฝึกซ้อมทีมรวม และการจัดทีมแข่งขันเพื่อทดสอบความพร้อม คิดเป็นร้อยละ 7.9 เท่า ๆ กัน

6. ด้านโภชนาการและสวัสดิการ

ตารางที่ 25 ค่าร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอนที่มีปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาด้านโภชนาการและสวัสดิการ

ที่	รายการ	ระดับความถี่ (ค่าร้อยละ) ของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1	มีความรู้เรื่องโภชนาการของนักกีฬา	49 (18.1)	51 (18.8)	48 (17.7)	43 (15.9)	80 (29.5)
2	การจัดอาหารให้กับนักกีฬาในช่วงฝึกซ้อม	50 (18.4)	65 (23.9)	44 (16.2)	45 (16.5)	68 (25.0)
3	การจัดผู้ดูแลให้บริการเรื่องอาหารและน้ำดื่ม	36 (13.2)	74 (27.2)	39 (14.3)	55 (20.2)	68 (25.0)
4	ความเพียงพอของการได้รับอาหารเสริมประเภท	41	66	45	46	74

	นม ไข่	(15.1)	(24.3)	(16.5)	(16.9)	(27.2)
5	การบริการ รับ-ส่ง นักกีฬาไปฝึกซ้อมนอกสถานที่	35 (12.9)	75 (27.6)	51 (18.8)	52 (19.1)	59 (21.7)
6	การดูแลเอาใจใส่ติดตามผลการเรียนของนักกีฬา	42 (15.4)	67 (24.6)	43 (15.8)	51 (18.8)	69 (25.4)
7	ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนมีการดูแลเอาใจใส่ต่อนักกีฬา	40 (14.7)	75 (27.6)	30 (11.0)	38 (14.0)	89 (32.7)
8	การดูแลรักษาพยาบาลและให้ความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ	35 (12.9)	75 (27.6)	51 (18.8)	52 (19.1)	59 (21.7)
9	การจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักกีฬา	34 (12.5)	71 (26.1)	52 (19.1)	58 (21.3)	57 (21.0)
10	การมอบรางวัลให้แก่นักกีฬาผู้ทำคุณประโยชน์ทางด้านกีฬา	51 (18.8)	58 (21.3)	39 (14.3)	47 (17.3)	77 (28.3)

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีมด้านโภชนาการและสวัสดิการ ที่พบมากที่สุด คือ การมอบรางวัลให้แก่นักกีฬาผู้ทำคุณประโยชน์ทางด้านกีฬา คิดเป็นร้อยละ 18.8 รองลงมาคือ การจัดอาหารให้กับนักกีฬาในช่วงของการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 18.4 และการมีความรู้เรื่องโภชนาการของนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 18.1

ตารางที่ 26 ค่าร้อยละของนักกีฬา ที่มีปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาด้านโภชนาการและสวัสดิการ

ที่	รายการ	ระดับความถี่ (ค่าร้อยละ) ของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1	มีความรู้เรื่องโภชนาการของนักกีฬา	34 (10.3)	43 (13.0)	36 (10.9)	83 (25.1)	135 (40.8)
2	การจัดอาหารให้กับนักกีฬาในช่วงฝึกซ้อม	20 (6.0)	55 (16.6)	66 (19.9)	87 (26.3)	103 (31.1)

3	การจัดผู้ดูแลให้บริการเรื่องอาหารและน้ำดื่ม	25 (7.6)	52 (15.7)	61 (18.4)	82 (24.8)	111 (33.5)
4	ความเพียงพอของการได้รับอาหารเสริมประเภท นม ไข่	26 (7.9)	54 (16.3)	60 (18.1)	77 (23.3)	114 (34.4)
5	การบริการ รับ-ส่ง นักกีฬาไปฝึกซ้อมนอกสถานที่	26 (7.9)	41 (12.4)	70 (21.1)	89 (26.9)	105 (31.7)
6	การดูแลเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน	28 (8.5)	48 (14.5)	60 (18.1)	94 (28.4)	101 (30.5)
7	ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนมีการดูแลเอาใจใส่ต่อนักกีฬา	25 (7.6)	47 (14.2)	75 (22.7)	94 (28.4)	90 (27.2)
8	การดูแลรักษาพยาบาลและให้ความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ	25 (7.6)	52 (15.7)	61 (18.4)	82 (24.8)	111 (33.5)
9	การจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักกีฬา	32 (9.7)	47 (14.2)	64 (19.3)	81 (24.5)	107 (32.3)
10	การมอบรางวัลให้แก่นักกีฬาผู้ทำคุณประโยชน์ทางด้านกีฬา	32 (9.7)	50 (15.1)	48 (14.5)	89 (26.9)	112 (33.8)

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาส่วนใหญ่ มีปัญหาการเตรียมทีมด้านโภชนาการและสวัสดิการ ที่พบมากที่สุด คือ การมีความรู้เรื่องโภชนาการ คิดเป็นร้อยละ 10.3 รองลงมาคือ จัดหาทุนการศึกษาให้กับนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 9.7 และการดูแลเอาใจใส่ผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ 8.5

7. ด้านงบประมาณ

ตารางที่ 27 ค่าร้อยละของผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอนที่มีปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาด้านงบประมาณ

ที่	รายการ	ระดับความถี่ (ค่าร้อยละ) ของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1	งบประมาณสนับสนุนจากต้นสังกัด	52 (19.1)	62 (22.8)	67 (24.6)	32 (11.8)	59 (21.7)
2	ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับ	49 (18.0)	69 (25.4)	67 (24.6)	35 (12.9)	52 (19.1)
3	การเบิกจ่ายงบประมาณ	43 (15.8)	74 (27.2)	57 (21.0)	43 (15.8)	55 (20.2)
4	งบประมาณสนับสนุนจากบุคคลภายนอกหรือหน่วยงานภายนอก	45 (16.5)	64 (23.5)	53 (19.5)	43 (15.8)	67 (24.6)
5	งบประมาณด้านยานพาหนะในการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน	38 (14.0)	71 (26.1)	57 (21.0)	33 (12.1)	73 (26.8)
6	งบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์การฝึกซ้อม	40 (14.7)	71 (26.1)	56 (20.6)	41 (15.1)	64 (23.5)
7	งบประมาณค่าอาหารและเครื่องดื่มในการฝึกซ้อมและแข่งขัน	42 (15.4)	73 (26.8)	53 (19.5)	38 (14.0)	66 (24.3)
8	งบประมาณการดูแลรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วยหรือเกิดอุบัติเหตุในการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน	38 (14.0)	71 (26.1)	46 (16.9)	40 (14.7)	77 (28.3)
9	ค่าตอบแทนให้นักกีฬาในระหว่างการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน	44 (16.2)	82 (30.1)	49 (18.0)	47 (17.3)	50 (18.4)
10	ค่าตอบแทนให้ผู้ฝึกสอนในระหว่างการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน	43 (15.8)	69 (25.4)	48 (17.6)	36 (13.2)	76 (27.9)

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีมด้านงบประมาณ ที่พบมากที่สุด คือ งบประมาณสนับสนุนจากต้นสังกัด คิดเป็นร้อยละ 19.1 รองลงมา คือ ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 18.0 และงบประมาณสนับสนุนจากบุคคลภายนอกหรือหน่วยงานภายนอก คิดเป็นร้อยละ 16.5

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผู้วิจัยสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้จัดทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน สรุปได้ทั้งหมด 4 ด้านดังนี้

1.ด้านการตัดสินกีฬาและการจัดการแข่งขัน

ควรมีกรรมการ ตัดสินที่เป็นมืออาชีพเพื่อป้องกันความ ผิดพลาดในการตัดสินทั้งนี้อาจทำให้เกิดผลกระทบ ต่อการแข่งขัน ในกีฬากอล์ฟควรมีการกำหนดรุ่นอายุที่ได้มาตรฐาน ระดับสากลหรือนานาชาติ เนื่องจากในแต่ละครั้งที่ทำการแข่งขัน การกำหนดรุ่นอ ายุจะขึ้นอยู่กับโรงเรียนเจ้าภาพ เพื่อให้การแข่งขันมีมาตรฐานเดียวกัน เจ้าภาพ ทำให้เกิ ดความสับสนในการแข่งขัน ทางโรงเรียนเจ้าภาพ ควรแจ้งกฎ กติกา หรือระเบียบการแข่งขันกีฬาที่มีการเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยเพื่อให้แต่ละโรงเรียนรับทราบและเข้าใจตรงกัน การจัดการแข่งขันกีฬาหมากกระดาน ควรลดกระดานแข่งขัน เนื่องจากถ้าแข่งขัน 6 - 7 กระดาน ใน 1 วัน จะทำใ ห้นักกีฬาเครียด ควร เพิ่มวันแข่งขันให้มาก ขึ้นประมาณ 3 วัน จะดีมาก

2.ด้านการเตรียมทีมและฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน

ในแต่ละโรงเรียนควรจัดให้มีการลงทีม อุ่นเครื่องระหว่าง โรงเรียนสาธิต ระยะเวลาในการฝึกซ้อมไม่เพียงพอหรือเวลาในซ้อมของนักกีฬาค่อนข้างน้อยเนื่องจากนักกี ฬามักจะติดเรียนพิเศษ ในกีฬาว่ายน้ำมีข้อเสนออยากให้โรงเรียนเจ้าภาพจัดตารางการฝึกซ้อมที่สระว่ายน้ำ 50 เมตรให้กับทุก ๆ โรงเรียนทีม เพื่อให้มีความสะดวกมากกว่าให้แต่ละโรงเรียนจัดการกันเอง มีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการฝึกซ้อม เช่น การเดินทางในการฝึกซ้อม นักเรี ยนสนใจกิจกรรมอื่นมากขึ้น เช่น เกม ควรเพิ่มงบประมาณในการสนับสนุนการแข่งขันให้มากขึ้น ทั้งด้า นกำลังคน (ทำงาน) ค่าตอบแทนของผู้ฝึกสอน และค่าตอบแทน (เบี้ยเลี้ยง) ของนักเรียน รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ (ชุดลีลาศ) เพิ่มมากขึ้น เพราะนักเรียนจำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม เติมจากค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นจำนวนมาก ทำให้ผู้ปกครองบางคนไม่สนับสนุนให้เล่นกีฬาประเภทนี้ ทั้งๆที่โรงเรียนเป็นผู้เพิ่มเติมกีฬาประเภทนี้ขึ้นมา จึงควรจะสนับสนุนกีฬาชนิดนี้มากขึ้น

3.ด้านการประชาสัมพันธ์

ควรมีข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมกีฬาระหว่างโรงเรียนสาธิต ควรมีการส่งเสริมการทำ กิจกรรมร่วมกันให้มากกว่า 1 ครั้งเพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ ข้อเสนอแนะควรหาวิธีทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ของโรงเรียนมีส่วนร่วมรับรู้ใกล้ชิดกับกิจกรรมกีฬาสาธิตสามัคคีให้มากกว่านี้

4. ด้านสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก

ในชนิดกีฬากอล์ฟ ควรมีพาหนะเพิ่มเติมในการรับส่งนักกีฬา เพราะสนามค่อนข้างกว้าง ทำให้นักกีฬาเกิดความเมื่อยล้า ในบางชนิดกีฬาควรจัดสร้างสนามฝึกซ้อมภายในโรงเรียน และในกีฬาตะกร้อ ควรจัด ให้มีสนามฝึกซ้อมเป็นสัดส่วน เพื่อสร้างแรงบันดาลใจ ให้นักเรียนอยากมาเล่นกีฬาตะกร้อมากกว่านี้ ในสถานที่แข่งขันบางสนาม มีแสงสว่างมากเกินไป ควรจัดที่นั่งชมและเชียร์ในสนามแข่งขันให้เพียงพอ สภาพปัญหาที่พบส่วนใหญ่ จะเป็นเรื่องของงบประมาณและจะสอดคล้องกับสถานที่และอุปกรณ์ที่ไม่เพียงพอ จึงทำให้การฝึกซ้อมได้รับผลกระทบไปด้วย สถานที่พักกับสนามแข่งขันค่อนข้างไกลกัน การบริการรถรับส่ง ควรให้บริการตามความต้องการของนักกีฬา เพื่อให้นักกีฬาได้รับความสะดวกอย่างเต็มที่ ไม่ใช่บริการตามความต้องการของคนขับรถ เมื่อนักกีฬาไม่ได้รับความสะดวกย่อมส่งผลต่อการพักผ่อนและการแข่งขัน

ผู้วิจัยสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักกีฬา สรุปได้ทั้งหมด 3 ด้านดังนี้

1.ด้านการตัดสินกีฬาและการจัดการแข่งขัน

ควรจัดกรรมการตัดสินที่แม่นยำและแน่นอน กล้าตัดสินใจ ควรใช้กรรมการมืออาชีพ อยากให้กำหนดเวลาในการแข่งขันให้มีความเที่ยงตรง เรื่องของกติกาการแข่งขัน ควร มีความพร้อมและความชัดเจนตั้งแต่ก่อนการแข่งขันไปจนจบการแข่งขัน ควรเปลี่ยนลูกแบดมินตันที่ใช้แข่ง เพราะตีแล้วลูกพุ่ง เล่นไม่ได้ กรรมการสนามเปลี่ยนคะแนนที่โรงยิมบาสเกตบอล 4 เปลี่ยนแต้มผิด การตัดสินหรือการกำหนดกติกาควรเพิ่มความเป็นธรรมมากกว่านี้ อยากให้เพิ่ มกีฬาการละเล่นพื้นบ้านลงในกีฬาสาธิตด้วย เช่น ชักเย่อ วิ่งกระสอบ วิ่งสามขา เพื่อเป็นการอนุรักษ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย

2.ด้านการเตรียมทีมและฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน

ควรการจัดสนามฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ เนื่องจากมีจำนวนนักกีฬามาก นักกีฬามีเวลาฝึกซ้อมน้อย ควรให้นักกีฬามีสถานที่เก็บตัวและมีเวลาฝึกซ้อมมากกว่านี้ ควรให้มีการลงทีมของนักกีฬาไปแข่งทุกเดือน

3.ด้านสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก

สถานที่พักนักกีฬา ควรจะแยกห้องละประมาณ 2 – 3 คน ในห้องนอนควรจะมีแอร์หรือพัดลมให้ เพื่อให้นักกีฬาพักผ่อน และไม่มีเสียงรบกว นจากภายนอก และมีระบบรักษาความปลอดภัย

อย่างแน่นหนา ทำระบบ keycard ในการเข้าห้องเพื่อความปลอดภัย ในบางชนิดกีฬาไม่มีรถรับ-ส่งขณะฝึกซ้อม สถานที่พัก ขอให้มีการจัดให้เป็นสัดส่วนแต่ละโรงเรียน (สถานที่พักหลังแข่งหรือระหว่างแข่ง ไม่ใช่ที่พักค้างคืน) ควรจัดสถานที่ ที่กว้างและสภาพแวดล้อมดี และมีพื้นที่สำหรับอุ่นเครื่อง ควรปรับปรุงแก้ไขสถานที่พักนักกีฬาให้เพียงพอมากกว่านี้

สถานที่แข่งขันกีฬา สำหรับชนิดกีฬาหมากกระดานควร เปิดแอร์ เนื่องจากอากาศ ร้อนมาก ในกีฬาเทเบิลเทนนิส มีสนามขนาดเล็กเกิน สถานที่ร้อน อบ และไม่ได้ยิ นเสียงประกาศ ควรมีการจัดตารางการซ้อมของนักกีฬาให้ชัดเจนเพราะหลาย ๆ สถาบันไม่สามารถซ้อมได้ และเนื่องจากสนามที่ใช้ในการฝึกซ้อมไม่เพียงพอ ทำให้ผู้ที่มาใช้สนามก่อนมีสิทธิที่จะใช้ก่อนและไม่แบ่งการใช้สนามให้กับสถาบันอื่น การเดินทางไปแข่งกีฬาที่สนามหรือฝึกซ้อ ม เนื่องจากสนามที่ใช้อยู่ห่างจากที่พักค่อนข้างมาก น่าจะมีการจัดรถวิ่งรับส่งนักกีฬาเพื่อความสะดวก ไม่มีสถานที่สำหรับให้นักกีฬาฝึกซ้อมขณะที่รอการแข่งขันในรอบต่อไป โรงยิม 3 กับ 4 ห่วงไม่เท่ากัน ความสูงห่วงไม่เท่ากัน ไม่มีรถรับส่งระหว่างที่พักกับสถานที่แข่ง สนามฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐาน

อุปกรณ์การฝึกซ้อมไม่เพียงพอ ไม่มีการสนับสนุนในการฝึกซ้อม ทำให้นักกีฬาต้องหางบประมาณในการซ้อมเอง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ณ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ทราบสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตต่าง ๆ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33

2. เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตต่าง ๆ เพื่อการปรับปรุงทีมกีฬาของโรงเรียนสาธิตต่างในครั้งต่อไปและในการแข่งขันรายการอื่น ๆ

3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องในการเตรียมทีมนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีครั้งต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ โรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 มีจำนวนทั้งสิ้น 18 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดย

1.1 ผู้ควบคุมทีมกีฬาชนิดกีฬาละ 1 คน จำนวน 16 ชนิดกีฬา 18 โรงเรียน ร้อยละ 100 โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) รวมจำนวนทั้งสิ้น 288 คน

1.2 ผู้จัดการทีมกีฬาชนิดกีฬาละ 1 คน จำนวน 16 ชนิดกีฬา 18 โรงเรียน ร้อยละ 100 โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) รวมจำนวนทั้งสิ้น 288 คน

1.3 ผู้ฝึกสอนกีฬาชนิดกีฬาละ 1 คน จำนวน 16 ชนิดกีฬา 18 โรงเรียน ร้อยละ 100 โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) รวมจำนวนทั้งสิ้น 288 คน
1.4 นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน เนื่องจากนักกีฬาที่เข้าร่วมโครงการ มีขนาดกลุ่มประชากรจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงทำการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling) ร้อยละ 2 จะได้จำนวนนักกีฬาแต่ละชนิดกีฬา ๆ ละ 3 คน จำนวน 16 ชนิด โรงเรียนละ 48 คน เมื่อรวมนักกีฬาทั้ง 18 โรงเรียน จะมีนักกีฬารวมทั้งสิ้น 864 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เครื่องมือที่ใช้ในเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ณ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check - List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมนักกีฬา ซึ่งแบ่งออกเป็นด้านเท่า ๆ กัน 7 ด้านดังนี้

1. ด้านนักกีฬา
2. ด้านผู้ฝึกสอน
3. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา
4. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม
5. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม
6. ด้านโภชนาการและสวัสดิการ
7. ด้านงบประมาณ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายเปิด (Opened – End Questionairs)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า สภาพและปัญหาการเตรียมทีมปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตที่สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 สรุปได้ดังนี้

1. ด้านนักกีฬา ผู้จัดการทีม /ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา มีปัญหาการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ นักกีฬาไม่มีความสามารถในการประเมินรู้จุดบกพร่องและแก้ไขตนเอง เป็น ลำดับที่ 2 คือ นักกีฬาไม่มีความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลา และลำดับที่ 3 คือ นักกีฬาไม่มีความอดทนในการฝึกซ้อม

2. ด้านผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการ เตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ ผู้ฝึกสอนไม่มีการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬามาเข้าร่วมการฝึกซ้อม ลำดับที่ 2 คือมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานและมีความรับผิดชอบ ลำดับที่ 3 นำนักกีฬาไปอุ่นเครื่องเพื่อหาประสบการณ์และสามารถแก้เกมในการฝึกซ้อมทีมหรือแข่งขัน นักกีฬามีปัญหาในการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ ผู้ฝึกสอนไม่มีการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬามาเข้าร่วมการฝึกซ้อมและผู้ฝึกสอนไม่เสียสละหรืออุทิศตนในการสอน ลำดับที่ 2 คือ ผู้ฝึกสอนไม่มีเทคนิคใหม่ ๆ ในการฝึกซ้อมทักษะและนำนักกีฬาไปอุ่นเครื่องเพื่อหาประสบการณ์และสามารถแก้เกมในการฝึกซ้ อมทีมหรือแข่งขัน ลำดับที่ 3 คือ ผู้ฝึกสอนไม่มีความรู้หรือประสบการณ์และผู้ฝึกสอนไม่ปฏิบัติต่อนักกีฬาทุกคนด้วยความเสมอภาค

3. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ผู้จัดการทีม /ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ การคัดเลือกตัวนักกีฬาไม่มีการตั้ง จุดมุ่งหมาย ลำดับที่ 2 คือ ไม่มีการประชาสัมพันธ์ การประกาศรับสมัครนักกีฬา และลำดับที่ 3 คือ ไม่มีการวางแผนการคัดเลือกอย่างเป็นระบบ

4. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา มีปัญหาการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ ความไม่เพียงพอของสถานที่ที่ฝึกซ้อม ลำดับที่ 2 คือ มาตรฐานของสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อม ลำดับที่ 3 คือ สถานที่ฝึกซ้อมไม่มีอากาศถ่ายเทสะดวกและมีแสงสว่างเพียงพอ

5. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ ระยะเวลาในการฝึกซ้อม ลำดับที่ 2 คือ การวางแผน การเตรียมการฝึกซ้อม ความต่อเนื่องในการฝึก ลำดับที่ 3 คือ ไม่มีการใช้แรงจูงใจในระหว่างฝึกซ้อม นักกีฬามีปัญหาในการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ ระยะเวลาในการฝึกซ้อม ลำดับที่ 2 คือ การฝึกซ้อมทักษะที่ยาก ลำดับที่ 3 การฝึกทักษะส่วนบุคคลเฉพาะตำแหน่งและการฝึกซ้อมทีมรวม

6. ด้านโภชนาการและสวัสดิการ ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ การมอบรางวัลให้แก่นักกีฬาผู้ทำคุณประโยชน์ทางด้านกีฬา ลำดับที่ 2 คือ การจัดอาหารให้กับนักกีฬาในช่วงการฝึกซ้อม ลำดับที่ 3 คือ การมีความรู้เรื่องโภชนาการของนักกีฬา นักกีฬามีปัญหาในการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ การมีความรู้เรื่องโภชนาการของนักกีฬา ลำดับที่ 2 การจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักกีฬา ลำดับที่ 3 คือ การดูแลเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน

7. ด้านงบประมาณ ผู้จัด การทีม /ผู้ควบคุมทีม /ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ งบประมาณสนับสนุนจากต้นสังกัด ลำดับที่ 2 คือ ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับ ลำดับที่ 3 งบประมาณสนับสนุนจากบุคคลภายนอกหรือหน่วยงานภาคนอก

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตที่สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33

1. ด้านนักกีฬา สภาพปัญหาของผู้จัดการทีม /ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาส่วนใหญ่ มีปัญหาการเตรียมทีมลำดับที่ 1 คือ นักกีฬาไม่มีความสามารถในการประเมินรู้จุดบกพร่องและแก้ไขตนเอง เป็น ลำดับที่ 2 คือ นักกีฬาไม่มีความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลา และลำดับที่ 3 คือ นักกีฬาไม่มีความอดทนในการฝึกซ้อม ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า นักกีฬายังขาดประสบการณ์ ความสามารถทางเทคนิคกีฬาขั้นสูง ที่นั กกีฬาจะต้องทำการฝึกจนเกิดความชำนาญพิเศษที่จะสามารถประเมินตนเองในการปฏิบัติทักษะในการฝึกซ้อมและแข่งขัน ทั้งนี้หากนักกีฬาได้รับประสบการณ์ในการแข่งขันหรือจากผู้ฝึกสอน ในการค้นคิดเทคนิคใหม่ ๆ ที่จะทำให้นักกีฬามีความสามารถในการกระทำอย่างได้เปรียบคู่ต่อสู้ และนำ มาฝึกฝนจนชำนาญทำให้นักกีฬาสามารถนำไปใช้ในการแข่งขันได้

2. ด้านผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ ผู้ฝึกสอนไม่มีการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬามาเข้าร่วมการฝึกซ้อม ลำดับที่ 2 คือมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานและมีความรับผิดชอบ ลำดับที่ 3 นำนักกีฬาไปอุ่นเครื่องเพื่อหาประสบการณ์และสามารถแก้เกมในการฝึกซ้อมทีมหรือแข่งขัน นักกีฬามีความคิดเห็นว่าปัญหาในการเตรียมทีมลำดับที่ 1 คือ ผู้ฝึกสอนไม่มีการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬามาเข้าร่วมการฝึกซ้อมและผู้ฝึกสอนไม่เสียสละหรืออุทิศตน ในการสอน ลำดับที่ 2 คือ ผู้ฝึกสอนไม่มีเทคนิคใหม่ ๆ ในการฝึกซ้อมทักษะและนำนักกีฬาไปอุ่นเครื่องเพื่อหาประสบการณ์และสามารถแก้เกมในการฝึกซ้อมทีมหรือแข่งขัน ลำดับที่ 3 คือ ผู้ฝึกสอนไม่มีความรู้หรือประสบการณ์และผู้ฝึกสอนไม่ปฏิบัติต่อนักกีฬาทุกคนด้วยความเสมอภาค ผู้วิจัยพบว่าสภาพปัญหาของผู้ฝึกสอนไม่มีความสามารถในการสร้าง แรงจูงใจให้กับนักกีฬาเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรใส่ใจและให้ความสำคัญเพราะถ้าผู้ฝึกสอนสามารถ สร้างแรงจูงใจให้นักกีฬามีความสนใจและอยากเข้าร่วมการฝึกซ้อมและแข่งขัน จะเป็นผลให้นักกีฬามีความฮึกเหิม มีแรงกระตุ้น แรงบันดาลใจในการทุ่มเททั้งในการฝึกซ้อมและแข่งขัน อาจสร้างได้หลากหลายวิธี เช่น การให้รางวัล การปลุกระดมความรู้สึกร่วมในการแข่งขัน

3) ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ การคัดเลือกตัวนักกีฬาไม่มีการตั้งจุดมุ่งหมาย ลำดับที่ 2 คือ ไม่มีการประชาสัมพันธ์ การประกาศรับสมัครนักกีฬา และลำดับที่ 3 คือ ไม่มีการวางแผนการคัดเลือกอย่างเป็นระบบ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในการคัดเลือกตัวนักกีฬานั้นเป็นปัจจัยแรกที่สำคัญต่อการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน การตั้งจุดมุ่งหมายจึงมีความเป็นอย่างยิ่งในการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่มีความประสงค์ ความเต็มใจที่จะเล่น และความหวังที่จะนำทีมไปสู่ชัยชนะ จึงควรมีการตั้งจุดมุ่งหมายของการเตรียมทีมอย่างละเอียดรอบคอบ พิจารณาให้ถี่ถ้วน และมองไปถึงความก้าวหน้าและความสามารถของทีม โดยสอดคล้อง ธวัช วีระศิริวัฒน์ (2538) ที่กล่าวไว้สรุปได้คือ 1) การประชาสัมพันธ์เพื่อให้นักกีฬาจากแหล่งต่าง ๆ สมัครเข้ามาคัดเลือกเป็นนักกีฬาอย่างทั่วถึง 2) การชี้แจงหลักและวิธีการคัดเลือกให้ผู้สมัครมีความเข้าใจในรายละเอียดต่าง ๆ 3) การพิจารณาศักยภาพของผู้เล่นจะต้องมีความยุติธรรมและคัดเลือกอย่างถูกต้อง โดยพิจารณาจากสุขภาพ สมรรถภาพของนักกีฬา และทักษะการกีฬา

4) ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา มีปัญหาการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ ความไม่เพียงพอของสถานที่ที่ฝึกซ้อม ลำดับที่ 2 คือ มาตรฐานของสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อม ลำดับที่ 3 คือ สถานที่ฝึกซ้อมไม่มีอากาศถ่ายเทสะดวกและมีแสงสว่างเพียงพอ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าในปัจจุบันนี้สถานศึกษาต่าง ๆ ได้พยายามทุ่มเทงบประมาณในการปรับปรุงและก่อสร้างสถานที่และจัดหาอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬามากขึ้น

5) ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ ระยะเวลาในการฝึกซ้อม ลำดับที่ 2 คือ การวางแผน การเตรียมการฝึกซ้อม ความต่อเนื่องในการฝึก ลำดับที่ 3 คือ ไม่มีการใช้แรงจูงใจในระหว่างฝึกซ้อม นักกีฬามีความคิดเห็นว่าปัญหาในการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ ระยะเวลาในการฝึกซ้อม ลำดับที่ 2 คือ การฝึกซ้อมทักษะที่ยาก ลำดับที่ 3 การฝึกทักษะส่วนบุคคลเฉพาะตำแหน่งและการฝึกซ้อมทีมรวม ผู้วิจัยมีความเห็นว่าในปัจจุบันสถานศึกษาต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับการกีฬามากขึ้น ประกอบกับวิทยาการด้านต่าง ๆ ที่ช่วยในการฝึกซ้อมมากมาย แต่กลับพบปัญหาด้านการบริหารจัดการเวลาในการฝึกซ้อมซึ่งเป็นผลมาจากการมีค่านิยมที่เห็นความสำคัญของทางการเรียนพิเศษและการทำกิจกรรมอื่น ๆ มากกว่าการให้นักเรียนมาออกกำลังกายหรือฝึกซ้อมกีฬา สาเหตุที่กล่าวมานี้จะเป็นผลต่อเนื่องที่กระทบกับการวางแผนการเตรียมทีมและความต่อเนื่องในการฝึกซ้อมอีกด้วย

6) ด้านโภชนาการและสวัสดิการ ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ การมอบรางวัลให้แก่นักกีฬาผู้ทำคุณประโยชน์ทางด้านกีฬา ลำดับที่ 2 คือ การจัดอาหารให้กับนักกีฬาในช่วงการฝึกซ้อม ลำดับที่ 3 คือ การมีความรู้เรื่องโภชนาการของนักกีฬา นักกีฬามีความคิดเห็นว่าปัญหาในการเตรียมทีมลำดับที่ 1 คือ การมีความรู้เรื่องโภชนาการของนักกีฬา ลำดับที่ 2 การจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักกีฬา ลำดับที่ 3 คือ การดูแลเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับนักกีฬาที่มีความเสียสละทุ่มเทในการฝึกซ้อมและแข่งขัน แต่ในมุมมองของนักกีฬาที่มีความคิดเห็นแตกต่าง ในการใฝ่แสวงหาความรู้เรื่องโภชนาการเพื่อปรับพฤติกรรมการบริโภคสารอาหารที่มีประโยชน์ ซึ่งสถานศึกษาควรจัดโครงการหรือกิจกรรมที่เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจกับผู้ปกครองและนักกีฬา

7) ด้านงบประมาณ ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ งบประมาณสนับสนุนจากต้นสังกัด ลำดับที่ 2 คือ ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับ ลำดับที่ 3 งบประมาณสนับสนุนจากบุคคลภายนอกหรือหน่วยงานภาคนอก ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสภาพปัจจุบันสถานศึกษาต่างตื่นตัวและให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายและการกีฬาเพิ่มมากขึ้น เพราะกีฬาจะช่วยสร้างชื่อเสียงให้กับสถานศึกษา จึงมีการสนับสนุนงบประมาณทางด้านนี้มากขึ้น

ภาคผนวก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มานิต โกศลอินทรีย์
   อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
   โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ถาวร วรรณศิริ
   อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
   โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

3. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ถมยา
   อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
   คณะครุศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

เอกสารอ้างอิง

การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2534). *ปัญหาในการฝึกซ้อมนักกีฬาทีมชาติไทยชุดเอเชี่ยนเกมส์ ครั้งที่ 11.* กรุงเทพมหานคร : งานวิจัยของฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งชาติ.

เกษม นครเขตต์. (2521). “พลศึกษา : การกีฬา”. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ.* 4, 70-71

เจริญ กระบวนรัตน์. (2545). *หลักการและเทคนิคการฝึกกรีฑา.* กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เจษฎา เจียระไน. (2530). *โค้ช.* กรุงเทพมหานคร. ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

ชัยชนะ เหมหอมเงิน. (2533). *สภาพและปัญหาการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตวอลเลย์ ระดับอุดมศึกษา ประจำปี 2552*. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ชาติชาย อิสรัมย์. (2525). *หลักและวิธีการฝึกกีฬา.* กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เทเวศร์ พิริยะพฤนท์. (2529). *หลักการฝึกว่ายน้ำ.* กรุงเทพมหานคร : สยามบรรณการพิมพ์.

ธวัช วีระศิริวัฒน์. (2538). *หลักการฝึกกีฬา.* กรุงเทพมหานคร. ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร.

ประคอง กรรณสูตร. (2542). *สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์.* กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประจักษ์ ทองแจ่ม. (2549). *สภาพและปัญหาการเตรียมทีมวอลเลย์บอลหญิง เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33.* กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ประโยค สุทธิสง่า. (2542). *คู่มือการสอนฟุตบอล.* กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช.

พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). *เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาการกีฬา.* กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พีระพงษ์ บุญศิริ. (2535). *จิตวิทยาการกีฬา.* เชียงใหม่ : คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูเชียงใหม่.

มงคล แฝงสาเคน. (2531). *ยุทธศาสตร์สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา.* มหาสารคาม : ภาควิชาพลศึกษาและสันทนาการ คณะครุศาสตร์ สหวิทยาลัยอีสานเหนือ วิทยาลัยครูมหาสารคาม.

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2558). *สูจิบัตรการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 39 จามจุรีเกมส์.* กรุงเทพมหานคร : บริษัทไซเบอร์พริ้นท์กรุ๊ป จำกัด.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2534). “บทบาทของจิตวิทยาการกีฬาที่มีต่อการสอนและพลศึกษา”. *วารสารจิตวิทยาการกีฬา.* กรุงเทพมหานคร : 12 – 18.

วิวัฒน์ จิตตปาลกุล. (2541). *รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.* กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วิวัฒน์ บุญจับ. (2546). *สภาพและปัญหาการเตรียมนักกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28*. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วีณา ศรีวิพัฒน์. (2546). *ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬายิมนาสติกลีลาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันยิมนาสติกชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย.* กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุวิมล ตั้งสัจจพจน์. (2529). “การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาประเภททีม”. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ*. 3, 24 - 30

สืบสาย บุญวีรบุตร. (2539). *จิตวิทยาการกีฬา.* กรุงเทพมหานคร : กรมพลศึกษา.

สุพิตร สมาหิโต. (2534). *จิตวิทยาการกีฬากับโค้ช.* กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สนธยา สีละมาด. (2545). *หลักการฝึกกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา.* กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). *เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาการกีฬา.* กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2541). ผู้ฝึกสอน. *วารสารบัณฑิตศึกษา.* 2, 82 - 87

เอกชัย นุชลำยอง. (2546). *สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนพิการเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเฟสปิกเกมส์ ครั้งที่ 8.* กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

<u>แบบสอบถาม (สำหรับผู้จัดการทีม / ผู้ควบคุมทีม / ผู้ฝึกสอน)</u>

เรื่อง สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา สภาพและปัญหาการเตรียมที มนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงในเรื่องของการเตรียมทีมนักกีฬาที่ จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีครั้งต่อไ ป ดังนั้นจึงใคร่ขอ ความอนุเคราะห์จากท่านพิจารณาข้อความแต่ละข้อโดยละเอียด แล้วตอบคำถามตามความเป็นจริง

แบบสอบถามทั้งหมดแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา

โดยแบ่งออกเป็น 7 ด้านดังนี้

1. ด้านนักกีฬา
2. ด้านผู้ฝึกสอน
3. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา
4. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม
5. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม
6. ด้านโภชนาการและสวัสดิการ
7. ด้านงบประมาณ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่องสี่เหลี่ยม ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

2. สถานภาพที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีครั้งที่ 33

☐ ผู้จัดการทีม

☐ ผู้ควบคุมทีม

☐ ผู้ฝึกสอน

3. ท่านสังกัดอยู่โรงเรียน

☐ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

☐ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

☐ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

☐ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

☐ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ฝ่ายประถม

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

☐ โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ปัตตานี)

☐ โรงเรียนอนุบาลสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยนเรศวร

4. อายุของผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน

☐ น้อยกว่า 21 ปี ☐ 21 – 30 ปี

☐ 31 – 40 ปี ☐ 41 – 50 ปี

☐ 51 ปีขึ้นไป

5. วุฒิการศึกษาของผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน

☐ ระดับมัธยมศึกษา

☐ อนุปริญญา

☐ ปริญญาตรี

☐ ปริญญาโท

☐ สูงกว่าปริญญาโท

6. ระยะเวลาหรือประสบการณ์ที่ท่านเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีมาแล้วเป็นระยะเวลา

☐ 1 ปี ☐ 2 ปี

☐ 3 ปี ☐ 4 ปี

☐ 5 ปีขึ้นไป

7. ชนิดกีฬาที่ท่านรับผิดชอบและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีครั้งที่ 33

☐ กรีฑา ☐ กอล์ฟ

☐ ซอฟท์บอล ☐ เซปักตะกร้อ

☐ เทนนิส ☐ เทเบิลเทนนิส

☐ บาสเกตบอล ☐ แบดมินตัน

☐ เปตอง ☐ ฟุตบอล

☐ ว่ายน้ำ ☐ หมากกระดาน

☐ ฮอกกี้ ☐ แฮนด์บอล

☐ ลีลาศ ☐ วอลเล่ย์บอล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางด้านขวามือตามระดับของแต่ละข้อที่ตรงกับความเป็นจริงเพียงข้อเดียว ดังนี้

มากที่สุด หมายถึงมีปัญหามากที่สุด
มาก หมายถึงมีปัญหามาก
น้อย หมายถึงมีปัญหาน้อย
น้อยที่สุด หมายถึงมีปัญหาน้อยที่สุด
ไม่มี หมายถึงไม่มีปัญหา

ด้านนักกีฬา

รายการ ด้านนักกีฬา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1. นักกีฬาให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของการเป็นตัวแทนโรงเรียน					

2. นักกีฬาสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบ					
3. นักกีฬามีความสามัคคีภายในทีม					
4. นักกีฬามีความอดทนในการฝึกซ้อม					
5. นักกีฬามีความรับผิดชอบและตรงเวลา					
6. นักกีฬามีความสามารถในการประเมิน รู้จุดบกพร่องและแก้ไขตนเอง					
7. นักกีฬามีความเสียสละและ ช่วยเหลือผู้อื่น					
8. นักกีฬามีความมุ่งมั่นและขยัน ทุ่มเทในการฝึกซ้อม					
9. นักกีฬาเข้าใจบทบาทหน้าที่ในตำแหน่ง ของตนเองและเพื่อนร่วมทีม					
10. นักกีฬามีความมุ่งมั่นที่จะได้รับชัยชนะ					

<u>ด้านผู้ฝึกสอน</u>

รายการ ด้านผู้ฝึกสอน	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1. ผู้ฝึกสอนมีความรู้และประสบการณ์					
2. ผู้ฝึกสอนมีมนุษย์สัมพันธ์และรู้จัก สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อนักกีฬา					
3. ผู้ฝึกสอนปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ วินัย					
4. ผู้ฝึกสอนปฏิบัติต่อนักกีฬาทุกคน ด้วยความเสมอภาค					

5. ผู้ฝึกสอนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่					
6. ผู้ฝึกสอนมีการสอนเทคนิคใหม่ ๆ ในการฝึกซ้อมทักษะ					
7. ผู้ฝึกสอนมีการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬามาเข้าร่วมการฝึกซ้อม					
8. ผู้ฝึกสอนมีการสอนคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักกีฬา					
9. ผู้ฝึกสอนนำนักกีฬาไปอุ่นเครื่องเพื่อหาประสบการณ์และสามารถแก้เกมในการฝึกซ้อมทีมหรือแข่งขัน					
10. ผู้ฝึกสอนเสียสละ อุทิศตนในการทำหน้าที่ผู้ฝึกสอน					

<u>ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา</u>

รายการ	ระดับปัญหา				
ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1. มีการตั้งจุดมุ่งหมายในการคัดเลือกตัวนักกีฬา					

2. มีการวางแผนการคัดเลือกนักกีฬาอย่างเป็นระบบ					
3. การประชาสัมพันธ์ / ประกาศรับสมัครนักกีฬา					
4. การปฏิบัติงานของกรรมการคัดเลือกตัวนักกีฬา					
5. การประชุมชี้แจงกับผู้ปกครองในการคัดเลือกตัวนักกีฬา					
6. การกำหนดวัน เวลา คัดเลือกนักกีฬา					
7. การประกาศผลการคัดเลือกนักกีฬา					
8. การใช้แบบทดสอบทักษะ / สมรรถภาพทางกายในการคัดเลือก					
9. การใช้เกณฑ์มาตรฐานในการคัดเลือกนักกีฬา					
10. การเปิดโอกาสให้นักกีฬาหน้าใหม่เข้าร่วมการคัดเลือก					

<u>ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม</u>

รายการ ด้านสถานที่และ อุปกรณ์การฝึกซ้อม	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1. ความเพียงพอของสถานที่ที่ใช้ฝึกซ้อม					
2. มาตรฐานของสถานที่ที่ใช้ฝึกซ้อม					
3. สถานที่ฝึกซ้อมมีอากาศถ่ายเทสะดวก และมีแสงสว่างเพียงพอ					
4. การขอใช้สถานที่ในการฝึกซ้อม					
5. จำนวนของอุปกรณ์ฝึกซ้อม					
6. มาตรฐานของอุปกรณ์ฝึกซ้อม					
7. การบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ในการฝึกซ้อม					
8. การสนับสนุนเครื่องแต่งกายและ อุปกรณ์การฝึกซ้อม					
9. มีพาหนะรับ - ส่งนักกีฬาระหว่าง ฝึกซ้อม					
10. มีความปลอดภัยในขณะฝึกซ้อม					

ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม

รายการ **ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม**	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1. การวางแผน การเตรียมการ ฝึกซ้อม ความต่อเนื่องในการฝึก					
2. ระยะเวลาในการฝึกซ้อม					
3. การฝึกซ้อมเทคนิค					
4. การฝึกซ้อมทักษะ					
5. การฝึกทักษะส่วนบุคคลเฉพาะ ตำแหน่ง และการซ้อมทีมรวม					
6. การฝึกเทคนิคการเล่นเกี่ยวกับ กติกา					
7. มีการใช้แรงจูงใจในระหว่าง ฝึกซ้อม					
8. การฝึกซ้อมทักษะที่ยาก					
9. การผ่อนคลายความตึงเครียด จากการซ้อม					
10. การจัดทีมแข่งขันเพื่อทดสอบ ความพร้อม					

ด้านโภชนาการและสวัสดิการ

รายการ ด้านโภชนาการและสวัสดิการ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1. ท่านมีความรู้เรื่องโภชนาการของนักกีฬา					
2. การจัดอาหารให้กับนักกีฬาในช่วงฝึกซ้อม					
3. การจัดผู้ดูแลให้บริการเรื่องอาหารและน้ำดื่ม					
4. นักกีฬาได้รับอาหารเสริมประเภทนมและไข่ อย่างเพียงพอ					
5. การบริการ รับ – ส่ง นักกีฬาไปฝึกซ้อมนอกสถานที่					
6. ท่านดูแลเอาใจใส่ติดตามผลการเรียนของนักกีฬา					
7. ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนมีการดูแลเอาใจใส่ต่อนักกีฬา					
8. การดูแลรักษาพยาบาลและให้ความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ					
9. การจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักกีฬา					
10. การมอบรางวัลให้แก่นักกีฬาผู้ทำคุณประโยชน์ทางด้านกีฬา					

ด้านงบประมาณ

รายการ **ด้านงบประมาณ**	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1. งบประมาณสนับสนุนจากต้นสังกัด					
2. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับ					
3. การเบิกจ่ายงบประมาณ					
4. งบประมาณสนับสนุนจากบุคคลภายนอกหรือหน่วยงานภายนอก					
5. งบประมาณค่ายานพาหนะในการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน					
6. งบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์การฝึกซ้อม					
7. งบประมาณค่าอาหารและเครื่องดื่มในการฝึกซ้อมและแข่งขัน					
8. งบประมาณการดูแลรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วยหรือเกิดอุบัติเหตุในการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน					
9. ค่าตอบแทนให้นักกีฬาในระหว่างการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน					

10. ค่าตอบแทนให้ผู้ฝึกสอนในระหว่างการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน					

<u>ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ</u>

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการกรอกแบบประเมิน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐพร สุดดี

อาจารย์ภารดี ศรีลัด

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

<u>แบบสอบถาม (สำหรับนักกีฬา)</u>

เรื่อง สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงในเรื่องของการเตรียมทีมนักกีฬาที่เข้ าร่วมการแข่งขันกีฬา สาธิตสามัคคีครั้งต่อไป ดังนั้นจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านพิจารณาข้อความแต่ละข้อโดยละเอียด แล้วตอบคำถามตามความเป็นจริง

แบบสอบถามทั้งหมดแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา
โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้านดังนี้

1. ด้านนักกีฬา
2. ด้านผู้ฝึกสอน
3. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม
4. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม
5. ด้านโภชนาการและสวัสดิการ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

<u>ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม</u>

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่องสี่เหลี่ยม ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

2. ท่านสังกัดอยู่โรงเรียน

☐ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

☐ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

☐ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

☐ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

☐ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ฝ่ายประถม

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

☐ โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ปัตตานี)

☐ โรงเรียนอนุบาลสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

☐ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

☐ โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยนเรศวร

3. อายุของท่าน

☐ น้อยกว่า 9 ปี ☐ 9 – 11 ปี

☐ 12 – 14 ปี ☐ 15 – 17 ปี

☐ มากกว่า 17 ปี

4. ระดับการศึกษาของท่าน

☐ กำลังศึกษาระดับประถมศึกษา

☐ กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษา

5. ระยะเวลาหรือประสบการณ์ที่ท่านเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีมาแล้วเป็นระยะเวลา

☐ 1 ปี ☐ 2 ปี

☐ 3 ปี ☐ 4 ปี

☐ 5 ปีขึ้นไป

6. ชนิดกีฬาที่รับผิดชอบและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีครั้งที่ 33

☐ กรีฑา ☐ กอล์ฟ

☐ ซอฟท์บอล ☐ เซปักตะกร้อ

☐ เทนนิส ☐ เทเบิลเทนนิส

☐ บาสเกตบอล ☐ แบดมินตัน

☐ เปตอง ☐ ฟุตบอล

☐ ว่ายน้ำ ☐ หมากกระดาน

☐ ฮอกกี้ ☐ แฮนด์บอล

☐ ลีลาศ ☐ วอลเล่ย์บอล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางด้านขวามือตามระดับของแต่ละข้อที่ตรงกับความเป็นจริงเพียงข้อเดียว ในช่องระดับความเป็นปัญหา ดังนี้

มากที่สุด หมายถึงมีปัญหามากที่สุด
มาก หมายถึงมีปัญหามาก
น้อย หมายถึงมีปัญหาน้อย
น้อยที่สุด หมายถึงมีปัญหาน้อยที่สุด
ไม่มี หมายถึงไม่มีปัญหา

ด้านนักกีฬา

รายการ ด้านนักกีฬา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1. นักกีฬาให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของการเป็นตัวแทนโรงเรียน					

2. นักกีฬาสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบ					
3. นักกีฬามีความสามัคคีภายในทีม					
4. นักกีฬามีความอดทนในการฝึกซ้อม					
5. นักกีฬามีความรับผิดชอบและตรงเวลา					
6. นักกีฬามีความสามารถในการประเมิน รู้จุดบกพร่องและแก้ไขตนเอง					
7. นักกีฬามีความเสียสละและช่วยเหลือผู้อื่น					
8. นักกีฬามีความมุ่งมั่นและขยันทุ่มเท ในการฝึกซ้อม					
9. นักกีฬาเข้าใจบทบาทหน้าที่ในตำแหน่ง ของตนเองและเพื่อนร่วมทีม					
10. นักกีฬามีความมุ่งมั่นที่จะได้รับชัยชนะ					

<u>ด้านผู้ฝึกสอน</u>

รายการ ด้านผู้ฝึกสอน	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1. ผู้ฝึกสอนมีความรู้และประสบการณ์					
2. ผู้ฝึกสอนมีมนุษยสัมพันธ์และรู้จัก สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อนักกีฬา					
3. ผู้ฝึกสอนปฏิบัติตามกฎ ระเบียบวินัย					
4. ผู้ฝึกสอนปฏิบัติต่อนักกีฬาทุกคนด้วย ความเสมอภาค					

5. ผู้ฝึกสอนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่					
6. ผู้ฝึกสอนมีการสอนเทคนิคใหม่ ๆ ในการฝึกซ้อมทักษะ					
7. ผู้ฝึกสอนมีการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬามาเข้าร่วมการฝึกซ้อม					
8. ผู้ฝึกสอนมีการสอนคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักกีฬา					
9. ผู้ฝึกสอนนำนักกีฬาไปอุ่นเครื่องเพื่อหาประสบการณ์และสามารถแก้เกมในการฝึกซ้อมทีมหรือแข่งขัน					
10. ผู้ฝึกสอนเสียสละ อุทิศตนในการทำหน้าที่ผู้ฝึกสอน					

<u>ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม</u>

รายการ ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1. ความเพียงพอของสถานที่ที่ใช้ฝึกซ้อม					

2. มาตรฐานของสถานที่ที่ใช้ฝึกซ้อม					
3. สถานที่ฝึกซ้อมมีอากาศถ่ายเทสะดวก และมีแสงสว่างเพียงพอ					
4. การขอใช้สถานที่ในการฝึกซ้อม					
5. จำนวนของอุปกรณ์ฝึกซ้อม					
6. มาตรฐานของอุปกรณ์ฝึกซ้อม					
7. การบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ในการฝึกซ้อม					
8. การสนับสนุนเครื่องแต่งกายและ อุปกรณ์การฝึกซ้อม					
9. มีพาหนะรับ – ส่งนักกีฬาระหว่างฝึกซ้อม					
10. มีความปลอดภัยในขณะฝึกซ้อม					

ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม

รายการ **ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม**	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1. การวางแผน การเตรียมการฝึกซ้อม ความต่อเนื่องในการฝึก					
2. ระยะเวลาในการฝึกซ้อม					
3. การฝึกซ้อมเทคนิค					
4. การฝึกซ้อมทักษะ					
5. การฝึกทักษะส่วนบุคคลเฉพาะ ตำแหน่งและการซ้อมทีมรวม					
6. การฝึกเทคนิคการเล่นเกี่ยวกับกติกา					
7. มีการใช้แรงจูงใจในระหว่างฝึกซ้อม					
8. การฝึกซ้อมทักษะที่ยาก					
9. การผ่อนคลายความตึงเครียด จากการซ้อม					
10. การจัดทีมแข่งขันเพื่อทดสอบ ความพร้อม					

ด้านโภชนาการและสวัสดิการ

รายการ ด้านโภชนาการและสวัสดิการ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี
1. ท่านมีความรู้เรื่องโภชนาการของนักกีฬา					
2. การจัดอาหารให้กับนักกีฬาในช่วงฝึกซ้อม					
3. การจัดผู้ดูแลให้บริการเรื่องอาหารและน้ำดื่ม					
4. ความเพียงพอของการได้รับอาหารเสริมประเภท นม ไข่					
5. การบริการ รับ – ส่ง นักกีฬาไปฝึกซ้อมนอกสถานที่					
6. การดูแลเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน					
7. ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนมีการดูแลเอาใจใส่ต่อนักกีฬา					
8. การดูแลรักษาพยาบาลและให้ความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ					
9. การจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักกีฬา					
10. การมอบรางวัลให้แก่นักกีฬาผู้ทำคุณประโยชน์ทางด้านกีฬา					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการกรอกแบบประเมิน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐพร สุดดี

อาจารย์ภารดี ศรีลัด

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม